

ΤΙ ΕΣΤΙ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΤΥΠΟΣ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ, ΔΕΝΑΞΑ ΚΑΙ ΣΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ

1925

118401

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

118401

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

Εἰς τὸν ἔκτυπον καὶ τίμιον
ἀλλὰ εὐπρόστον καὶ εὐμετά-
βλητον Ἑλληνικὸν Λόγον

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Καθ' ἣν στιγμήν ἐντείνεται λυσσωδῶς ἡ προπαγάνδα τοῦ ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ διὰ τὴν μπολσεβικοποίησιν τῆς Ἑλλάδος, καθ' ἣν στιγμήν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐκδηλοῖ ἀπροκάλυπτον ἀγανάκτησιν διότι μία ἡμερησία ἐφημερὶς τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἐφιλοξένησεν, ἰδιωτικῶς ἢ ἐπιπολαίως, ἄρθρα εὐμενῆ ὑπὲρ τοῦ ρωσικοῦ μπολσεβικισμοῦ.

Καθ' ἣν στιγμήν ὅλη ἡ πεπολιτισμένη ἀνθρωπότης διερωτᾶται ἀγωνιωδῶς ἂν τὸ ἀτομικὸν ἢ τὸ κοινωνικὸν σύστημα δύναται νὰ τῇ ἐξασφαλισθῇ μίαν καλυτέραν αἰθρῶν.

Καθ' ἣν στιγμήν ὅλοι οἱ κοινωνιολόγοι τοῦ κόσμου προσπαθοῦν ἀφ' ἑνὸς νὰ ἀνεύρουν τὰ βαθύτερα αἰτία καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἀναλύσουν τὰ τραγικὰ ἀποτελέσματα τῆς ρωσικῆς ἐπαναστάσεως, νομίζω ὅτι ἔχω ὑποχρέωσιν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν νὰ φέρω εἰς φῶς ὅλα ὅσα ἐγνώρισα κατὰ τὴν ὑπὲρ εἰκοσαετῆ ἐν Ρωσσίᾳ διαμονήν μου περὶ τῆς πραγματικῆς σημασίας τοῦ μπολσεβικικοῦ κινήματος, τὴν ὁποίαν ἀκόμη σκεπάζει ὁ βαθὺς πέπλος τοῦ τεχνητοῦ σκότους, τόσον ἐπιτηδείως ριφθὲς ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Θὰ ἠδυνάμην νὰ συντάξω πολλοὺς τόμους ἐπὶ τῆς τραγικῆς αὐτῆς ἱστορίας, μιᾶς ἐκ τῶν τραγικωτέρων τῆς ἀνθρωπότητος. Ἄλλὰ δὲν θὰ μακροηγορήσω ἀπλῶς ἀναδημοσιεύω συμπληρῶν τὰ ἐν τῷ «Ἐλευθέρῳ τύπῳ» δημοσιευθέντα 32 ἄρθρα μου περιοριζόμενος μόνον εἰς ξηρὰν ἀφήγησιν γεγονότων, διὰ νὰ ἀφήσω ἑλεύθερον τὸν ἀναγνώστην νὰ ἐξαγάγῃ μόνος τὰ συμπεράσματά του. **A. I. A.**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ εἶνε ἔθρατοι.

Ἡ ρωσικὴ ἐπανάστασις θεωρεῖται γενικῶς ὡς ἐπιστημονικὸν πείραμα πρὸς ἐφαρμογὴν ὀρισμένων κοινωνικῶν θεωριῶν, ἐστερημένον φυλετικοῦ χαρακτῆρος καὶ τεινόν εἰς τὸν διεθνισμόν.

Πλάνη. Αὐτὸ εἶνε τὸ πρόσχημα. Εἶνε ἡ σειρὰ διαφόρων θεατρικῶν πράξεων ἐξελισσομένων ἐπὶ τῆς σκηνῆς, συμμετοχῇ μετημφισμένων ἠθοποιῶν.

Μόνον εἰς τὰ παρασκήνια, εἰς τὰ ὁποῖα ἰσχυρίζομαι ὅτι εἰσέδουσα χάρις εἰς τὰς σχέσεις μου, φαίνεται ὁ πραγματικὸς χαρακτήρ τῆς μπολσεβικικῆς ἐπαναστάσεως. Καὶ ὁ χαρακτήρ οὗτος εἶνε ἡ *ἐκδίκησις καὶ ἡ νίκη τῶν Ἰσραηλιτῶν τῆς Ρωσσίας ὅσον κατὰ τῆς ρωσικῆς ἐθνότητος ὅσον καὶ κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας.*

Γνωρίζω πόσον βαρὺς εἶνε ὁ ἀφορισμὸς οὗτος. Διὰ τὰ τὸν ἀποδείξω ὅμως μοῦ ἀρκεῖ ν' ἀνατρέξω εἰς τὸν ὀνομαστικὸν πίνακα τῶν 554 ἐπιτρόπων καὶ βοηθῶν των, οἱ ὅποιοι κυβερνοῦν σήμερον τὴν ἀτυχή Ρωσσίαν.

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου ἐξάγεται ὅτι ἐκ τῶν 554 ἰθυόντων, εἶναι:

Ρώσοι μόνον	30
Έβραῖοι	447
Λιθουανοὶ	43
Γερμανοὶ	12
Ἀρμένιοι	13
Γεωργιανοὶ	2
Τσέχοι	1
Φιλλανδοὶ	3
Πολωνοὶ	2
Οὐγγροὶ	1

Τὸ ὅλον 554

Ὁ κ. Ι. Σοφιανόπουλος καὶ ἡ φιλοξενήσασα τὰ ἄρθρα του ἐφημερὶς ἀπέφυγαν περιέργως νὰ τονίσουν τὴν παρουσίαν τόσων Ἑβραίων, ἄλλων συνήθως κρυπτομένων ὑπὸ ρωσικὰ ψευδώνυμα ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ρωσικῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ σημειῶ ὅτι καὶ ὁ κ. *Οὐστίνωφ*, ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῶν Σοβιετ εἶνε ἐπίσης Ἰσραηλίτης καλούμενος πράγματι *Ζαρμπλίνοβιτς*. Παραμπιπτόντως δὲ ἀναφέρω ὅτι ὁ ὑπὸ τὸ ἀρμενικὸν ὄνομα *Μακαριᾶν* ἐμφανιζόμενος «διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου» τῆς ἐδῶ Ρωσικῆς πρεσβείας εἶναι *ΕΛΛΗΝ* ἀρνησίπατρις, γνωστὸς εἰς πλείστους ἐκ Ρωσσίας πρόσφυγας ὡς *Ἰωαννίδης*.

Ἄλλὰ δὲν εἶναι ἡ εἰς χεῖρας σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἑβραϊκᾶς εὐρισκομένη διακυβέρνησις τῆς ἀτυχοῦς χώρας ἡ μόνη ἀπόδειξις τῶν ἰσχυρισμῶν μου. Ὑπάρχουν καὶ πλείστα ἄλλα ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας ὁ κ. Σοφιανόπουλος παραμείνας 2—3 ἑβδομάδας ἐν Ρωσσίᾳ δὲν ἠδύνατο νὰ περι-

N. LENIN
Ὁ ἀποθανὼν ἀρχηγός

συλλέξη ἀκόμη και ἂν ἤθελε. Λέγω και ἂν ἤθελε διότι τινές ἐκ τῶν ἀποδείξεων τούτων ἀποτελοῦν γεγονότα προσπίπτοντα εἰς τὴν ἀντίληψιν παρατηρητῶν πολὺ ὀλιγώτερον μορφωμένων τοῦ κ. Σοφianoποίλου.

Ὁ συνεργάτης τῆς πρωῒνης Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος ἰσχυρίζεται ὅτι *οἱ Ρῶσοι κομμουνισταὶ εἶνε ἄθεοι και προσπαθοῦν νὰ ἐκριζώσουν κάθε θρησκευτικὸν αἰσθημα*. Δὲν θὰ θελήσω νὰ στηριχθῶ εἰς τὴν βεβαίωσιν ταύτην και νὰ δημοκοπήσω εἰς βάρος τοῦ κομμουνισμοῦ ἐκμεταλλεόμενος τὴν βαθεῖαν θρησκευτικὴν εὐλάβειαν τῶν Ἑλλήνων ἔργατῶν. Σημεῖω μόνον ὅτι ἡ σοβαρωτάτη διὰ τὸν ἑλληνικὸν ἐργατικὸν κόσμον ὁμολογία αὕτη δὲν διεψεύσθη ἀκόμη οὔτε ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος οὔτε ὑπὸ τῆς ἐδῶ μπολσεβικικῆς πρεσβείας.

Οὔτε θέλω νὰ ἐπιμείνω εἰς τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον διότι και ἂν οὗτος ἀληθεύῃ τυχὸν διὰ τοὺς ἐλαχίστους (τριακόντα ὡς εἶπον) ῥώσσους ἐπιτρόπους, δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς 447 ἔβραίους, *οἱ ὅποιοι δὲν εἶνε ἄθεοι ἢ τοῦλάχιστον δὲν δεικνύουν διόλον ὅτι εἶνε ἄθεοι, ἀλλὰ περιορίζονται εἰς τὴν λυσσώδη, ἀγρίαν, αἰμοσταγῆ ἐξόντωσιν τῶν χριστιανῶν εἰς τὸν ἐξευτελισμὸν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, ὅλων τῶν δογμάτων, καθ' ἣν στιγμὴν δὲν θίγουν ποσῶς τὰς ἄλλας θρησκείας ἑβραϊκὴν, μουσουλμανικὴν, βουδδικὴν και βραχμανικὴν. Οὐδεμία συναγωγὴ, οὐδὲν τέμενος ἐθίγη. Μάλιστα δὲ προστατεύουν κατὰ τρόπον μεροληπτικώτατον και προκλητικώτατον τὴν ἑβραϊκὴν θρησκείαν.*

Θὰ ἐπεθύμουν μόνον νὰ ἐρωτήσω τὸν κ. Σοφianoπόπουλον και τοὺς Ἑλληνας κομμουνιστὰς ἂν γνωρίζουν ὅτι :

1) Οἱ ἔβραιοι προτιμῶνται σήμερον τῶν χριστιανῶν εἰς

ὅλας τὰς ὑπηρεσίας, δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς, προμηθείας, ἐργασίας παντὸς εἶδους κτλ.

2) Οἱ μπολσεβίκοι ἐξηφάνισαν ἐξ ὅλων τῶν βιβλιοθηκῶν τῆς Ρωσσίας ὅλα τὰ συγγράμματα, εἰς οἰανδήποτε γλῶσσαν και ἂν ἐγράφησαν, τὰ θίγοντα ἐμμέσως ἢ ἀμέσως τοὺς ἔβραίους και τὴν θρησκείαν των. Καὶ τοῦτο ὄχι μόνον εἰς τὰς λαϊκὰς βιβλιοθήκας ἀλλὰ και εἰς αὐτὰς τὰς βιβλιοθήκας τῶν Πανεπιστημίων. Ἀποδείξεις ὅτι οἱ ἰθύνοντες σήμερον τὴν Ρωσσίαν ἔβραιοὶ στεροῦνται και τῆς στοιχειώδους εὐλαβείας πάντῳ διανοουμένου πρὸς τὴν ἀμεροληψίαν και ἀντικειμενικότητα τῆς ἐπιστήμης και ὅτι διαπνέονται ὑπὸ τοῦ πλέον στενοῦ ἑβραϊκοῦ φανατισμοῦ.

3) Οἱ μπολσεβίκοι ἐτυφέκισαν και ἐξακολουθοῦν νὰ τυφεκίζουν ἄνευ διαδικασίας οἰονόηστε εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου ἤθελεν εὐρεθῆ ἓν ἐκ τῶν ὡς ἄνω συγγραμμάτων και μάλιστα τὸ πολύκροτον βιβλίον τοῦ γάλλου ἐπισκόπου Ζουὲν μὲ ἐπιστολὴν τοῦ καρδινάλιου Γασπάρι «*ὁ ἑβραϊομασωνικὸς κίνδυνος*» τοῦ ὁποίου ὁ συγγραφεὺς ἰσχυρίζεται, ὡς γνωστὸν, ὅτι ὁ μασωνισμὸς εἶνε δῆθεν ὄργανος ἑβραϊκῆς τείνουσα σκοπίμως εἰς τὴν ἔντασιν τοῦ ἀγῶνος τῶν τάξεων, εἰς τὸν ἐμφύλιον ἀλληλοσπαραγμὸν τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν, εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ κομμουνισμοῦ, ὅστις ἀποσυνθέτων τὰ Κράτη λόγῳ τῆς οὐτοπικῆς ἰδεολογίας του θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἔβραίους νὰ κυριαρχήσουν εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς γῆς.

4) Ἡ ὅλη ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν Ρώσων μπολσεβίκων και μάλιστα ἀποφάσεις κομμουνιστικῶν διασκέψεων *τῶν ὁποίων θὰ παραθέσω τὰ κείμενα εἰς τὸ σχετικὸν κεφάλαιον*, ἐμπνέεται ἀπὸ πνεῦμα γνησίως ἑβραϊκόν.

5) Ἰδιαίτερος ὁμως ὀφείλω νὰ τονίσω ὅτι τὰ ἀπιστεύτως

ἄγρια τυραννικά καὶ γενικά ἐξοντωτικά μέτρα κατὰ τοῦ Χριστιανικοῦ Κλήρου καὶ τῶν Χριστιανῶν δὲν εἶνε ἀπλῶς ἡ ἐφαρμογὴ ἑνὸς τρομοκρατικοῦ συστήματος, ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐφήρμοσαν διάφοροι ἐπαναστάσεις. Πρόκειται περὶ ἀθρόων καὶ τελείως περιττῶν διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τοῦ Κομμουνισμοῦ θανατικῶν ἐκτελέσεων, σφαγῶν, μαρτυριῶν, θανατώσεων διὰ πείνης, τυφεκισμῶν χάριν διασκεδάσεως.

Πράγματι ὡς ἀποδεικνύει ὁ κατωτέρω πίναξ τὰ 85 ο)ο τῶν ἰδυνόντων σήμερον τὴν Ρωσσίαν εἶνε ἔβραιοι.

Ὁ πίναξ οὗτος καταρτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ρωσικοῦ Ἀντικομμουνιστικοῦ Συνδέσμου «Ἐδίνστρο Ρουσ» εἶνε ὡς ἑξῆς:

Τὸ Συμβούλιον τῶν Λαϊκῶν Ἐπιτροπέων (Ἐπιτροπῶν) (Ἐπιτροπῶν).

Πρῶτος πρόεδρος τοῦ Σοβιὲτ Λενὶν (ἐκ μητρὸς ἔβραϊος) ῥώσσοι. Ἐπίτροπος τῶν Ἐξωτερικῶν Τσιτσερὶν ῥώσσοι, ἐπίτροπος τῶν Ἐθνικοτήτων Δζουγκασφίλι ἀρμένιος, πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου οικονομικοῦ σοβιὲτ Λουριέ (Λάριν) ἔβραϊος, ἐπίτροπος ἀποκαταστάσεως (βοστανοβλένιου) Σλίχτερ) ἔβραϊος, ἐπίτροπος τῆς γεωργίας Προτιάν ἀρμένιος, ἐπίτροπος στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν Μπρονστέιν (Τρότσκι) ἔβραϊος, ἐπίτροπος τῶν γαιῶν τοῦ Κράτους Κάουφμαν ἔβραϊος, ἐπίτροπος δημοσίων ἔργων Σμιθ ἔβραϊος, ἐπίτροπος τοῦ ἐπισιτισμοῦ Ε. Αἰλίνα (Κνίγκισεν) ἔβραϊα, ἐπίτροπος ἰσορροπιῶν Σπίτσεργ) ἔβραϊος, ἐπίτροπος δημοσίας ἐκπεδεύσεως Λουνατσάρσκι ῥώσσοι, ἐπίτροπος ἐσωτερικῶν καὶ πρόεδρος τῆς Γ' Διεθνοῦς Ἀφελμπάουμ (Ζηνόβιφ) ἔβραϊος, ἐπίτροπος ὑγιεινῆς Σμάσκο ῥώσσοι, ἐπίτροπος τῶν οικονομικῶν Κουκόφσκι ἔβραϊος, ἐπίτροπος τοῦ τύπου Κογὲν (Βολοδάρσκι, ἔβραϊος, ἐπίτροπος τῶν ἐκλογῶν Ραδομισλίσκι (Ουρίσκι), ἔβραϊος, ἐπίτροπος

δικαιοσύνης Στέμπεργ) ἔβραϊος, ἐπίτροπος τῆς ἐκκένωσης τῶν προσφύγων Φενιστάιν ἔβραϊος βοηθαὶ αὐτοῦ Ράβιτς καὶ Ζασλάφσκι ἔβραϊοι. Τὸ ὅλον 22 μέλη ὄν:

Ρῶσοι 3. Ἀρμένιοι 2. Ἐβραῖοι 17.

Ἐπιτροπὴν Στρατιωτικῶν.

Ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τῆς Βορείου στρατιᾶς Φίσιμαν ἔβραϊος, δικαστικὸς ἐπίτροπος τῆς στρατιᾶς Ρόμμ ἔβραϊος, πολιτικὸς ἐπίτροπος τῆς στρατιᾶς Αἰβενσον ἔβραϊος, πρόεδρος τῶν σοβιὲτ τοῦ δυτικοῦ μετώπου Ποζέρν ἔβραϊος, πολιτικὸς ἐπίτροπος τῆς στρατιωτικῆς περιφερείας Μόσχας Γκούμπελμαν ἔβραϊος, πολιτικὸς ἐπίτροπος τῆς στρατιωτικῆς περιφερείας τοῦ Βίτεψκ Ντέϊσ ἔβραϊος, ἐπίτροπος στρατιωτικῶν ἐπιτάξεων τῆς πόλεως Σλουσκ Καλμανόβιτς Λιθουανός, πολιτικὸς ἐπίτροπος τῆς ταξιαρχίας τῆς ταξιαρχίας τῆς Σαμάρας Μπέκμαν ἔβραϊος, στρατιωτικὸς ἐπίτροπος τῆς αὐτῆς ταξιαρχίας Γκλούσμαν ἔβραϊος, ἐπίτροπος τῆς περιφερείας τῆς Μόσχας Ζουζμάνοβιτς ἔβραϊος, ἀ' βοηθὸς τοῦ Τρότσκι Γίρσφιλδ ἔβραϊος, β' βοηθὸς τοῦ Τρότσκι Σκλάνσκι ἔβραϊος, μέλη τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου Σοροδάκ καὶ Πέτς ἔβραϊοι.

Στρατιωτικοὶ ἐπίτροποι τοῦ Κυβερνείου τῆς Μόσχας

Στέινγαρ, Γερμανός. Ντούλις Λιθουανός, ἐπίτροπος τῆς σχολῆς τῆς παραμεθορίου φρουρᾶς Γκλίξερ Λιθουανός, πολιτικὸς ἐπίτροπος τῆς 15 ταξιαρχίας Δζένης ἔβραϊος, πολιτικὸς τῆς 15 ταξιαρχίας. Πολόνσκει Λιθουανός, ἐπίτροπος τοῦ στρατιωτικοῦ συμβουλίου τῆς στρατιᾶς τοῦ Καυκάσου Δέχτινερ ἔβραϊος, ἐκτακτικὸς ἐπίτροπος τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου Μπροῦνο καὶ Σιούλμα ἔβραϊοι, μέλη τοῦ στρατιωτικοῦ συμβουλίου τοῦ Καζάν: Ρόζενγκολτς, Μέιγ-

κοφ, καὶ Νάξενγκολτς ἔβραϊοι, διοικητὴς τῆς ἐρυθρᾶς στρατιᾶς Γιεροσλάβ Γκέκερ, ἔβραϊος ἀρχηγὸς τῶν στρατιωτικῶν γραφείων τῆς Πετροπόλεως Τσίγκερ ἔβραϊος, πολιτικὸς ἐπίτροπος τῆς στρατιωτικῆς περιφερείας Πετροπόλεως Γκίτης ἔβραϊος διοικητὴς τοῦ δυτικοῦ μετώπου ἐναντίον τῶν τσεχοσλαβῶν Βατσέτης, Λιθουανὸς ἀρχηγὸς τῆς στρατιωτικῆς κομμούνας Κόλμαν, (πρώην ἀξιωματικὸς τοῦ αὐστριακοῦ Στρατοῦ) ἔβραϊος, μέλος τῆς στρατιωτικῆς κομμούνας Λαζημιρ ἔβραϊος, ἀρχηγὸς τῆς στρατιωτικῆς περιφερείας τῆς Μόσχας Μπίτσις Λιθουανὸς, στρατ. ἐπίτροπος τῆς περιφερείας τῆς Μόσχας Μιτκάξ ἔβραϊος, ἀρχηγὸς τῆς ἀμύνης τῆς Κοιμαίας Ζάκ ἔβραϊος, 2) Σνεσοῦρ Λιθουανὸς, 3) Σμιδόβιτς, ἔβραϊος.

Τὸ ὅλον 41 μέλη:

Ρῶσσοι 0, Λιθουανοὶ 8, Γερμανοὶ 1 Ἑβραῖοι 32.

Ἐπιτροπὴ Ἐσωτερικῶν.

Ἀρχηγὸς τῆς προπαγάνδας Γκολδενροῦδιν ἔβραϊος, πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς κομμούνας Πετροπόλεως Ἐνδερ ἔβραϊος, ἀντι-πρόεδρος ἐπιτροπῆς ὑγιεινῆς Ρουδνίκ ἔβραϊος, βοηθὸς ἐπίτροπος ἐπὶ τῆς ἐκκενώσεως τῶν προσφύγων Ἀβραάμ Κραχμάλ ἔβραϊος, πολιτικὸς διοικητὴς Πετροπόλεως Σνάιδερ ἔβραϊος, πολιτικὸς διοικητὴς Μόσχας Μινὸρ ἔβραϊος, ἐπίτροπος τοῦ τύπου Μόσχας Κράσικωφ ἔβραϊος, ἐπίτροπος τῆς ἀστυνομίας Πετροπόλεως Φέιερμαν ἔβραϊος, διευθυντὴς τοῦ γραφείου τοῦ τύπου Μαρτενσὸν ἔβραϊος, ἐπίτροπος τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας τῆς Μόσχας Ροζεντάλ ἔβραϊος.

Μέλη τῆς ἐκτάκτου ἐπιτροπῆς τῆς Πετροπόλεως (Τσέκας).

Μέινκμαν ἔβραϊος, Γάλλερ ἔβραϊος, Κοσλοβόσκι πολων

ΤΡΟΤΣΚΥ (ΜΠΡΟΝΣΤΕΪΝ)
Κομμάριος τῶν στρατιωτικῶν

νός, Μοδέλ ἑβραῖος, I. Ροζμίροβιτς ἑβραῖα Διεσπέρου ἀρμένιος, Ίσίλεβιτς ἑβραῖος, Κρασίκοφ ἑβραῖος, Μπουχάν ἀρμένιος, Μέρομπης λιθουανός, Παϊκίης λιθουανός, Άνβελτ γερμανός.

Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Κομμούνας Πετροπόλεως.

Ζόγκα ἑβραῖος, Ροδομίλσκι ἑβραῖος.

Μέλη τῆς ἐκτάκτου ἐπιτροπῆς τῆς Μόσχας (Τσέκας).

Πρόεδρος Δερζίνσκι Πολωνός, Άντιπρόεδρος Πέτερς Λιθουανός, Σκλόφσκι ἑβραῖος, Κνέιφις ἑβραῖος, Τσέιστιν ἑβραῖος, Ραζμίροβιτς ἑβραῖος, Κρόμπεργ ἑβραῖος, Χαϊκίνα ἑβραῖα, Κάρλσον Λιθουανός, Λέντοβιτς ἑβραῖος, Ρίφκιν ἑβραῖος, Άντώνωφ ἑβραῖος, Δελαφάβωφ ἑβραῖος, Τσίτκιν ἑβραῖος, Ροζμίροβιτς ἑβραῖος, Σφέρδλωφ ἑβραῖος, Μπιζένσκι ἑβραῖος, Μπλοῦμκιν (ὁ φονεύς τοῦ κόμητος Μίρμπαχ) ἑβραῖος, Άλεξάνδροβιτς Ρώσσοι, Ρέιτενμπεργ ἑβραῖος, Φίνες ἑβραῖος, Ζάκς ἑβραῖος, Ίακώφ Γκόλδεν ἑβραῖος, Γκάλ Περαστέιν ἑβραῖος, Κνιγκισέν ἑβραῖος, Λάτσης Λιθουανός, Δέιμπαλ Λιθουανός, Σεϊζάν Ἀρμένιος, Δεϊπκιν Λιθουανός, διοικητῆς τῆς φυλακῆς «Ταγκάνσκι» Λίμπερτ ἑβραῖος, Φόγκελ Γερμανός, Ζάκις Λιθουανός, Σιλένκουις ἑβραῖος, Γιάνσον Λιθουανός, Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ φρουρίου Πέτρον καὶ Παύλου Μοδέλ ἑβραῖος.

Τ' ὄλον 60 μέλη :

Ρώσσοι 2, Πολωνοὶ 2, Ἀρμένιοι 3, Γερμανοὶ 2, Λιθουανοὶ 10, Ἑβραῖοι 41.

Υπουργεῖον Ἐξωτερικῶν

Υπουργός Καραχάν (ἤδη πρέσβυς ἐν Κίνα) Ἀρμένιος, Διευθυντῆς Φρόιτσι Λιθουανός, Πρεσβευτῆς ἐν Βερολίνω Ἰόφφε ἑβραῖος, Διευθυντῆς ἐπὶ τῶν διαβατηρίων Μαργκόλιν ἑβραῖος, Α' Γραμματεὺς πρεσβείας Βερολίνου Λέ-

βιν ἑβραῖος, Διευθυντῆς γραφείου τύπου καὶ πληροφοριῶν παρὰ τῆ πρεσβείᾳ Βερολίνου Άκσελροτ ἑβραῖος, ἔκτακτος ἀπεσταλμένος εἰς Παρισίους καὶ Λονδῖνον Μπέκ ἑβραῖος, Πρεσβευτῆς ἐν Βιέννῃ Ρόζενφελδ (Κάμενεφ) ἑβραῖος, πρεσβευτῆς ἐν Χριστιανίᾳ, Μπέιτλερ ἑβραῖος, Πρόξενος εἰς Γλασκόβην Μάλκιν ἑβραῖος, πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς εἰρήνης εἰς Κιέβον Κάϊν Ρακόφσκυ ἑβραῖος, βοηθός τοῦ Μανουέλσκυ ἑβραῖος, νομικὸς σύμβουλος Ἀστουσὺμπ (Ίλσεν ἑβραῖος, γενικὸς πρόξενος εἰς τὸ Κιέβον Γρουντμπαουμ (Κσεβήνσκυ) ἑβραῖος, Πρεσβευτῆς εἰς τὰς Ἑνωμένας Πολιτείας Μάρτινς, Γερμανός, γενικὸς πρόξενος εἰς Ὀδησσὸν Α. Μπέκ ἑβραῖος.

Τὸ ὄλον 17 μέλη ἔξ ὧν :

Ρώσσοι 1, Ἀρμένιοι 1, Λιθουανοὶ 1, Γερμανοὶ 1, Ἑβραῖοι 13.

Ὁφείλω νὰ τονίσω διὰ τὴν ἱστορίαν διὰ τὸ πρῶτον Στρατιωτικὸν Σοβιέτ, τὸ ὁποῖον συνεκροτήθη τῷ 1917, δῆθεν διὰ νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὸν ρωσσικὸν στρατὸν, δὲν περιελάμβανεν οὔτε ἓνα Ρώσσον χριστιανόν. Δηλαδή ἐπὶ 14 περίπου ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν, εὐρισκομένων τότε ὑπὸ τὰ ὄπλα. οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ δὲν εὔρον οὔτε ἓνα Ρώσσον χριστιανόν, ἐμπνέοντα εἰς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην καὶ διατεθειμένον νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ ἐβραϊκὸν τῶν πρόγραμμα!

Ἴδου καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν ἄλλων ὑπουργείων τῆς μπολσεβικικῆς Ρωσσίας.

Υπουργεῖον Οἰκονομικῶν

Α' κομμισάριος Μερζβίνσκι Πολωνός, βοηθός αὐτοῦ Δὸν Σολοβέι Ἑβραῖος, Β' Κομμισάριος Ίσιδρ Γκουνόφσκι ἑβραῖος, βοηθός αὐτοῦ Ζάκς (Γκλάδνεφ) ἑβραῖος, Διευθυν-

τῆς τοῦ γραφείου Ἀκσέλροδ ἔβραϊος, βοηθὸς τοῦ γραφείου Μπογκολέποφ Ρῶσσοι, Γενικὸς γραμματεὺς Χάσκιν ἔβραϊος, ἢ βοηθὸς αὐτοῦ Μπέριτ Χινέβιτς ἔβραϊα, Πρόεδρος οικονομικοῦ συμβουλίου Λάτσις Λιθουανός, βοηθὸς αὐτοῦ Βεϊσμὰν ἔβραϊος, Κομισσάριος πρὸς διακανονισμὸν τῶν Ρωσο—Γερμανικῶν λογαριασμῶν Φούρστενμπεργκ (Γκανέσκιο) ἔβραϊος, Πρῶτος γραμματεὺς αὐτοῦ Κογκὰν ἔβραϊος, Ἐπίτροποι τῆς Λαϊκῆς τραπεζῆς Μιχίλσον Ἐβραϊος, Ζακς ἔβραϊος, Ἀκσελροδ ἔβραϊος, Σάδνικωφ Ρῶσσοι.

Πράκτορες Οἰκονομικοί.

Εἰς Βερολίνον Λανδάου ἔβραϊος. Εἰς Κοπεγχάγην Βορόφσκι ἔβραϊος. Εἰς Στοκχόλμην Ἀβραὰμ Σέκιμαν ἔβραϊος, Γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ λαϊκοῦ ταμειυτηρίου Κὰν ἔβραϊος, βοηθὸς αὐτοῦ Γκορεστὲϊν ἔβραϊος, Ἀνώτατος ἐπίτροπος πρὸς ἐκποίησην τῶν ἰδιοτικῶν τραπεζῶν Ἄνρικ ἔβραϊος, βοηθὸς αὐτοῦ Μαῦσῆς Κόβς ἔβραϊος.

Τεχνικοὶ ἐπίτροποι ἐπὶ τῶν ἐκποιήσεως τῶν ἰδιοτικῶν τραπεζῶν.

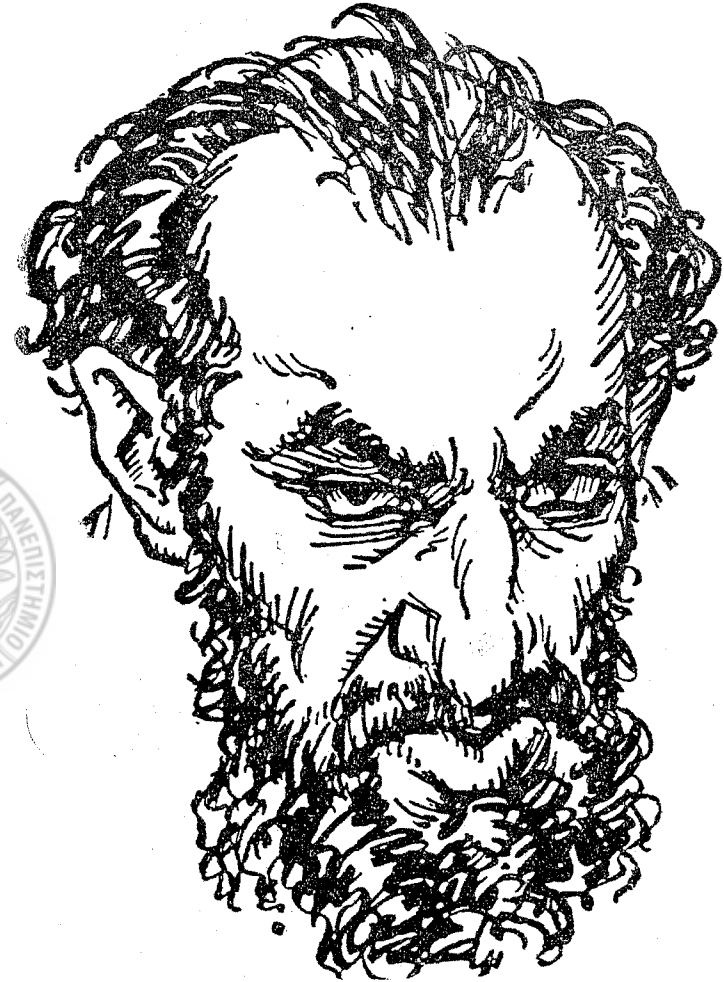
Ἐλιασέβιτς ἔβραϊος, Γ. Γκίφλιχ ἔβραϊος, Α. Ρόγκεφ ἔβραϊος, Λ. Λέμεριχ ἔβραϊος, Α. Ροζενστὲϊν ἔβραϊος, Α. Πλάτ Λιθουανός, Ἐλιασέβιτς ἔβραϊα.

Ἐν ὄλῳ 30 μέλη ἐξ ὧν.

Ρῶσσοι 2, Λιθουανοὶ 2, Πολωνοὶ 1, Ἐβραῖοι 24.

Ἐπιτροπὴ Δικαιοσύνης.

Λαϊκὸς Κομισσάριος Γ' Στέϊνμπεργκ ἔβραϊος, Κομισσάριος τοῦ Ἐφετερίου Σρόδερ ἔβραϊος, Πρόεδρος τοῦ ἐπαναστατικοῦ δικαστηρίου τῆς Μόσχας Ι. Μπέριμαν ἔβραϊος, Δικαστικὸς Κομισσάριος Πετρουπόλσως Μπέργκ ἔβραϊος, Πρόεδρος τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς Γκλάουμαν ἔβραϊος,

ΝΑΧΑΜΚΕΣ (ΣΤΕΚΛΩΦ)

Μέλος τοῦ ἐκτελεστικοῦ κοιμητηρίου καὶ ἀρχιδυντάκτου
τῆς «Ἰσθόστια»

Ἀνακριτῆς τοῦ Ἐπαναστατικοῦ δικαστηρίου Λέγκενδορφ ἔβραϊος, Ἀνακριτῆς τοῦ Ἐπαναστατικοῦ δικαστηρίου Σλοδοκ ἔβραϊος, Πρῶτος γραμματεὺς τοῦ τμήματος τῆς Κωδικοποιήσεως Γκρίνμπαρκ ἔβραϊος, Πρῶτος γραμματεὺς τῆς λαϊκῆς Κομμούνας Σέρβιν ἔβραϊος, Κομμισάριος τῆς λαϊκῆς ἀμύνης Λουσκί ἔβραϊος.

Λαϊκοὶ δικηγόροι.

Γ. Ἀντοκόλσκι ἔβραϊος, Β. Ἀρανόβιτς ἔβραϊος, Ι. Μπέιερ ἔβραϊος, Ρ. Μπίσκ ἔβραϊος, Α. Γκούνδαρ ἔβραϊος, Γ. Δαβίδοφ ἔβραϊος, Κασταριάντς Ἀρμένιος.

Τὸ ὅλον 19 μέλη,

Ρῶσσοι 0, Ἀρμένιος 1, Ἐβραῖοι 18.

Ἐπιτελεῖον Ὑγιεινῆς.

Κομμισάριος Δαούγκε Γερμανός, Διευθυντῆς τοῦ φαρμακευτικοῦ τμήματος Ράποπορτ ἔβραϊος, βοηθὸς αὐτοῦ Φοῦκς ἔβραϊος, Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς καταπολεμήσεως τῶν ἀφροδισίων Βέμπερ ἔβραϊος, Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν μολυσματικῶν νόσων Μπόλσον ἔβραϊος.

Τὸ ὅλον 5 μέλη.

Ρῶσσοι 0, Γερμανός 1, Ἐβραῖοι 4.

Ἐπιτελεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Λαϊκὸς Κομμισάριος Λουνατσάρκ Ρῶσσος, Κομμισάριος τῆς Βορείου περιφερείας Γκρούνμπεργκ ἔβραϊος, Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰνστιτούτου ἀνατροφῶν Γ. Ζολοτίνσκι ἔβραϊος, Διευθυντῆς τοῦ δημοτικοῦ τμήματος Λουριέ ἔβραϊος, Διευθυντῆς τῆς πλαστικῆς καλλιτεχνίας Στέρνμπεργκ ἔβραϊος, Πρῶτος γραμματεὺς τοῦ Κομμισαριάτου Μ. Αἰχενγκόλτς ἔβραϊος, Διευθύντρια τοῦ θεατρικοῦ τμήματος Λ. Ζ. Ρόζενφελδ (σύζυγος τοῦ Κάμενεφ) ἔβραῖα, ἡ

βοηθὸς αὐτῆς Ζάτς ἔβραῖα, Κομμισάριος τῆς νοτίου Περιφερείας Γκρόνιμ ἔβραϊος.

Καθηγηταὶ μέλη τῆς σοσιαλιστικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν.

Ράισνεφ Γερμανός, Φρίτσε Λιθουανός, Γκοῦμπνερ ἔβραϊος, Μ. Ποκρόβσκι Ρῶσσος, Βέλτμαν ἔβραϊος, Σόμπελσον (Ράδεκ) ἔβραϊος, Κρουσποκάι ἔβραῖα, Ναχαμκὲς, (Στεγκλάφ) ἔβραϊος, Στούτσκα ἔβραῖα, Νεμιρόβσκι ἔβραϊος, Ι. Ροκόβσκι ἔβραϊος, Κ. Ρ. Λεβιν ἔβραϊος, Μ. Σ. Ὀσάνσκι ἔβραϊος, Ζ. Ρ. Στένμπεργκ ἔβραϊος, Γκούρβιτς ἔβραϊος, Λούδμπεργκ ἔβραϊος, Ἐρπεργκ ἔβραϊος, Κέλτσμιλων Οὐγγρος, Γκρόσμαν ἔβραϊος, Κρασκοβσκι ἔβραϊος, Οὐράινεφ Φιλλανδός, Κουσίνεν Φιλλανδός, Τόνο Συρόλλα Φιλλανδός, Ρόζιν ἔβραϊος, Δαντσέφσκι ἔβραϊος, Γκλείτσεφ ἔβραϊος, Γκόλδενρουδεν ἔβραϊος, Μπουῖδιν ἔβραϊος, Ρότσταϊν ἔβραϊος, Κάρολος Ραπποπόρτ ἔβραϊος, Λουριέ ἔβραϊος.

Ἐπιτελεῖον μέλη τῆς αὐτῆς Ἀκαδημίας.

Ἀϊχενγκόλτς Γερμανός, Γκάξε ἔβραϊος, Ρόζα Λουξενμπουργκ ἔβραῖα, Κλάρα Τσέτκινα ἔβραῖα.

Φιλολογικὸν Τμήμα τοῦ Προλεταριάτου τῆς Μόσχας.

Ἀϊχενγκόλτς ἔβραϊος, Πολιάνσκι (λεμπέδεφ) ἔβραϊος, Χερσονσκάι ἔβραῖα, Β. Ζαΐτσεφ ἔβραϊος, Μπρένδεφ ἔβραϊος, Χοδάσεβτιτς ἔβραϊος, Σφάρτς ἔβραϊος, Πόζνεφ ἔβραϊος, Ἄλτε ἔβραϊος.

Τὸ ὅλον 53 μέλη ἐξ ὧν.

Ρῶσσοι 2, Λιθουανοὶ 1, Φιλανδοὶ 3, Οὐγγροὶ 1, Γερμανοὶ 2, Ἐβραῖοι 44.

Ἐπιτροπὴ Περιθάλψεως.

Λαϊκὸς κομμισάριος Ε. Λίληνα (Κνήγκισεν) ἔβραῖα, Διευθυντῆς Πασούζνεφ ἔβραϊος, Πρῶτος γραμματεὺς Ε.

Γκέλφμαν έβραϊος, ή βοηθός αυτού Ρόζα Γκαούφμαν έβραϊα, Διευθυντής του γραφείου Κ. Φ. Ρόζενταλ έβραϊος. Τò όλον μέλη όλα έβραϊοι.

Ἡ έπιτροπή τῆς εργασίας.

Λαϊκός κομισσάριος Β. Σμιθ έβραϊος βοηθός αυτού Ράδους (Ζένκοβιτς έβραϊος, Πρόεδρος τῆς έπιτροπῆς τῶν Δημοσίων Έργων Γκόλμπταρκ έβραϊος Κομμισάριος Δημοσίων Έργων Μ. Βίλτμαν έβραϊος βοηθός αυτού Κάουφμαν Γερμανός, Μέλος του κομμισαριίου Κούσνερ έβραϊος, Γενικός γραμματεὺς Ράσκιν έβραϊος, Διευθυντής του τμήματος έκρηκτικῶν ὕλων, Ζάοχ έβραϊος.

Τò όλον 8 μέλη έξ ὄν

Ρώσοι 0, Γερμανοί 1, Έβραϊοί 7.

Συντάκται τῆς «Ἰσβέστιας» τῆς «Πράβδας» και τῆς Ἐκονομισετοκάγια «Ζίζνι»

Δὴν έβραϊος, Μπέργμαν έβραϊος, Κουν έβραϊος, Δουαμάν, έβραϊος, Α. Μπράμσον έβραϊος, Α. Τόρμπερτ έβραϊος, Ι. Β. Γκόλιν έβραϊος, Μπίτνερ, έβραϊος, Ε. Ἄλπεροβιτς έβραϊος, Κλότζνερ έβραϊος, Ναχαμκς (Στεκλώφ) έβραϊος, Τσίγερ (Ἴλιν) έβραϊος, Γροσμαν (Ρόζιν) έβραϊος, Λουριέ (Ρουμιαντσέφ) έβραϊος, Γκόργκν Ρώσσοι.

Συντάκται τῆς εφημερίδος Σημαία τῆς Ἐργασίας

Στείνμπεργ έβραϊος, Λάνδερ έβραϊος, Σουμάχερ έβραϊος, Λέβιν έβραϊος, Γιαροσλάβσκν έβραϊος, Έφρον έβραϊος, Μπιλιν έβραϊος, Δαβίδοβιτς έβραϊος.

Συντάκται τῆς εφημερίδος «Βόλα Τρουβά»

Ζάκς έβραϊος, Πολιάνσκν έβραϊος, Ε. Κάτς έβραϊος.

Συντάκται τῆς «Τοργκοβο-Προμισλενοϊ Γκαζέτη» (εμποροβιομηχανική εφημερίς).

Μπέροστειν έβραϊος, Γκογκάν έβραϊος Γκολδμπέργ έβραϊος

Γκολμάν έβραϊος, Β. Ρόζεμπεργ έβραϊος, Ραφάλοβιτς έβραϊος, Γκρόμαν έβραϊος, Κούλισερ έβραϊος, Σλάβενσον έβραϊος, Ι. Γκίλλεφ έβραϊος, Γκάχμαν έβραϊος, Σούμαν, έβραϊος. Π. Μπαστέλ έβραϊος, Α. Πιρς έβραϊος, Α. Μόχ έβραϊος, Α. Σ. Έμανσον έβραϊος.

Ἄντιπρόσωποι τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Εἰς Βερολίνον, Σόμπτελσον έβραϊος, (Ράδεκ). Έλαβε μέρος εἰς τὸ κίνημα τῶν Σπαρτακιστῶν ὄτε με άλλους ὀδοήγοντα έβραϊοὺς έξωρίσθη ἀπὸ τὴν Γερμανίαν.

Εἰς Βιέννην. Μπέργμαν έβραϊος (προφυλακισθεὶς και ἀπελαθεὶς μαζί με 30 άλλους 30 έβραϊοὺς ὡς μέλη τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Κατὰ τὴν σύλληψίν του εὐρέθησαν εἰς τὴν κατοχὴν του 2 1)2 ἑκατομύρια χρυσῶν κορωνῶν.

Εἰς Βαρσοβίαν. Α. Κλότμαν, έβραϊος, Ἄλτερ, Βασιλόφσκν, έβραϊοι, (ἀπηλάθη ὁ τελευταῖος με 5 άλλους έβραϊοὺς κατὰ τὴν σύλληψίν του εὐρέθησαν εἰς τὴν κατοχὴν του 3 ἑκατομύρια χρ. ρούβλια.

Εἰς Βουκουρέστιον. Νάινσενμπάουν έβραϊος εταξείδευσε με πλαστὸν διαβατήριον βέλγου πολίτου Γκιλμπέρτ).

Εἰς Κοπεγχάγην. Α. Μπάουμ έβραϊος πρόεδρος τοῦ κεντρικοῦ τάγματος τοῦ ερυθροῦ Σταυροῦ τῆς Μόσχας, Βενιαμὴν Μαῶυσέβιτς Σβερδλώφ) τὸ όλον 8 μέλη ὄλοι έβραϊοι.

Ἐπαρχιακοὶ Κομμισάριοι

Κομμισάριος διὰ τὴν Σιβηρίαν, Χαίτης, έβραϊος, Πρόεδρος τοῦ Σοβιέτ τοῦ Σιζράν, Μπερλίנסκν έβραϊος, Πρόεδρος τοῦ Σοβιέτ τοῦ Καζάν, Σέινκμαν έβραϊος, Πρόεδρος τοῦ Σοβιέτ τοῦ Δόν, Λίβινσον έβραϊος, Πρόεδρος τοῦ Σοβιέτ Νάρβσκν. Δάουμαν Λιθουανός, Πρόεδρος τοῦ Σοβιέτ τοῦ Γιαροσλάβ. Ζάκχεϊμ έβραϊος, Πρόεδρος τοῦ Σοβιέτ

του Τσαρίνσκυ. Έρμαν έβραϊος, Πρόεδρος του Σοβιέτ του Ονρε μουργ-Βίλιγγ έβραϊος, Πρόεδρος του Σοβιέτ της Πένζας. Λίμπερζον έβραϊος, Πρόεδρος του Σοβιέτ της Ταυρίδος. Α. Σλούτσκυ έβραϊος, Κομμισάριος των Οικονομικών. Σάμοβερ έβραϊος, Κομμισάριος της δημοκρατίας του Δόν. Ίσαακ Λάσुक έβραϊος, Πρόεδρος του Σοβιέτ του Κιέβου. Δρέτλιγκ έβραϊος, βοηθός αυτού. Γκιούμπεργκερ έβραϊος, Πρόεδρος του Σοβιέτ του Μπλιετσέροκφσκ. Ρουτγκάουζεν έβραϊος, βοηθός του. Λεμππέρν έβραϊος, λαϊκός κομμισάριος της δημοκρατίας του Δόν. Ράϊχενσττάιν έβραϊος, βοηθός του. Σμουκλερ έβραϊος.

Νομίζω ότι όφειλω να επιστήσω την προσοχήν των άναγνωστών μου επί του σπουδαιοτάτου γεγονότος καθ' όλοι οι δημοσιογράφοι της μπολσεβικικής Ρωσίας είνε έβραϊοι. Έκ των ρώσων δέ συγγραφέων μόνον ο Γκόρκυ συνεργάζεται εις τας μπολσεβικικάς εφημερίδας.

Επίσης είνε άξιον πολλής προσοχής τό γεγονός ότι οι ιθύνοντες την εκπαίδευσιν είνε επίσης σχεδόν όλοι έβραϊοι. Η έξαιρετική επίδρασις του τύπου και της εκπαιδευσεως επί των λαών δέν ήδύνατο να διαφύγη την δευτάτην άλλως τε διορατικότητα των έβραίων τυρανών της Μόσχας.

Όπως ήτο επόμενον ή οικονομική ζωή της μπολσεβικικής Ρωσίας περιήλθε, περισσότερο πάσης άλλης ύπηρεσίας, εις χείρας έβραϊκάς. Ίδου μερικά όνόματα :

Ανώτατον Σοβιέτ της Δαϊκής Οικονομίας.

Πρόεδρος του Σοβιέτ της Μόσχας Κάμενεφ (Ρόζενφελδ) έβραϊος, πρόεδρος του Σοβιέτ της Πετρουπόλεως Έϊσμοντ έβραϊος, αντιπρόεδρος Λάνδεμαν έβραϊος, διευθυντής του Σοβιέτ Πετρουπόλεως Κρείνης έβραϊος, αντιπρόεδρος του Σοβιέτ της Μόσχας Κρασικώφ έβραϊος, διευθυντής του

ΑΒΑΝΕΣΩΦ

Γραμματεΐς του Πολιτικού Τμήματος

Σοβιέτ τῆς Μόσχας Α. Σότμαν ἑβραῖος, βοηθός του ἡ συντροφιῶσα Χαϊκίνα ἑβραῖα, διευθυντῆς τοῦ τμήματος ἐπινορθώσεων Κίσβαλτερ ἑβραῖος, ἐπιθεωρητῆς αὐτοῦ Ν. Α. Ρόζενμπεργ ἑβραῖος, βοηθός Σάντιτς ἑβραῖος, πρόεδρος τοῦ κοιμητηρίου τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐλαίου Ταβριδ ἑβραῖος, κομμισάριος ἐπὶ τῆς ἰχθυοπαραγωγῆς Κλάμμερ ἑβραῖος, κομμισάριος ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων Ρότενμπεργ ἑβραῖος, κομμισάριος ἐπὶ τῆς μεταφορᾶς Χερζάν ἀρμένιος, βοηθός αὐτοῦ Σλίμον ἑβραῖος, κομμισάριος τοῦ μεταλλουργικοῦ τμήματος Α. Ἀλπέροβιτς ἑβραῖος.

Γραφεῖον τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιέτ τοῦ Οἰκονομικοῦ Τμήματος.

Κρεῖτμαν ἑβραῖος, Κράσιν ρώσος, Λοιριέ (Λάριν) ἑβραῖος, Τσοῦμπερ ἑβραῖος, Βέινπεργ ἑβραῖος, Γκολὰτ ἑβραῖος, Λόμωφ ρώσος, Ἀλπέροβιτς ἑβραῖος, Ραμπίνοβιτς ἑβραῖος.

Σοβιέτ τοῦ κοιμητηρίου τοῦ Δόν

Κόγκαν (Μπερνστάιν) ἑβραῖος, Α. Ι. Ὀτσκης ἑβραῖος, Πολόνσκι ἑβραῖος, Μπίσκ Λιθουανός, Κλάσιν Λιθουανός, Λίβιτς Λιθουανός, Κίρς Γερμανός, Κροῦζε Γερμανός, Βίχτερ ἑβραῖος, Ρόζενταλ ἑβραῖος, Σιμάνοβιτς ἑβραῖος.

Μέλη τοῦ τμήματος Συνεταιρισμῶν

Λουμπομύρσκι ἑβραῖος, Κινστούκ ἑβραῖος, Σίδελγκεμ ἑβραῖος, Τάγγερ ἑβραῖος, Χεΐκιν ἑβραῖος, Κριζέφσκι ἑβραῖος.

Μέλη τοῦ ποινικοῦ τμήματος.

Κασιόρ ἑβραῖος, Γκόλδμαν ἑβραῖος, Σμιθ ἑβραῖος, Σμιθ Φάλκπερ ἑβραῖος, Ρουτσιτάκ ἑβραῖος, Σορτιέλ ἑβραῖος, Μπλοῦμ ἑβραῖος, Κάτσελ ἑβραῖος, Σουλ ἑβραῖος, Τσερκώφ Ρώσος.

Τὸ ὅλον ἐκ 54 μελῶν :

Ρώσσοι 5, Ἀρμένιοι 1, Λιθουανοὶ 2, Γερμανοὶ 3, Ἑβραῖοι 43.

Γραφεῖον τῶν ἐπαγγελματικῶν σωματείων.

Ράφες ἑβραῖος, Δαβίτσον ἑβραῖος. Γκίτσμπεργ ἑβραῖος, Μπριλιάντ ἑβραῖος, Σιμόνωφ (καθηγητῆς) Ρώσος.

Τὸ ὅλον 5 μέλη :

Ρώσσοι 1, Ἑβραῖοι 4.

Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέλεξις τῶν πράξεων τῶν δρασάντων ἐπὶ Τσαρισμοῦ.

Πρόεδρος Μουράβιωφ Ρώσος, μέλη Σακαλώφ Ρώσος, Ἰδελσόν ἑβραῖος, Γκρούζενμπεργ ἑβραῖος, Σολωμόν ἑβραῖος, Γκολστέιν ἑβραῖος, Τάγγερ ἑβραῖος.

Τὸ ὅλον 7 μέλη : Ρώσσοι 2, Ἑβραῖοι 5.

Οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Ἐλευθέρου Τύπου» πρέπει νὰ προσέξουν ἰδιαίτερος εἰς τοὺς κάτωθι ὀνομαστικὸς πίνακας, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀληθῶς ἱστορικὴν σημαίαν :

Μέλη τοῦ πρώτου Σοβιέτ τῶν ἐργατῶν καὶ στρατιωτῶν τῆς Μόσχας (1917).

Πρόεδρος τῶν ἀντιπροσώπων τῶν στρατιωτῶν Λεῖμπα Κούντης ἑβραῖος, πρόεδρος τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατῶν Σμιδοβιτς ἑβραῖος, πρόεδρος τοῦ 1ου Σοβιέτ τῶν ἀντιπροσώπων στρατιωτῶν καὶ ἐργατῶν Μοδὲλ ἑβραῖος, μέλη : Σάργ ἑβραῖος, Κλάμμερ ἑβραῖος, Γρόμππεργ ἑβραῖος, Σεΐκιμαν ἑβραῖος, Ροτστάιν ἑβραῖος, Λέβινσον ἑβραῖος. Κρανόπολσκι ἑβραῖος, Τσεντερμπάουμ (Μάρτωφ) ἑβραῖος, Ρίφκιν ἑβραῖος, Σίμσον ἑβραῖος, Τάπκιν ἑβραῖος, Σικ ἑβραῖος, Φαλήν ἑβραῖος, Ἀνδερσον λιθουανός, Βίμπα λιθουανός, Σόλο λιθουανός, Μέχελσον ἑβραῖος, Τσεριντσάν ἀρμένιος, Κλάουζνερ ἑβραῖος, Ρόζενκολτς ἑβραῖος.

Τὸ ὅλον 23 μέλη.

Ρώσσοι 0, Ἀρμένιοι 1, Λιθουανοὶ 3, Ἑβραῖοι 19.

*Κεντρικὸν ἐκτελεστικὸν κοιμητῆριον τοῦ 4ου Ρωσικαῦ
συνεδρίου τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν.*

Πρόεδρος Σβέρδλωφ ἑβραῖος, Ἀμπελιαν ἑβραῖος. Βίλ-
τμαν ἑβραῖος, Ἀξελροδ ἑβραῖος, Τσεδεριπάουμ ἑβραῖος,
Κράσικοφ ἑβραῖος, Λούνμπεργ ἑβραῖος, Κόγγεν ἑβραῖος,
Λεβίσκυ, Ροδομίλισκυ, (Οὐρίσκι) ἑβραῖοι, Οὐλιανωφ
Ρώσσοι, Ζηνόβιεφ ἑβραῖος, Τρότσκυ (Μπρονσταίν) ἑβραῖος,
Σιροτά ἑβραῖος, Γκέμμερ (Σουχάνωφ) ἑβραῖος Ρίφκη
ἑβραῖος. Τσέιμπους ἑβραῖος, Ράτνερ ἑβραῖος, Μπλέιχμαν
ἑβραῖος, Γκολντερούδεν ἑβραῖος, Χάσκυν ἑβραῖος. Λάντσερ
ἑβραῖος, Ἀρανόβιτς ἑβραῖος, Κάτς ἑβραῖος, Φίσιμαν ἑβραῖος,
Ἀβράμοβιτς ἑβραῖος, Φοῖχ ἑβραῖος, Γκολσταίν ἑβραῖος,
Λιχάτς ἑβραῖος, Κνιτσούνκι ἑβραῖος, Τσερνιλόβσκι ἑβραῖος,
B. Σμίδοβιτς ἑβραῖος.

Τὸ ὅλον 34 μέλη.

Ρώσσοι 1, Ἑβραῖοι 33.

Κεντρικὸν κοιμητῆριον τοῦ 5ου Συνεδρίου.

Μπρουνὸ λιθουανός, Μπρεσλάου λιθουανός, Μπαπταίν-
σκυ ἑβραῖος, Μπουχάριν Ρώσσοι. Βέινμπεργ ἑβραῖος, Γκά-
ιλέζ ἑβραῖος, Γκάνιτςμπερ ἑβραῖος, Δανισέφσκυ γερμανός,
Στάρκ ἑβραῖος, Ζάκς ἑβραῖος, Στέιμαν ἑβραῖος, Ἑρτληγγ
ἑβραῖος, Λανγκέβερ ἑβραῖος, Λόνγκερ ἑβραῖος, Βόλαχ τσέχοι,
Διμανσταίν ἑβραῖος, Λέβιν ἑβραῖος, Ἑρμαν ἑβραῖος, Ἰώ-
φφε ἑβραῖος, Χάρκλιν ἑβραῖος, Κνίγκισεν ἑβραῖα, Ροζεν-
φελδ ἑβραῖος, Ἀπφελμπαούμ ἑβραῖος, Κριλένκο ρώσσοι,
Κρασικώφ ἑβραῖος, Καπνίγκ ἑβραῖος, Καούλ λιθουανός,
Οὐλιάνωφ (Λενίν) ρώσσοι, Λακσίς ἑβραῖος, Κνιτσούκ
ἑβραῖος, Λουνετσάρσκι ρώσσοι, Πέτερσον λιθουανός, Πέ-

Ο ΜΠΑΦΟΜΕΕ

περς λιθουανός, Ρουτζουπτάς λιθουανός, Ρόζιν έβραϊός, Σμί-
δοβιτς έβραϊός, Στούτσκα έβραϊός, Σβέρδλοφ έβραϊός, Σμίλ-
γκα έβραϊός, Ναχαμκές έβραϊός, Σασνόφσκι έβραϊός, Σκρι-
πνικ έβραϊός, Μπρονσαίν έβραϊός, Θεοδώροβιτς έβραϊός,
Τεριάν αρμένιος, Ραδομσλίσκι (Ουρίσκι) έβραϊός, Τεγκελέ-
ζκι ρώσσος, Φέλδμαν έβραϊός, Φρουμκιν έβραϊός, Τσου-
φοϋπα ρώσσος, Τσιρτσιβάδζε γεωργιανός, Σείκμαν έβραϊός,
Ρόζινταλ έβραϊός, Άσνίναζι έβραϊός, Καραχάν αρμένιος,
Ρόζιν έβραϊός, Ράδικ (Σόμπελσον) έβραϊός, Σλίχτερ έβραϊός,
Τσιζουλίη έβραϊός, Σιάνσκι έβραϊός, Άβανέσοφ αρμένιος.

Τὸ ὅλον 62 μέλη :

Ρώσσοι 6, Λιθουανοὶ 6, Γερμανοὶ 1, Τσέχοι 1, Ἀρμένιοι
2, Γεωργιανοὶ 1, Ἑβραῖοι 43.

Κεντρικὸν τμήμα τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Ράποπορτ έβραϊός, Γρέμπνερ έβραϊός, Βήλκνεν έβραϊός,
Διάμαντ έβραϊός, Καούσνερ έβραϊός, Σιάτροφ ρώσσος.

Τὸ ὅλον 6 μέλη :

Ρώσσοι 1, Ἑβραῖοι 5.

Ἦτοι ἐκ τῶν 554 σημειωθέντων ὀνομάτων τῶν πραγ-
ματικῶς διοικούντων σήμερον τὴν Ρωσσίαν εἶναι :

Πολωνοὶ 2, Τσέχοι 1, Λιθουανοὶ 43, Φιλλανδοὶ 3, Ρώσ-
σοι 30, Ἀρμένιοι 13, Γεωργιανοὶ 2, Οὐγγροὶ 1, Γερμανοὶ
12, Ἑβραῖοι 447, τὸ ὅλον 554.

Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω ὅτι ἐκ τῶν 447 τούτων κο-
ρυφαίων ἰσραηλιτῶν, μόλις πενήτηντα περίπου εἶναι οἱ
πραγματικῶς μεμνημένοι εἰς τὸν πραγματικὸν σκοπὸν τοῦ
κομμουνισμοῦ, τείνοντα εἰς τὴν οικονομικὴν, ἠθικὴν καὶ
οἰκογενειακὴν ἀποσύνθεσιν τῶν χριστιανικῶν λαῶν. Εἶναι
γνωστὴ ἄλλως τε ἢ πολύφοτος δήλωσις τοῦ Λενίν, ἡ οὐδέ-
ποτε διαφυσθεῖσα, καθ' ἣν «ἐπὶ 100 μπόλσεβίκων εἰς

μόνος πιστεύει, 39 εἶναι ἀγύρται καὶ 60 ἡλίθιοι».

Ὁ διωγμὸς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Νέρωνος δὲν γνωρίζει ἄλλην πε-
ρίοδον καταδιώξεως ἢ Χριστιανικῆς θρησκείας εἰ μὴ τὴν
τελουμένην οὐχὶ ὑπὸ ἑνὸς αὐτοκράτορος Νέρωνος ἀλλὰ
ὑπὸ στείρας διεθνῶν συνωμοτῶν καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διά-
στημα τῶν 7 ἐτῶν καθ' ὃ κυριαρχεῖ ἐν Ρωσσίᾳ τίποτε τὸ
κοινὸν μὴ ἔχουσα μὲ τὸν Ρωσσοικὸν Χριστιανικὸν λαὸν ἐν
τῷ συνόλῳ. Διότι ὁ Ρωσσοικὸς λαὸς μ' ὅλα τὰ μέσα τῆς
τρομοκρατίας τὰ ὁποῖα ἐφήρμοσε καὶ ἐφαρμόζει ἐναντίον
του καὶ τῶν λειτουργῶν τῆς θρησκείας του ἔμεινε πιστὸς
εἰς τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων του καὶ μετὰ ἀξιοθαυμά-
στου ὑπομονῆς ἀνέχεται τὴν ἀπηνῆ καταδίωξιν ἀντιδρῶν
σιωπηλῶς διὰ τῆς τακτικῆς φοιτήσεως εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς
καὶ ἐκκληρῶν ἀνελλιπῶς τὰ θρησκευτικὰ του καθήκοντα.
Εἶνε πράγματι συγκινητικώτατον τὸ θέαμα νὰ βλέπῃ τις
κατακλυζομένας τὰς ἐκκλησίας παρὰ τῶν πιστῶν οὕτως
ὥστε πολλάκις καὶ ὁ δρόμος νὰ καθίσταται ἀδιάβατος.

Ὅλα τὰ σατανικὰ μέσα τὰ ὁποῖα ἔθεσαν εἰς ἐνέργειαν
κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἀπέ-
τυχον. Καὶ ἐφ' ὅσον ἀποτυγχάνουσιν οἱ συνωμοταὶ αὐτοὶ
τῆς ἀνθρωπότητος, ἐπὶ τοσοῦτον γίνονται λυσσώδέστεροι.

Δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τὸ νὰ βεβηλώσουν τὰς ἐκκλη-
σίας ὧν πολλὰς μετέβαλον εἰς κινήματογράφους, καὶ
ἀποθήκας, καὶ σταύλους. Δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τὸ νὰ δια-
σπάσουν τὸν ὅλον ὀργανισμὸν τῆς ἐκκλησίας διὰ τῆς αὐ-
τοτελείας ἐκάστου ναοῦ καὶ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ ὑπὸ ἐκ-
κλησιαστικῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν. Δὲν ἠρκέσθησαν νὰ

διαρπάξουν τὰ ἱερὰ ἄμφια, τὰς ἀγίας εἰκόνας. Δὲν ἤρκεσθησαν ν' ἀναγράφουν εἰς τοὺς τοίχους ὅτι «**ἡ θρησκεία εἶνε τὸ ὄπιον διὰ τὸν λαόν**». Δὲν ἤρκεσθησαν νὰ ρίψουν εἰς τὰς φοβερωτέρας τῶν φυλακῶν πολλοὺς χριστιανούς καὶ ἐντίμους πολίτας.

Δὲν ἤρκεσθησαν νὰ βασανίσουν καὶ καταδικάσουν εἰς καταναγκαστικά ἔργα σεβασμίους γέροντας ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς. Δὲν ἤρκεσθησαν νὰ ρίψουν εἰς τὰς φυλακὰς αὐτὸν τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ὀρθοδόξου Ρωσικῆς ἐκκλησίας τὸν ἀγαθώτατον πρεσβύτερον Τύχωνα. Δὲν ἤρκεσθησαν νὰ ἐμπαΐξουν ὅλας τὰς ἱεροτελεστίας τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἐνδύοντες ἀνδρείκελλα μὲ ἱερὰ ἄμφια καὶ μεταφέροντες αὐτὰ εἰς τὰς πλατείας καὶ τοὺς κήπους μὲ προπηλακισμούς, χλευασμούς καὶ ὕβρεις ὅπου τὰ παρέδιδον εἰς τὸ πῦρ ἀνακράζοντες *Ἰδοὺ λάβε αὐτὴν τὴν θυσίαν σὺ ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Θεὸς τῶν Χριστιανῶν*. Δὲν ἤρκεσθησαν εἰς τὸ νὰ σάρατολογήσουν χαμίνια τῶν δρόμων, νὰ τὰ μισθοδοτοῦν καὶ νὰ τὰ διατρέφουν διὰ νὰ τὰ μεταχειρίζονται ὡς ὄργανα ἐξυβρίσεως κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας καὶ τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τοὺς δμίλους τοὺς καλουμένους «**Κόμσομολ**» τοῦτέστι Κομμουνιστικὸς σύνδεσμος νεολαίας. Δὲν ἤρκεσθησαν εἰς τὸ νὰ ὠθοῦν τὰ χαμίνια ταῦτα νὰ τελοῦν διαφόρους ἱεροτελεστίας τοῦ σατανᾶ ἔξωθεν τῶν ἐκκλησιῶν κατὰ τὴν Μεγάλην καὶ ἱερὰν ἑβδομάδα φθάνοντα μέχρι τοῦ σημείου νὰ συνουσιάζωνται δημοσίᾳ. Τί πρῶτον καὶ τί δευτέρον πρέπει ν' ἀναφέρει τις ἀπὸ τὰ ἄπειρα μέσα τὰ ὅποια ἔθεσαν εἰς ἐνέργειαν ὅπως καταδιώξουν, προπηλακίσουν, βεβηλώσουν πᾶν ὅτι ὁ Χριστιανικὸς Ρωσικὸς λαὸς θεωρεῖ ἱερὸν καὶ ὅσιον. Οἱ τυφειωθέντες ἱερεῖς διαταγῆ τῆς Τσέκας ἀνέρχονται εἰς πλεόν τῶν ὀκτῶ χιλιάδων με-

ταξὺ τῶν ὁποίων καὶ 28 ἀρχιερεῖς καὶ ἐπίσκοποι.

Ἄφοῦ μετεχειρίσθησαν ὅλα τὰ μέσα τῆς τρομοκρατίας ἐναντίον τῶν ρώσων χριστιανῶν καὶ τοῦ μαρτυρικοῦ κλήρου τοῦ καὶ εἶδον αὐτὰ ἀποτυγχάνοντα, ἐπεχείρησαν νὰ διασπάσουν τὴν ἐκκλησίαν καὶ παραπλανήσουν τοὺς πιστοὺς διὰ τῆς δημιουργίας *νέας δῆθεν «Ζωντανῆς» ὡς τὴν ἀπεκάλεσαν ἐκκλησίας*. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εὗρον κατ' ἀρχὰς ἓνα ἐπίσκοπον ὀνομαζόμενον *Ἀντωνῖνον* ὁ ὁποῖος πρὸ 10 ἐτῶν ἐθεραπεύετο εἰς ἓνα ἐκ τῶν Φρενοκομιῶν τῆς Μόσχας καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἀπηγορεύθη τὸ δικαίωμα τοῦ λειτουργεῖν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος ὀλίγον μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὡς Πατριάρχου. *Ὁ Ἐπίσκοπος Ἀντωνῖνος αὐτοεχειροτονήθη ὡς Μητροπολίτης τῆς Μόσχας παρέλαβε συνεργάτας δύο ἱερεῖς τῆς ἐσχάτης ὑποστάθμης τὸν Κρασίνοκι καὶ τὸν Βεδένσκι* οἵτινες ὑποβοηθούμενοι ὑπὸ τῆς Τσέκας ἐπὶ τινα χρόνον ἐτρομοκράτησαν τὸν κλῆρον τὸν ἐπαρχιακόν. Κατόπιν προσέβησαν εἰς τὴν σύγκλησιν συνόδου εἰς ἣν τὰ κληρικὰ ὄργανα τῆς Τσέκας μὲ τὸν Ἀντωνῖνον ἐπὶ κεφαλῆς καθήρεσαν τὸν Πατριάρχον Τύχωνα καὶ ἀνηγόρευσαν τὸν Ἀντωνῖνον πρόεδρον τῆς συνόδου τῆς νεο-ἰδρυθείσης *Ζωντανῆς Ἐκκλησίας* καὶ Μητροπολίτην Μόσχας.

Μετ' οὗ πολὺ ὁ Ἀντωνῖνος ἔδωσε δείγματα τῆς ἀνικανότητός του ὅπως φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἐκπονηθὲν σχέδιον ὑπὸ τῆς Τσέκας καὶ μίαν ἡμέραν ὁ Ἀντωνῖνος καθηρέθη ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Μητροπολίτου τῆς Μόσχας ὑπὸ τῆς μικρᾶς ομάδος τοῦ Κρασίνοκη καὶ Βεδένσκι τῆ διαταγῆ τῆς Τσέκας· αὕτη ἀπετάθη τότε πρὸς τὸν *Μητροπολίτην τῆς Ὀδησοῦ Ἐυδόκιμον*, ὅστις ἀπεδέχθη τὰς προτάσεις τῆς Τσέκας καὶ γενόμενος Μητροπολίτης Μόσχας καθήρησε

σύνοδον ἀπὸ ἐπισκόπους οἵτινες διετέλουν ἐν ἀργία διὰ διάφορα ἠθικὰ παραπτώματα καὶ ἐγκλήματα.

Μ' ὄλην τὴν βοήθειαν καὶ τὰ μέσα τῆς Τσέκας, ἡ σύνοδος αὕτη τῆς νέας ζωντανῆς ἐκκλησίας δὲν κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ ἐν Μόσχα πλέον τῶν *τεσσάρων* ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν ἑπτακοσίων αἰτινες λειτουργοῦν ἀναγνωρίζουσα μόνον τὸν Πατριάρχην Τύχωνα. Ὁ ἀγὼν αὐτὸς πρὸς παράυσιν τῆς Χριστιανικῆς ἐκκλησίας ἐξακολουθεῖ καὶ εἶναι ὀξύτατος ἀλλὰ μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς καὶ ἀπειλὰς τῆς Τσέκας δὲν ἔχει εἰννοϊκὰ ἀποτελέσματα, τοῦ Ρωστικοῦ λαοῦ καρτερικῶς ὑπομένοντος ὅλας τὰς πιέσεις, ἠθικὰς καὶ ὕλικὰς, *διότι αἱ ἐκκλησίαι αἱ ἀναγνωρίζουσαι τὸν Τύχωνα φορολογοῦνται ἀπηνέστατα.* Ἄν ἐμβαθύνωμεν περισσότερον εἰς τὴν τελομένην συστηματικὴν καταδίωξιν τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας ἐν Ρωσσίᾳ θὰ φθάσωμεν εἰς συμπεράσματα πολὺ θλιβερὰ καὶ θὰ πεισθῶμεν ὅτι ὁ διωγμὸς αὐτὸς ἔχει βαθύτερα τὰ αἷτια καὶ στρέφεται ἀποκλειστικῶς κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ οὐδενὸς ἄλλου θρησκευματος. Διότι πᾶν ἄλλο πρέπει νὰ ἐννοηθῇ ἀφοῦ μέχρι τοῦδε *οὐδεὶς Ραβῖνος ἔπαθετι, οὐδεμία συναγωγὴ ἐβεβηλώθη, οὐδεὶς ἑβραῖος πιστὸς ἐπιέσθη ἢ κατεδιώχθη, οὔτε καὶ λειτουργοὶ ἄλλων θρησκευμάτων, ὡς τῶν Μωαμεθανῶν, τῶν Βουδιστῶν κλπ.*

Οἱ δολοφονηθέντες ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων ἐπίσκοποι εἶνε οἱ ἑξῆς:

- 1) Μητροπολίτης Κιέβου — Βλαδίμηρος ἐτυφεκίσθη.
- 2) Ἀρχιεπίσκοπος Πέρμης Ἀνδρόνικος — ἐτάφη ζωντανὸς προτοῦ τὸν θάψουν τοῦ ἐξώρουξαν τοὺς ὀφθαλμούς.
- 3) Ἐπίσκοπος Τομπόλσκ — Γερμογένης ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμὸν ἀφοῦ ἐπὶ δύο μῆνας ἦτο εἰς ἀναγκαστικὰ ἔργα,

ΜΑΡΤΩΦ-ΤΣΙΡΔΕΜΠΑΟΥΜ

Μέλος τοῦ κεντρικοῦ ἐκτελεστικοῦ κοιμητάτου.

4) Ἀρχιεπίσκοπος Τσερνίκοφσκι—Βασίλειος με τὸ ξίφος τὸν ἐτεμάχησαν. 5) Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ἐκατεριμπούργκ Γρηγόριος, 6) ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Βιάτσκι Ἀμβρόσιος, 7) ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Νοβγκόροδ—Βεργόριος, 8 ὁ Βικάριος τοῦ Νοβγκόροδ Ἰσίδωρος, 9) Ἐπίσκοπος Βλαδιβοστοκίου—Ἐφρέμ, 10) Ἐπίσκοπος τοῦ Πολοσκί—Παντελεήμων, 11) Ἐπίσκοπος τοῦ Νιζεγκορότσκι,—Λαυρέντιος, 12 Ἐπίσκοπος τοῦ Τουρκεστάν—Ποίμην, 13) Ἐπίσκοπος τοῦ Ἀρχαγγέλου Λεόντιος, 14) Ἐπίσκοπος τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας Μητροφάνης, 15) Ἐπίσκοπος τοῦ Ὀρλόφσκι—Μακάριος τὸς ἄνω ἐπισκόπους ἀφοῦ τὸς ἐβασάνισαν τοὺς ἔσφαξαν. 16) Τὸν ἐπίσκοπον τοῦ Γιουρέβου ἀφοῦ τὸν ἤρασαν ἀπὸ νῆν κλίνην του γυμνὸν τὸν ἔρριψαν εἰς τὴν ὑπόγειον μετὰ 17 προκρίτους καὶ ἀφοῦ τοῦ ἔκοψαν τὴν ρίνα, τὸν κατετρόπησαν μετὰ τὰς λόγχας. 17) Ἐπίσκοπος τοῦ Μπιλογκοροτσκί—Νικόδημος κατόπιν πολλῶν βασάνων τὸν ἐκάλυψαν μετὰ ἄσβεστον, 18) Τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Τύχωνα τοῦ Βαρόνης ἀφοῦ τὸν ἐνέπαιξαν, τὸν ὕβρισαν, τὸν ἐκρέμασαν εἰς τὴν Ἁγίαν Πύλην τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Μητροφάνους.

Ἰαυτέρως πρέπει νὰ τονισθῇ τὸ μαρτύριον τοῦ μητροπολίτου Πετροπόλεως γηραιοῦ Βενιαμίν. Φοβούμενοι τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ, ὅστις βεβαίως τὸν ἐθεώρει ἅγιον ἄνδρα, οἱ μπολσεβίκοι, ἀφοῦ τὸν συνέλαβον, τὸν ἐξύρισαν, ἔκειραν τὴν κόμην του καὶ ἠμίγυμνον τὸν ὠδήγησαν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως. Οὐδεὶς τὸν ἀνεγνώρισεν τυφεκίζομενον, αἱ λεπτομέρειαι αὐταὶ ἐγνώσθησαν βραδύτερον.

Ὁ πρωθυερεὺς τοῦ ναοῦ τοῦ καλουμένου «Καζάνσκιη σαμπόρ» εἰς ἕκ τῶν μᾶλλον μορφωμένων ἱερέων Ὀρνάτσκι τὸν ἐτουφέκισαν μαζὺ μετὰ τοὺς δύο τοῦ υἱοῦ· τὸν ἐρώτησαν ποῖον πρῶτον νὰ τυφεκίσουν αὐτόν, ἢ τοὺς υἱοὺς του;

Κατὰ τὸν τυφεκισμόν τῶν υἱῶν του γονατίσας ὁ γέρον προσηύχετο. Διὰ τὸν πρωθυερέα ἐκλήθη διμοιρία ἐρυθροῦ στρατοῦ, ἀλλ' οἱ στρατιῶται ἠρηθῆσαν νὰ τὸν τυφεκίσουν. Ἐκλήθησαν οἱ Κινέζοι ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ βλέποντες τὸν γέροντα προσευχόμενον ἠρηθῆσαν. Τότε κομμισάρος **ἔβραϊος** πλησιάσας τὸν ἐπυροβόλησε μετὰ τὸ περιστροφον. Κατὰ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ Τσαριτσίν συνέλαβον τὸν ἱερέα Κουτούροβ, ἔσχισαν τὰ φορέματά του καὶ γυμνὸν ὄντα μετὰ ψῆχος—28° τὸν ἔβρεχον διαρκῶς μετὰ τὸ νερὸ τὸ ὁποῖον ἀμέσως ἐπάγωνεν. Ἐντὸς ὀλίγου ὁ ἱερεὺς μετεβλήθη εἰς παγωμένον ἄγαλμα. Εἶνε τόσον πολλοὶ οἱ τρόποι τῶν βασάνων τὰς ὁποίας ὑπέστησαν οἱ κληρικοὶ τῆς Ρωσίας ποῦ εἰς τὸ μέλλον θ' ἀποτελέσουν ἴδιον ὀγκωδέστατον μαρτυρολόγιον ἐκ 8,000 καὶ πλέον μαρτύρων χριστιανικῆς θρησκείας.

Αἱ σφαγαὶ

τῶν Ρώσων Χριστιανῶν

Τὴν 25ην Ὀκτωβρίου 1917 (π. ἡ.) ἐδόθησαν εἰς τὸν κόσμον τὰ πρῶτα δείγματα τῆς θηριωδίας τῶν μπολσεβίκων Ἡ σύγκρουσις των μετὰ τοὺς ρώσους εὐέλπιδας ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς φρικάδας σκηνάς. Τὴν μεθεπομένην ἐφορπιτονητο ἐκ τῶν παραθύρων τοῦ Χειμερινοῦ ἀνακτόρου τῆς Πετροπόλεως εἰς τὸ λιθόστρωτον αἱ γυναῖκες αἰτινες ἀπετέλουν ἐπὶ Κερένσκυ τοὺς γυναικείους λόχους, ἂν καὶ αὐταὶ εἶχον παραδοθεῖ ἄνευ ἀντιστάσεως καὶ ὡς αἰχμάλωτοι ἦσαν ἱερά πρόσωπα. Τὸ πεζοδρομίον τοῦ Ἀνακτόρου βάφεται μετὰ τὸ ἀθῶον αἶμα τῶν δυστυχῶν αὐτῶν γυναικῶν ἐξ ὧν

ἄλλαι μὲν ριπτόμεναι εὕρισκον ἀκαριαῖον τὸν θάνατον, ἄλλα δὲ μὲ τεθραυσμένον κρανίον ἢ κατάγματα τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν ἐξέπεμπτον οἰμωγὰς καὶ κατάρας κατὰ τῶν μπουσεβίκων.

Ρίγος ἀπιστεύτου φρίκης καταλαμβάνει τὸν ἀναπολοῦντα τὸ ἀνατριχιαστικὸν θέαμα.

Τὴν 29ην Ὀκτωβρίου οἱ κομμουνισταὶ ἐγένοντο κύριοι τῆς καταστάσεως. Ἀμέσως ἐπιλαμβάνονται ἐνὸς ἔργου τὸ ὅποιον δὲν ἔπαυσε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν 8 ἐτῶν καθ' ὃ ἄρχον.

Τὸ ἔργον τοῦτο λέγεται κατ' εὐφημισμὸν ἔρσυνα κατ' οἶκον. Τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας, ἐν ἓκ τῶν ἱερωτέρων ἀτομικῶν δικαιωμάτων καταργεῖται. Διὰ πρώτην φορὰν ὁ κόσμος εἶδε συμμορίας κρατικές, ὀπλισμένας ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν μὲ δάδας ἀνὰ χεῖρας νὰ εἰσέρχονται τὴν νύκτα εἰς ὅλας τὰς οἰκίας καὶ νὰ διαρπάξουν διὰ πολυτιμότερον εὕρισκον καὶ νὰ ὀδηγοῦν τοὺς ἐνοίκους ἐντὸς φορητῶν αὐτοκινήτων ἢ πεζῆ καθ' ὁμάδας εἰς τὰς φυλακάς. Ἐκ τῶν συλλαμβανόμενων 600)ο ἐτυφειάζοντο τὴν αὐτὴν νύκτα. Οἱ λοιποὶ μετὰ παρέλευσιν μακροῦ χρόνου ἀπελύοντο ὄχι πλέον ὡς ἄνθρωποι ἀλλ' ὡς σκιαὶ ἀνθρώπων. Ἐβλεπε κανεὶς νέους ἄνδρας μὲ κόμην λευκὴν, λευκανθεῖσαν ἐκ τῶν βασανιστηρίων τῆς ἐν τῇ φυλακῇ διαμονῆς των.

Καὶ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Νοεμβρίου 1917 ἰδρῦθη ἡ περίφημος Τσεκά, ὑπὸ τοῦ Πολωνοῦ Δερζίνσκι καὶ τοῦ Ἑβραίου Οὐδρίσκι ἐγκατασθεῖσα εἰς τὸ πρῶτον Διοικητήριον, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γκαροχοβαί ἀριθ. 2.

Ὁ οἶκος οὗτος θὰ μείνη, ἐν τῇ ἱστορίᾳ τραγικῶς ἀλησμόνητος, διότι ἐν αὐτῷ ἔλαβον καὶ λαμβάνουν χώραν

KATE—KAMKΩΦ [ἑβραῖος]

Μέλος τῆς Κεντρικῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σοβιετ

τὰ ἀπαισιώτερα, τὰ τετρατώδεστερα κακουργήματα τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ ἐξεγείρουν ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Ἐπὶ μακρὰς γενεᾶς ἡ ἀνθρωπότης μετὰ βδελυγμίας θὰ προσφέρει τὴν λέξιν Γκαροχοβαί-Τσεκά.

Εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἀνεδείχθησαν οἱ αἰμοβορότεροι τῶν δημίων οὓς ἐγνώρισεν ἡ ἱστορία καὶ περὶ τῶν ὁποίων κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν θὰ ἀναφέρω περαιτέρω. Ἐκεῖ ἐγκαθιδρύνονται τὰ γραφεῖα τῶν *ἀνακριτῶν*, νέων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον *μὲ παρελθὸν ἐγκληματικώτατον*. Ἴδου μερικαὶ φρικιαστικαὶ λεπτομέρειαι τοῦ τρόπου, καθ' ὃν διεξάγονται αἱ ἀνακρίσεις ὑπὸ τῆς Τσεκάς. *Αἱ ἀνακρίσεις διεξάγονται πάντοτε μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Δωμάτιον σκοτεινόν, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπίπλωσις ὑπερβάλλει ὅλας τὰς περιγραφὰς τῶν τοιούτων τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως.* Εἰς τὸν τοῖχον ἀπέναντι τῆς εἰσόδου τοῦ δωματίου ἐπὶ ὑψηλῆς τραπέζης δύο κρανία, φωτιζόμενα ἐσωτερικῶς μὲ μικροὺς ἠλεκτρικοὺς λαμπτήρας χρώματος ἐρυθροῦ ἢ πρασίνου, τὸ φῶς τῶν ὁποίων στρέφεται πρὸς τὸν ἀνακρινόμενον. Ὅπισθεν τῶν κρανίων ἴσταται ὁ ἀνακριτὴς, ὅστις δυσκόλως διακρίνεται ὑπὸ τοῦ ἀνακρινομένου, ἀκούοντος μόνον τὴν ἀγρίαν αὐτοῦ φωνὴν καὶ βλέποντος τὸ προβαλλόμενον μεταξὺ τῶν δύο κρανίων περιστροφον. Τὰ 99ο) τῶν ἀνακρινομένων εἶναι πάντοτε ἀθῶοι πάσης κατηγορίας, πλὴν τοῦ ὅτι εἶναι ἢ διανούμενοι ἢ ἀστοὶ ἢ ἔμποροι ἢ ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν ἢ κληρικοὶ ἢ συγγενεῖς τοιούτων. Τὰς καταθέσεις τῶν ἀνακρινομένων γράφει μόνος ὁ ἀνακριτὴς συντάσσαν μόνος κατὰ βούλησιν τὰς ἐρωταποκρίσεις καὶ ἐξαναγκάζει τὸν ἀνακρινόμενον νὰ ὑπογράψῃ μὲ ἀπειλὴν θανάτου.

Ἐκείνους οἵτινες ἀρνοῦνται νὰ ὑπογράψουν, τοὺς μετα-

φέρουν εἰς ἄλλα κατ' εὐφημισμὸν μόνον δυνάμενα νὰ ὀνομασθοῦν δωμάτια διότι εἶνε τόσον μικρὰ ὥστε ν' ἀσφυκτιᾷ ὁ εἰσερχόμενος εἰς αὐτά, Τὰ δωμάτια ταῦτα ἔχουν πλάτος ἐνὸς πήχεως καὶ μῆκος 2 1)2, ὕψος δὲ 5—6. Οἱ τοῖχοι εἶναι ὀπὸ φελλόν, ἀνευ παραθύρων. Ὁ ἐγκλειόμενος μένει ἀκίνητος καὶ εἶναι ἠναγκασμένος νὰ βλέπῃ πρὸς τὰ ἄνω. Ἡ διαμονὴ εἰς τὰ κελία ταῦτα εἶναι βασανιστικώτατη, ὡς μετὰ φρίκης ἤκουσα νὰ τὴν περιγράφουν πολλοί, οἵτινες εἶχον τὴν δυστυχίαν νὰ ἐγκλεισθοῦν εἰς αὐτά.

Φυλακαί. Κατ' ἀρχὰς ὡς τοιαύτη ἐχρησίμευε τὸ *Φρούριον τοῦ Πέτρου καὶ Παύλου ἐπὶ μιᾶς τῶν ὀχθῶν τοῦ Νέβα καὶ εἰς τὸ ὅποιον ἐδόθη τὸ ὄνομα τοῦ Γολγοθᾶ τῶν Ρώσων Χριστιανῶν.*

Εἰς τὸ φρούριον τοῦτο εὔρον τὸν ἀγριώτερον θάνατον πλέον τῶν 150,000 Χριστιανῶν Ρώσων ὄλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν μὴ ἀποκλειομένων καὶ τῶν ἐργατῶν.

Ἡ Τσεκά δὲν ἠρκέσθη εἰς τὴν θανατικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν ἐπικινδύνων μελῶν τῶν ἀστικῶν κομμάτων. Ἐξόντωσε κατὰ μυριάδας ἀθῶους καὶ ἀκινδύνους πολίτας καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον θηριωδέστατον.

Εἰς τὸ Φρούριον τοῦ Ἁγίου Πέτρου καὶ Παύλου, τὸ ὅποιον ἐχρησίμευεν ἄλλοτε ὡς μαυσωλεῖον τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ρωσσίας ἔλαβον καὶ λαμβάνουν ἀκόμη χώραν αἱ ἀνατριχιαστικώτεραι ὁμαδικαὶ ἐκτελέσεις, λαμβάνουσαι χαρακτῆρα ἀληθῶν *σφαγῶν*. Εἰς ἐκ τῶν συνήθων τρόπων, καθ' οὓς ἐνεργοῦνται αὐταὶ εἶναι καὶ ὁ ἕξης :

Οἱ κατάδικοι φέρονται εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ φρουρίου. Συγκεντροῦνται εἰς μίαν ὁμάδα ἢ ὁποία δέχεται *πυρὰ πολυβόλων*. Ὁ ὄγκος αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων πίπτει χαμαί. Οἱ

πλείστοι δὲν ἔχουν ἐκπνεύσει ἢ ἔχουν ἀκόμη τὰς αἰσθήσεις των. Οἱ δῆμοι ἐπιχύνουν τότε ἐπ' αὐτῶν *διαλελυμένην ἄσβεστον* καὶ κατόπιν τοὺς καλύπτουν μὲ τσιμέντον. Ἐκαστην πρωΐαν ἐμφανίζεται οὕτω τὸ φρικῶδες θέαμα. Εἰς μικρὸς λαφίσκος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὁποίου προβάλλουν χεῖρες καὶ πόδες, τεταμένοι λόγῳ τῆς τελευταίας ἀγωνίας τῶν ἡμιθανῶν οἵτινες διὰ τῶν χειρῶν των κατώρθωσαν νὰ διαρρηξῶν τὸ καλύπτον αὐτοὺς στρώμα τσιμέντου.

Τὴν ἐπιούσαν οἱ δῆμοι διέρχονται ἀπὸ τὸ σημεῖον ἐκεῖνο καὶ κόπτουν διὰ τοῦ ξίφους χάριν παιδιᾶς τὰς ἐξεχούσας χεῖρας καὶ πόδας.

Εἰς τὸ φρούριον τοῦτο ἐτυφενίσθησαν καὶ 1? Μεγάλοι Δούκες καὶ Δούκισσαι. Ὡς δευτέρα φυλακῆ, ἐξησιμειν ἐπὶ πολλὸν τὸ πολύγωνον τοῦ Ἑπουργεῖου τῶν Ναυτικῶν ὀλίγα χιλιόμετρα ἀπέχον ἀπὸ τῆς Πετροπόλεως.

Ἐν ἐκ τῶν σπαρακτικωτέρων θεαμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχον τὸ δυστύχημα νὰ παρακολουθήσωμεν ἦτο ἡ μεταφορὰ διὰ φορηγίδων καθ' ὁμάδας 200 - 300 ἀξιωματικῶν εἰς τὰς ἐμβολὰς τοῦ Νέβα ἐπὶ τοῦ Φιννικοῦ κόλπου. Προσδεδόμενοι εἰς ὀγκώδεις λίθους ἐρρίπτοντο εἰς τὴν θάλασσαν ἅπου εὗρισκον τὸν σκληρότερον θάνατον.

Ἀπὸ τῆς ἀκτῆς διεκρίνοντο εἰς μικρὸν βᾶθος πτώματα ἀνθρώπινα μὲ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ πυθμένος καὶ τοὺς πόδας αἰωρουμένους ὀλίγον ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

Πρέπει βεβαίως νὰ παραδοθοῦν εἰς τὴν ἀθανασίαν οἱ συνεργάται τοῦ ἑβραίου Τρότσκυ (Μπρονστέϊν) τοῦ Ζηνόβιεφ (Ἀμφελμπάουμ) καὶ τοῦ Κάμενεφ (Ρόξενφελδ) καὶ λοιπῶν κορυφαίων ὀργανωτῶν τῆς ἀνηκούστου τρομοκρατίας.

Ἐμίλησα ἤδη περὶ τοῦ διασήμου πολωνοῦ Ἀξερτζίνσκι καὶ τοῦ ἑβραίου Οὐρίσκι, τῶν πρώτων ἰδρυτῶν τῆς Τσέκας.

Τούτους διεδέχθη ὁ Γκλέβ Ἰβάνοβιτς *Μπόϊκη*, μηχανικὸς τὸ ἐπάγγελμα αἰμοχαρέστατος, καὶ κατόπιν ἡ διάσημος κομμουνίστρια *Γιακόβλεβα*, τῆς ὁποίας τὰ κινεὶα ὄργια μὲ τὸν ἀνακριτὴν Γκέλερ προὐκάλεσαν τὴν γενικὴν βδελυγμίαν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχηγίας αὐτῆς ἐτυφενίσθησαν καὶ οἱ μεγάλοι Δούκες καὶ Δούκισσαι.

Ταύτην διεδέχθη ἡ νεαρὰ Λιθουανὴ Ἄζολίνα, ἥτις καὶ μόνη ἐτυφέκιζε πολλὰκις τοὺς φυλακισμένους Χριστιανούς χάριν παιδιᾶς

Ταύτην διεδέχθη εἰς ἐκ τῶν αἰμοβορωτέρων ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους ἐγνώρισεν ἡ ἱστορία, ὁ Ἰβαν Ἰβάνοβιτς *Μπόξε* Λιθουανὸς ὑπαξιωματικὸς τοῦ ὁποίου μόνη ἐμφάνις εἰς τὰς φυλακὰς προὐκάλεσε πολλὰκις συγκοπὴν καρδίας εἰς τινὰς κρατουμένους.

Ὁ Μπόξε εἶχεν ὡς βοηθοὺς τὸν Τραγιάνωφ, Φρολόφ, Εὐγένιεφ, Σίστροφ, καὶ ἄλλους τινὰς καὶ οἱ ὁποῖοι φέρουν μὲν ὀνόματα Ρωσικὰ ἀλλὰ δὲν εἶναι Ρῶσοι. Τὸ διαρκὲς θέαμα τοῦ αἵματος τὸ ἀκατάπαυστον ἄκουσμα τῶν οἰμωγῶν ἐκλόνησαν τόσον τὸ νευρικὸν σύστημα τοῦ αἰμοσταγοῦς *Μπόξε ὥστε ἐπαθεν οὕτως ἀπὸ μανίαν καταδιώξεως καὶ ἔκτοτε βλέπει πάντοτε ἐαυτὸν καταδιωκόμενον ἀπὸ τὰς σκιὰς τῶν θυμάτων του.* Ἀπομακρυνθεὶς τῆς θέσεώς του ἐτοθοθετήθη βραδύτερον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Λαϊκῆς Οἰκονομίας ὡς ἀργόμισθος.

Τόσον μεγάλος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑβραίων κομμουνιστῶν, οἵτινες ἔπαθον τὰ νεῦρα καὶ τὰς φρένας, ὥστε ὁ κομμισάριος τῆς ὑγιεινῆς Σεμάσκο ἐπισήμως ἐξήτησεν ἀπὸ

τὸ Ἀνώτατον Ἐκτελεστικὸν Πίστεωσιν διὰ τὴν Ἰδρυσιν εἰ-
δικοῦ Θεραπευτηρίου ψυχιατρικοῦ ἀποκλειστικῶς διὰ
τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ Κομμουνισμοῦ.

Ὅφειλω νὰ προσδέσω ὅτι οἱ ἡγέται τοῦ μπολσεβικισμοῦ
ἐτυφέκισαν πολλὰς χιλιάδας Ρώσων χριστιανῶν ὄλων
τῶν τάξεων ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τῆς Ρόζας
Λούξεμπουργκ καὶ τοῦ Καρόλου Λίπκνιτς πρὸς ἀντεκδι-
κῆσιν. Ἐρυθρᾷ θυσίᾳ τοῦ ἐρυθροῦ κομμουνισμοῦ! Ἡ
ἀνθρωπίνη γλῶσσα δὲν δύναται νὰ περιγράψῃ τὰς φρικα-
λεότητας αἰτίνες διαπράττονται ἐπι 8 δλόκληρα ἔτη ἐν
πλήρει εἰκοσιῶ αἰῶνι. Καὶ διερωτῶνται οἱ Ρώσοι χριστι-
ανοί, πότε θὰ συγκινηθῇ ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ἵνα θέσῃ
τέρμα εἰς τὸ κακοῦργον ἔργον τῶν διεθνῶν αὐτῶν συνο-
μοτῶν;

Διατί ὁ κ. Σοφιανόπουλος δὲν εἶπεν οὔτε μίαν λέξιν συμ-
παθείας διὰ τὰ μέχρη τοῦδε θύματα τῆς ἀπολύτως ἀσυγ-
χωρήτου ἀνθρωποσφαγῆς, τὰ ὁποῖα ὑπερβαίνουν ἀσφα-
λῶς τὰ 5 ἑκατομμύρια Ρώσων χριστιανῶν ἐξ ὄλων
τῶν κοινωνικῶν τάξεων;

Μὲ μίαν λέξιν οὐδὲν τυρανικὸν καθεστῶς, οὐδεμιᾶς
ἐποχῆς οὐδενὸς λαοῦ προὐκάλεσε ποτὲ τόσον ἐντατικὸν
τόσον ἰσχυρὸν, τόσον βαθὺν τὸ αἰσθημα τοῦ τρόμου, τῆς
φρίκης καὶ τοῦ φόβου, τὸ ὁποῖον κατέχει ἕκτοτε τὸν
ὄγκον τῶν ρωσικῶν μαζῶν.

Καὶ ἀντὶ τῆς χαρᾶς τῆς ζωῆς, πηγῆς τῆς πλέον γονίμου
δραστηριότητος, ἀντὶ τῆς εὐτυχίας, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη
ὁ μπολσεβικισμὸς εἰς τὸν ρωσικὸν λαόν, ἐγέννησε εἰς τὴν
ψυχὴν ἓνα ἀπέραντον, ἓνα ἀδιαπέραστον ἓνα ἀκατανί-
κητον αἰσθημα τρόμου τὸ ὁποῖον δεσπόζει σήμερον πά-
σης σκέψεως πάσης ἐνεργείας παντὸς Ρώσου Χριστι-

Ἡ ΛΕΥΚΗ ΑΡΚΤΟΣ (Ρωσσία)
ἐπακούουσα εἰς τὸν Ἑβραϊὸν Τρότσκι

ανοῦ ζῶντος εἰς τὴν σοβιετικὴν Ρωσίαν. Ἄλλὰ πῶς δύναται, ὅχι νὰ εὐημερήσῃ ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος-ὁ κατεχόμενος διαρκῶς ὑπὸ τοῦ φόβου μήπως κανὲν ὄργανον τῆς Τσέκα παρεξηγήσῃ μίαν ἀκίνδυνον λέξιν ἢ πρῶξιν του, ἢ, τὸ συνηθέστερον, μήπως τὸν συκοφαντήσῃ διότι ἐποφθαλμιᾷ τὴν σύζυγον ἢ τὴν κόρην του ἢ τὴν ἐναπομένουσαν τυχὸν ἐλαχίστην περιουσίαν του;

Τὸ μίσος καὶ ἡ βδελυγμία ὅλων τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν λέξιν Τσέκα ἐφθασαν εἰς τοιοῦτο σημεῖον, ὥστε οἱ ἔβραιοι δικτάτορες τῆς Μόσχας, ἠναγκάσθησαν νὰ τὴν ἐγκαταλείψουν. Καὶ μετεβάπτισαν πρὸ τίνος τὴν αἰμοσταγῆ των φρουρᾶν εἰς *Γκε-πε-οῦ* ἐκ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων τῆς φράσεως *Γκοσουδάρσθφεναγια - Πολιτίτσεκαγια - Οὐπραβλένια* (δηλαδὴ Κυβερνητικὴ Πολιτικὴ Διοίκησις).

Ἡ λέξις Τσέκα προήρχετο, ὡς γνωρίζουν ἴσως τινες ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μου, ἐκ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων τῆς φράσεως *Τσεριζβιτσάϊνα—Κκομίσιε* (Ἐκτακτος Ἐπιτροπὴ) ὅπως ἐλέγετο προηγουμένως ἡ ὑπηρεσία τῆς ἀσφαλείας τοῦ μπολσεβικικοῦ καθεστώτος.

Χάρις εἰς τὴν Γκεπεοῦ, ἡ ὁποία περιλαμβάνει κυρίως ἔβραϊους, Κινέζους, μουσουλμάνους, Λιθουανούς καὶ ἐλαχίστους ρώσσους κακούργους, ὡς ἔγραψα ἤδη ὁ μπολσεβικισμὸς ἴσταται ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχὴν. Πάντως ἡ Ρωσία θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποκληθῆ ἢ *χώρα τοῦ τρόμου καὶ τοῦ αἵματος*.

Ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς ἰδρύσεως τῆς Τσέκας καθ' ὅλον τὸ Κράτος, συνεκεντρώθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς πλέον τῶν 100.000 ἐγληματοῦν κοινού δικαίου, οἵτινες ἀφέθησαν μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἐλεύθεροι ἀπὸ τὰ κάτεργα τῆς Σιβηρίας καὶ οἱ ὅποιοι μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀνέλαβον ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τσέκας ἥτις συνί-

στατο εἰς τὴν συστηματικὴν ἐξωλόθρευσιν ὅλων τῶν διανοουμένων ὑπαλλήλων, ἀξιωματικῶν καὶ ἐκείνων ἐκ τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν, τοὺς ὁποίους ἐνόμιζον μᾶλλον μορφωμένους καὶ ἐπομένως ἐπικινδύνους.

Τὰ κακοῦργα αὐτὰ στοιχεῖα δὲν ἀφήκαν τίποτε, τὸ ὁποῖον ἦτο δυνατόν νὰ ἱκανοποιήσῃ ὅλα τὰ βδελυρῖα των ἐνστικτα. Καὶ εἶδεν ὁ δυστυχισμένος ρωσικὸς λαὸς τὰς θυγατέρας του συρομένας εἰς τὰς εἰρκτὰς καὶ ἐκεῖ ἀφοῦ τὰς ἐβίαζον οἱ ἰδεολόγοι «κομμουνισταὶ» διατελοῦντες ἐν κραιπάλῃ (καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ οἶνοπνευματώδη ποτὰ ἐπὶ θανατικῇ ποινῇ ἀπηγορεύοντο) τὰς ὑπέβαλλον εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῶν βασάνων μέχρι τοῦ νὰ παρορμῶσιν πειναλέους των σκύλους ἐναντίον τῶν θυμάτων των τὰ ὁποῖα, ὑπὸ τὰ ὄμματά των, σπαρασσόμενα εὔρισκον τὸν τραγικώτερον τῶν θανάτων.

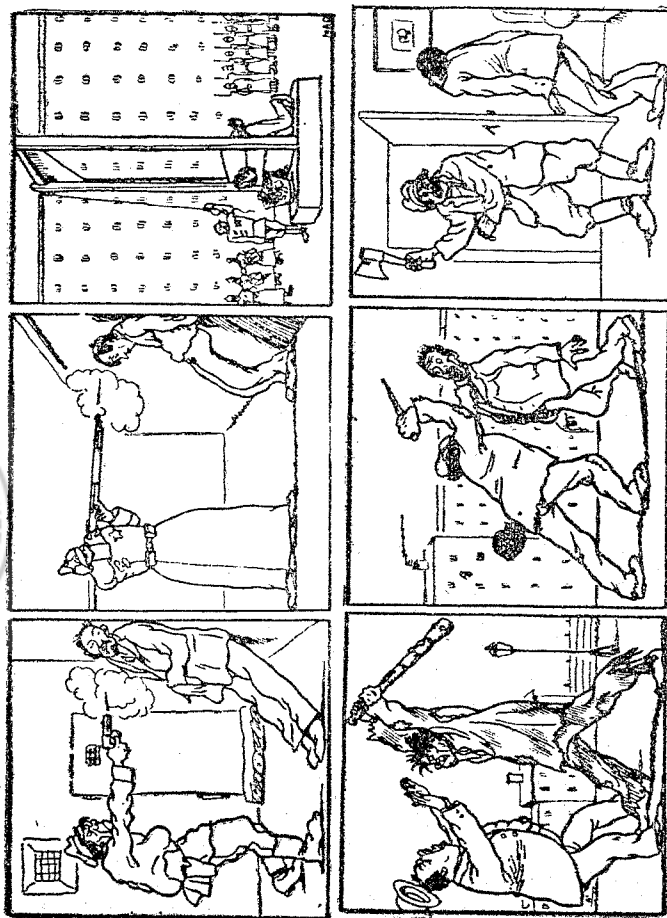
Δὲν θὰ λησμονήσω μίαν τοιαύτην φρικιαστικὴν σκηνὴν εἰς ἓνα ἐκ τῶν γυναικείων Μοναστηρίων τῆς Μόσχας ὅπου μ' ἐφυλάκισαν ἐμὲ καὶ 145 εὐρωπαϊοὺς διαφόρων ἐθνικότητων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ οἱ ἐν Πητροπόλει ἀντιπρόσωποι Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ὀλλανδίας, Βελγίου, Ἐλβετίας, Σουηδίας, Ἰσπανίας, Ἰταλίας, καὶ, ἄλλων κρατῶν. Εἰς τὸ νεκροταφεῖον τοῦ μοναστηρίου συνήντησα κυρίαν γνωστήν μου ἀνήκουσαν εἰς τὴν ἀνωτέραν κοινωνίαν τῆς Πητροπόλεως καὶ ἥτις ἅμα μὲ εἶδε προσέτρεξε καὶ ἀνελύθη εἰς δάκρυα μὴ δυναμένη ν' ἀρθρώσῃ λέξιν. Κατόπιν ὀλίγων παρηγορητικῶν λέξεων ἠσύχασεν ὀλίγον καὶ δεικνύουσα ἓνα ὄμιλον γυναικῶν, πλέον τῶν 200, εἰς τὸ βάθος τῆς αὐλῆς τοῦ μοναστηρίου μοῦ εἶπε «βλέπετε τὰς κυρίας αὐτάς, εἶνε αἱ γυναῖκες τῶν ἀξιωματικῶν μας, τὰς ὁποίας καθ' ἡμέραν ἐκβιάζουν καὶ ταῖς ἔχουν μεταδόσει

όλας τὰς ἀσθενείας. Αἱ δυστυχεῖς δὲν εὐρίσκουν μέσον ν' αὐτοκτονήσουν. Ἐὰν ἰατρὲ μου ἠμπορεῖς νὰ μᾶς προμηθεύσῃς δηλητήριο ὁ Θεὸς θὰ σ' ἀνταμείψῃ διὰ τὸ καλὸν, τὸ ὁποῖον θὰ κάμετε· θὰ σώσετε ἀπὸ τὰ βᾶσανα τόσα δυστυχῆ πλάσματα.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας μᾶς μετέφερον ἡμᾶς τοὺς ξένους εἰς ἓνα στρατώνα ὅπου καθ' ἑκάστην νύκτα ἐτυφεκίζοντο πολλοὶ δεκάδες ρώσων χριστιανῶν ἀφοῦ προηγουμένως εἰς τὰ ὑπόγεια ὑφίσταντο ὅλα τὰ εἶδη τῶν βασάνων τὰ ὁποῖα μία ἔκφυλος καὶ ἀλκοολικὴ φαντασία ἐνὸς ἐγκληματίου «κομμισάρου» ἦτο δυνατόν νὰ ἐφεύρῃ. Π. χ. εἰς τὰ ὑπόγεια ἐτοποθέτουσαν τοὺς καταδικασθέντας εἰς θάνατον καὶ τοὺς ἠνάγκαζον νὰ ἐξαπλωθοῦν εἰς τὸ ἔδαφος μὲ τοὺς πόδας τεταμένους πρὸς τὸν τοῖχον. Τότε ἤρχιζε μία ἀπεχθὴς καὶ αἰμοβόρος ἐργασία τοῦ καρφώματος τῶν ποδῶν εἰς τὸν τοῖχον καὶ τῶν χειρῶν εἰς τὸ ἔδαφος.

Κατόπιν ἐνεπήγγυον αἰχμηρὰν ράβδον εἰς τὸ στήθος καὶ ὑπὸ τὴν σιαγόνα, οὕτως ὥστε εἰς πᾶσαν κίνησιν τοῦ στήθους ἢ τῆς κεφαλῆς νὰ αἰσθάνεται ὁ μάρτυς φορικῶδεις πόνους. Ἄλλους περιέλουσαν μὲ βραστόν ὕδωρ καὶ ἐν μέσῳ φορικτῶν πόνων τοὺς ἤλειπον μὲ νάφθην καὶ τοὺς ἔκαιον ζωντανούς.

Τοὺς πολίτας καὶ στρατιωτικοὺς παρὰ τῶν ὁποίων ἐζητοῦν ν' ἀποσπάσουν πληροφορίας τοὺς ἐκάθιζον εἰς τὸ ἠλεκτρικὸν λεγόμενον κάθισμα καὶ ἐνοῦντες τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα προεκάλουσαν δονήσεις φορικτὰς ἀλλ' οὐχὶ θανατηφόρους καὶ οὕτω ἐπαναλαμβάνοντες τὸ πείραμα ἐξηνάγκαζον καὶ τοὺς μεγίστην ἔχοντας ἀντοχὴν καὶ θέλησιν ἰσχυρὰν νὰ δίδουν τὰς ζητούμενας πληροφορίας : Ἔστω καὶ ἀνυπάρκτους. Τόσα πολλὰ καὶ ποικίλλα ἦσαν τὰ μέσα τῶν βα-

Ἡ ἐξέλιξις τῆς Ρωσικῆς «πολιτικῆς» κατὰ τὰ διάφορα ἔτη τῆς ἐπιφραχθῆος τῶν Μπολσεβίκων.

σανιστηρίων τῶν Ρώσων χριστιανῶν ὥστε θ' ἀπετέλουν ἓνα ὀγκώδη τόμον, ὠχριοῦν δὲ πρὸ αὐτῶν οἱ ρωμαϊκοὶ διωγμοὶ κατὰ τῶν πρώτων χριστιανῶν. Ἄλλὰ τὸ γενικὸν μαρτύριον τὸ ὁποῖον ἐφηροῦσθη ἐπὶ ὅλου σχεδὸν τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ εἶναι ἡ *τεχνητὴ πείνα* τὴν ὁποῖαν ἐδημιούργησαν οἱ «κομμουνιστὰι» κατὰ τὸ 1918—20 διὰ νὰ δαμάσουν τὴν παθητικὴν ἀντίδρασιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ χωρικῶν. Μόνον ἡ πείνα τοῦ 1920—21 τῆς περιφερείας τοῦ Βόλγα καὶ τῆς Νοτίου Ρωσσίας ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς ξηρασίας. Ἡ πείνα τοῦ Βόλγα ὅπως τὴν ὠνόμαζον θὰ ἀφήσῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος ἀνεξάλειπτον μνήμην. Αἱ φρικώδεις σκηναὶ τῆς ἀνθρωποφαγίας συνεπληρώθησαν μὲ τὰ ἀπάνθρωπα μέτρα τῶν σημερινῶν συνομοτῶν τῆς ἀνθρωπότητος «Κομμουνιστῶν». Οἱ κάτοικοι τοῦ Βόλγα ἄνδρες γυναῖκες, παιδία διέτρεχον τὰς ἀπεράντους ἐκτάσεις ζητοῦντες σωτηρίαν ἀπὸ τὴν πείνα. Ἦσαν σκιαὶ ἀνθρώπων καὶ οὐχὶ ἄνθρωποι. Καὶ τί νομίζετε ὅτι ἔπραξαν αὐτοὶ οἱ δῆθεν προστάται τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν χωρικῶν; Περικύκλωσαν ὅλην τὴν περιοχὴν τοῦ Βόλγα μὲ ἀποσπάσματα τῆς Τσεκίας καὶ ἀπηγόρευον πᾶσαν προέλασιν καταδικάζοντες τοὺς χωρικοὺς καὶ ἐργάτας νὰ ὑποστοῦν τὸν φοβερώτερον τῶν θανάτων, τὸν τῆς πείνης. Πᾶς ἐπιχειρῶν νὰ διέλθῃ τὴν ζώνην ἔπιπτε ὑπὸ τὰ βλήματα τῶν κακούργων τῆς Τσεκίας. Πολλοὶ νέοι σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες εἶδον τὸ σαραξινὸν κάρδιον αὐτὸ θέαμα ἐπέστρεψαν μετ' ὀλίγας ἡμέρας κατὰλοιχοὶ ἐκ τῆς προξενηθείσης εἰς αὐτοὺς φρίκης, ἄλλοι δὲ παρεφρόνησαν.

Σήμερον οἱ τρομοκρατούμενοι ἐργάται καὶ χωρικοὶ τῆς Ρωσσίας μίαν κρουφὴν δέησιν νυχθημερὸν ἐπαναλαμβάνουσιν ἐκλιπαροῦντες τὸν Θεὸν νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἐκ τοῦ ξενι-

κοῦ ἀπεχθοῦς ζυγοῦ. Διότι καὶ αὐτοὶ οἱ κομμουνίζοντες ἐργάται τῆς Πετροπόλεως καὶ Μόσχας οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν κατάπνιξιν τῆς γνωστῆς στάσεως τῆς Κροστάνδης δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κρύψουν τὴν φρίκην ἣν ἠσθάνθησαν διὰ τὰ κακουργήματα τῶν ἑβραίων τῶν ὁποίων αὐτοὶ ὑπῆρξαν αὐτόπται μάρτυρες. Ἐκ τῶν 840 ἐργατῶν τοῦ Κρέμλ' οἱ ὁποῖοι ἔλαβον μέρος εἰς τὰ γεγονότα τῆς Κροστάνδης ἐπέστρεψαν μόνον 350. Ἐπειδὴ ὅμως οὗτοι ἀφηγοῦντο ἀφελῶς τὰς φρικτὰς σκηνάς, ἐτιμωρήθησαν σκληρῶς, Ἐξ αὐτῶν 210 ἐτυφεκίσθησαν ἐν μιᾷ νυκτὶ ἐν Μόσχᾳ εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὑπηρεσιῶν των πρὸς τοὺς ἰθύνοντας ἑβραίους, οἱ δὲ λοιποὶ ἐστάλησαν μὲ τὸν ἀρχηγόν των Πάντσενκο εἰς Ἀρχάγγελον ὅπου ἐκ τῶν κακουχιῶν ἀπέθανον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὁ Μάρξ ἦτο ἑβραῖος

Ἐπειδὴ ἴσως θὰ εὐρίσκονται καλῆς πίστεως συζητηταί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀντιτάξουν ὅτι δέχονται μὲν ὅτι ὁ κομμουνισμὸς εἶναι πράγματι ἑβραϊκὴ σύλληψις, ἀλλὰ ἀδιαφοροῦντες πρὸς τοῦτο, ἐξετάζουν τὸ ζήτημα μόνον ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀνατρέξω συντόμως εἰς τὰ *πραγματικὰ* αἴτια τὰ ὁποῖα ἐγέννησαν τὴν πρώτην Διεθνή (1847) καὶ τὸ περίφημον μανιφέστον τοῦ Μάρξ. Μόνον βαθεῖα μελέτη τῶν γεγονότων ἐκείνων δύναται νὰ χύσῃ φῶς εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς ἐνεργείας τῆς τρίτης Διεθνούς, τῆς ὁποίας σημαιοφόρος καὶ πιστὸς ἔκτελεστὴς εἶναι ὁ ρωσσοικὸς μποβσεβικισμὸς.

Παραπέμπω τοὺς ἀναγνώστας μου καὶ ἰδίᾳ τὸν κ. Σοφίαν νόπουλον εἰς ἔργα *ἑβραϊκά* διὰ νὰ μὴ θεωρηθῆ ἡ πηγὴ τῶν πληροφοριῶν μου ὡς ὑποπτος.

Ἡ δωδεκάτομος «*ἑβραϊκὴ Ἐγκυκλοπαιδεία*», ἡ ὁποία ἐξεδόθη ρωσιστὶ ἐν Πετρούπολει ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ πολυεκατομμυριούχου βαρῶνου Γκίνσβουργ, τονίζει ὡς γνωστὸν ὅτι *πᾶν ὅ,τι διακρίνει τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν ὀφείλεται εἰς τὸν ἑβραϊσμόν*. Ὁ τρίτος τόμος τοῦ ὀγκώδους τούτου συγγράμματος ἀφιερῶται ἐν γένει εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν ἑβραίων διανοουμένων τοῦ 10^{ου} αἰῶνος. Ὁ Μάρξ ἦτο ἑβραῖος ὀνομαζόμενος πραγματικῶς *Κεσιλὲ Μαροδοχαῖος*. Ἦτο συγχρόνως τέκτων, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίνει ὅτι ὅλοι οἱ τέκτονες ἢ ὅλοι οἱ ἑβραῖοι καὶ ὅλοι αἱ τεκτονικαὶ στοαὶ ἦσαν ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ἐνεργείας του.

«Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, γράφει ἡ Ἑβραϊκὴ ἔγκυκλοπαιδεία», ὅλοι οἱ νέοι ἑβραῖοι ὄχι μόνον τῆς Γερμανίας ἀλλὰ καὶ τῆς Γαλλίας, ὑπεστήριζον τὴν γνώμην ὅτι μετὰ τὴν παροχὴν πολιτικῶν δικαιωμάτων εἰς τοὺς ἑβραίους, ὄλων σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν,—ἀποτέλεσμα τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1789—ἦτο καιρὸς νὰ παύσῃ ἡ μυστικὴ, ἡ σκοπινὴ καὶ ἡ μυστικοπαθὴς ἐργασία εἰς τὰς ἑβραϊκὰς μασωνικὰς στοὰς καὶ ὅτι ἔπρεπεν ἡ ἐργασία αὕτη νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ τὸν χαρακτήρα τῆς δημοσιότητος. Ὁ Μάρξ, δαιμονίως εὐφυῆς, ἐτέθη ἐπικεφαλῆς τῆς κινήσεως ταύτης τῶν νέων ἑβραίων μασόνων». Ἀναλαβὼν τῷ 1842 εἰς ἡλικίας 25 ἐτῶν καθήκοντα ἀρχισυντάκτου τῆς «Ρημικῆς Ἐφημερίδος» ὑπεστήριξεν ἀρχὰς τόσον ριζοσπαστικὰς ὥστε ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς τῇ 1 Ἰανουαρίου 1843.

Ὁ Μάρξ μετέβη βραδύτερον εἰς Παρισίους καὶ κατοπιν εἰς Λονδίνον ὅπου ἐβοήθησεν αὐτὸν *χρηματικῶς ὁ κεφαλαιούχος βαρῶνος Ρότσελδ ἑβραῖος* Ἄγγλος πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός του. *Καὶ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1847 συνεκλήθη εἰς Λονδίνον ἡ Πρώτη Διεθνῆς*, ἡ ὁποία ἀνέθεσεν εἰς τὸν Μάρξ καὶ τὸν Ἐγκελς νὰ συντάξουν τὸ περίφημον κομμουνιστικὸν μανιφέστον. Ἐφηρμόζετο οὕτω τὸ σχέδιον τῶν νέων ἑβραίων μασόνων περιφανεῶς ἐργασίας πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος, ἐνῶ οἱ γέροντες ἑβραῖοι παρέμενον συνησπισμένοι εἰς τὰς μυστικὰς ἑβραϊκὰς στοὰς των.

Μόλις τῷ 1867 ἀπεφάσιζον νὰ τολμήσουν, συγκροτοῦντες τὴν Alliance Israélite universelle (Παγκόσμιον ἑβραϊκὴν ἔνωσιν) με πρόγραμμα καὶ ἐπίφρασιν μὲν ἐκπαιδευτικὸν, πράγματι δὲ ἐξυπηρετοῦν τὸ ἑβραϊκὸν ἰδεῶδες τῆς κοσμοκρατορίας. Τῷ δὲ 1897 συνήρχοντο εἰς Βασιλείαν τῆς Ἑλβετίας ἀντιπρόσωποι τῶν ἑβραϊκῶν ὀργανώσεων ὅλης τῆς γῆς πρὸς συντονισμόν τῶν προσπαθειῶν των.

Οἱ ἀλληλοσπαραγμοὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν, ὁ παγκόσμιος πόλεμος ἢ ἐκρίζωσις τοῦ χριστιανικοῦ, ἑλληνικοῦ καὶ ἀρμενικοῦ πολιτισμοῦ ἐκ Μ. Ἀσίας καὶ προ παντὸς ἡ ἀποσύνθεσις τῆς Ρωσσίας ἀποδεικνύουν περιφανῶς ὅτι, πᾶσι προσπάθειαι αὐταὶ δὲν ἀπέβησαν ἀκαρποί. Ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι διαπράττονται εἰς τὴν διεθνή πολιτικὴν κινήσιν ἀνηθικότητες ἢ ἀπανθρωπείαι, αἱ ὁποῖαι εἰς οὐδεμίαν ἐποχὴν τῆς ἱστορίας διαπράχθησαν καὶ αἱ ὁποῖαι μετὰ τὴν σημερινὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν παραμένουν τελείως ἀνεξήγητοι.

Ὁ κ. Σοφιανόπουλος ἀναπτύσσει τὴν δρᾶσιν τοῦ μολσεβικισμοῦ, ἐξεδήλωσε περιέργως ἀφ' ἐνὸς μὲν συμπάθειαν

πρὸς αὐτὰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Μάρξ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἱκανοποίησιν ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς των ἐν Ρωσίᾳ.

Θὰ ἀποδείξω ἀμέσως ὅτι εὐρίσκεται ἐκτὸς τῆς ἀληθείας καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον καὶ ὡς πρὸς τὸ δεύτερον.

Καὶ κατὰ πρῶτον λόγον ὁρῶμαι νὰ στιγματίσω κατὰ τὸν ἐντονώτερον τρόπον τὴν ἀνήθικον τακτικὴν τῶν κομμουνιστῶν ὅλων τῶν χωρῶν τὴν ὁποίαν ἐφήρμοσαν μὲ ἰδιαιτέραν προσπάθειαν οἱ Ρῶσοι κομμουνισταὶ καὶ τὴν ὁποίαν ἐπίσης ἀκολουθοῦν οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ—καθ' ἣν κομμουνισμὸς εἶναι δῆθεν ἀρπαγὴ τῶν περιουσιῶν τῶν πλουσίων ὑπὸ τῶν πτωχῶν. Οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς τιμίους διανοουμένους ἂν εἶναι τοιοῦτοι οἱ κομμουνισταὶ, νὰ διακηρύττουν ὅτι ὁ μαρξισμὸς εἶνε μία οικονομικὴ μόνον θεωρία, ἐν οικονομικὸν ἀπλῶς σύστημα. Ὁχι, δὲν εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ κομμουνισμὸς προσβάλλει μόνον τὸ κεφάλαιον καὶ ἐπιζητεῖ τὴν δικαίαν κατανομήν τοῦ πλούτου. Ὁ κομμουνισμὸς— μαρξισμὸς ἀποτελεῖ δλόκληρον ἰδιαιτέρον σύστημα στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ ὕλισμοῦ, καὶ θίγον ὄχι μόνον τὴν οικονομικὴν ζωὴν ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκογένειαν τὴν θρησκείαν καὶ τὴν πατρίδα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὕλιστικῶν ἀντιλήψεων. Ἐνῶ δὲν ὑπάρχη τίποτε τὸ ἀπόλυτον εἰς τὴν γῆν μας, ἐκεῖνος παίρνει ὡς ἀπολύτως ὀρθὴν τὴν θεωρίαν τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ, καθ' ἣν τὴν ἱστορίαν ὅλων τῶν λαῶν γράφει δῆθεν πάντοτε τὸ οικονομικὸν συμφέρον των. Ἀποκρύπτει — διότι θέλει νὰ ἀποκρύψη—ὅτι τὸ αἶσθημα ὠδήγησε καὶ ὠδηγεῖ ἀκόμη τὰ ἔθνη καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἂν ὄχι εἰς ὄλας, τοῦλάχιστον εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν πράξεών των. Αὕτη εἶναι ἡ θεμελιώδης πλάνη καὶ πλάνη ὄχι ἀκουσία ἀλλὰ κακόβουλος, τῶν κομμουνιστῶν. Οἱ τυχὸν ἀμφιβάλλοντες περὶ αὐτοῦ δὲν ἔχουν παρὰ

ΜΠΕΛΑ ΚΟΥΝ

Ἑβραῖος Πρόεδρος τῶν Κομισσαριῶν τῆς Οὐγγαρίας, καὶ νῦν Πρόεδρος τῆς Γόεκας ἐν Οὐκρανία.

νά διαβάσουν τὰ πολύκροτα τρία ἄρθρα τοῦ Λενίν περὶ Μαρξισμού, δημοσιευθέντα τῷ 1918 εἰς τὴν ἐφημερίδα «Προτρεπένιε». Ἐκεῖ ὁ Λενίν λέγει ρητῶς ὅτι ἡ **φιλοσοφία τοῦ μαρξισμού εἶναι ὁ ὕλισμός**, δηλαδή ἡ ἄρνησις ὄχι μόνον τοῦ κεφαλαίου, ἀλλὰ καὶ τῆς θρησκείας, καὶ τῆς οικογενείας καὶ τῆς πατρίδος, ἡ ἄρνησις ὄλων τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας ἡ ἀνθρωπότης ἐξήγαγε ἐκ τῆς ζωῆς ἐκατημμυρίων ἐτῶν. Καὶ ἐγείρεται ἀμέσως τὸ ἐρώτημα:

Διατί οἱ ἐργηγοὶ τοῦ ρωσικοῦ μπολσεβικισμού ἀπέκρουσαν ἀπὸ τὸν ρωσικὸν λαὸν τὴν πραγματικὴν ἔννοιαν τοῦ μαρξισμού προτοῦ κατακτήσουν τὴν ἀρχήν;

Διατί κάμνουν τὸ ἴδιον καὶ οἱ Ἕλληνες κομμουνισταί;

Διατί οἱ πρῶτοι διευμπάνιζον πρὸ τῆς ἐκπορθήσεως τῆς ἐξουσίας καὶ διατί οἱ δεύτεροι διευμπάνιζον ἀκόμη ἀκόμη σήμερον ὅτι ὁ κομμουνισμὸς εἶναι ἡ ἀρπαγὴ τῶν περιουσιῶν τῶν πλουσιῶν ὑπὸ τῶν πτωχῶν;

Μία εἶναι ἡ ἐπιτροπομένη ἀπάντησις εἰς τὸ ἄνω ἐρώτημα. Διότι οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμού δὲν ἦσαν ἀνιδιοτελεῖς Ἰδεολόγοι, πραγματικῶς ὄνειρευόμενοι νὰ καταστήσουν εὐτυχῆ τὸν ρωσικὸν λαόν. Ἦσαν ἔβραῖοι—κατὰ τὸ πλεῖστον—ὑπηρετοῦντες τὸ ἰδεῶδες τῆς ἐβραϊκῆς κοσμοκρατορίας, οἱ ὁποῖοι διὰ νὰ ἀνέλθουν εἰς τὴν ἀρχὴν ἔπρεπε νὰ κολακεύσουν κατὰ τὸν ἀνηθικώτερον δημοκοπικὸν τρόπον τὰ ἐγωῖστικά, τὰ κτηνώδη ἔνστικτα τοῦ πλήθους διὰ νὰ διαλύσουν μίαν μεγάλην χρησιπανικὴν χώραν, ἡ ὁποία ἀνῆλθε εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀπὸ τὰς κατακτιτικὰς βλέψεις τοῦ πανσλαβισμού, ἐδοξάσθη ὁμως ἀπὸ τοὺς ἀγῶνάς τῆς κατὰ τῆς μουσουλμανικῆς βαρβαρότητος, διασώσασα ἐπὶ αἰῶνας ἑκατομμύρια χριστιανῶν καὶ μὲ οὐτούς τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἐὰν εἰς τοὺς

447 ἔβραίους κομμισαρίους προσετέθησαν καὶ 30 Ῥῶσοι χριστιανοὶ, ἐὰν οἱ περισσότεροι τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ κομμουνισμού εἶναι Ἕλληνες τὴν ἐθνικότητα, τοῦτο ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ γενικοῦ φενομένου, τοῦ παρατηρουμένου πανταχοῦ τῆς γῆς, καθ' ὃ εὐρίσκονται πάντοτε ἄνθρωποι, πλανώμενοι, οἱ ὁποῖοι γίνονται ὄργανα τῶν πλέων ἐγκληματικῶν πράξεων.

Ὅφειλω ἀμέσως νὰ τονίσω μίαν **σπουδαιότητα ἀντιφρασίαν** μεταξὺ τῆς θεωρίας τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμου, τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζει ὁ ἐβραϊκὸς μαρξισμὸς καὶ τοῦ κυριωτέρου γνωρίσματος τῆς ἱστορίας τοῦ ἐβραϊκοῦ λαοῦ. Εἰς τὴν ὀγκώδη «ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ» ὁ Δυκουδραὶ ἐξετάζων τὴν ὅλην δρᾶσιν τοῦ ἐβραϊκοῦ ἔθνους τονίζει ὅτι «**ὁ βαθὺς σεβασμὸς τοῦ πρὸς τὰ δικαιώματα τῆς οικογενείας καὶ τῆς ἰδιοκτησίας, ὁ ἀνθρωπισμὸς τοῦ, ἡ πνευματικὴ πίστις τοῦ, ἡ προσήλωσις τοῦ πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἀληθείας τῆς ἠθικῆς ἀπετέλεσαν διὰ τὸν λαὸν τοῦτον μίαν τοιαύτην δύναμιν, ἡ ὁποία τῷ ἐξησφάλισε τὴν αἰωνιότητα καὶ τὴν ἱστορία τοῦ συνεχίζεται σήμερον ἐν μέσῳ τῶν ἱστοριῶν ὄλων τῶν ἐθνῶν**».

Τετάρτην καὶ **κυριωτάτην ἀπόδειξιν** ἀποτελεῖ τὸ γεγονός ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἐφαρμοσθεὶς ἐν Ῥωσίᾳ ὀδήγησεν αὐτὴν εἰς τὴν φρικωδέστεραν δυστυχίαν καὶ ἀποσύνθεσιν **ἐγκαταλειφθεὶς** ὑπὸ τῶν ἰδίων θιασωτῶν τοῦ ρωσσοεβραίων εὐθὺς μόλις οὗτοι διὰ τῆς πλέον αἰμοσταγοῦς τρομοκρατήσεως ἐστρεώθησαν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Ἀρὰ σκοπὸς τοῦ ρωσσοκομμισμοῦ δὲν ἦτο οὔτε ἡ εὐτυχία τῶν ρώσων ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν, ἡ ὁποία συγκινεῖ τοὺς ἔβραίους ὀλιγώτερον παντὸς ἄλλου, οὔτε ἡ εὐημερία τοῦ ὅλου ρωσσοκομμοῦ λαοῦ ἀλλὰ ἡ ἐκπόρθησις τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τῶν ἐβραίων

ἡ ἀποσύνθεσις ἑνὸς μεγάλου χριστιανικοῦ λαοῦ, ἡ διὰ τῆς πλέον ψευδολόγου προπαγάνδας ὑπονόμευσις τῶν ἄλλων ἀστικῶν κρατῶν καὶ ἐν γένει ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ ἑβραϊκοῦ ἰδεώδους τῆς κοσμοκρατορίας ἐπὶ τῆς γῆς.

Οἱ ἑβραῖοι δικτάτορες τῆς Μόσχας ἐνῶ οἱ ἴδιοι—ὅπως ὅλοι οἱ ἑβραῖοι— ἀποφεύγουν τὴν ἐπιμιξίαν μετὰ ἄλλοφύλων ἐνῶ εἰς τὰς ἀτομικὰς σχέσεις τῶν σέβονται τὸ κεφάλαιον ὅσον οὐδεὶς, ἐν τούτοις εἰργάσθησαν λυσσῶδῶς διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ρωσικῆς παραγωγῆς, διὰ τὴν διάλυσιν τῆς οἰκογενείας, διὰ τὴν διαπόμευσιν καὶ τὴν ἐξόντων τῆς χριστιανικῆς θεησκείας, διὰ τὴν ἐξαφάνησιν παντὸς πατριωτικοῦ αἰσθηματος. Κατελύθησαν οὕτω οἱ οἰκογενειακοὶ δεσμοί, διαφθορὰ ἀπίστευτος κατέκλυσεν ὅλην τὴν ρωσίαν, ἡ παραγωγή ἠλαττώθη εἰς τὸ ἐλάχιστον, ἡ ἔννοια τῆς πατρίδος κατέρρευσε τόσον ὥστε 200.000 καλῶς οργανωμένου στρατοῦ δύνανται σήμερον νὰ καταλάβουν εὐκόλως τὴν Μόσχαν, παρὰ τὰ ἀντίθετα κηρύγματα τῆς μπολσεβικικῆς προπαγάνδας.

Ἡὼς ἐξαπατῶνται οἱ ἐργᾶται

καὶ οἱ χωρικοὶ

Λιὰ νὰ ἐξαπατήσαν τὸν ρωσικὸν λαὸν καὶ νὰ κερδί-
σουν τὴν συμπάθειάν του οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ
ᾤμίλησαν κατ' ἀρχὰς περὶ *διανομῆς* τῶν μεγάλων κτημά-
των εἰς τοὺς χωρικοὺς, οἱ ὅποιοι οὕτω θὰ ἐγίνοντο *ιδιο-
κτῆται*. Παρασυρόμενοι ἀπὸ τὴν τόσον ἐκλυσιτικὴν ὑπό-
σχασιν οἱ ἀθῶοι ῥῶσσοι χωρικοὶ ἐγκατέλειψαν τὸ μέτω-

ΣΟΥΧΑΝΩΦ ΓΚΙΜΕΡ

Ἐκ τῶν κορυφαίων μπολσεβικῶν (ἑβραῖος) μέλος
τοῦ Πανρωστικοῦ συνέδριου τῶν Σοβιέτ.

πον—εὐρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ Κάιζερ—καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰ χωρία των διὰ τὰ γίνουσι κύριοι τῶν γαιῶν, σφάζοντες ἢ καίοντες ζωντανούς ἢ ὑποβάλλοντες εἰς φρικώδη μαρτύρια τοὺς τέως κυρίους των. Οὐδέποτε οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ εἶπον πρὸ τῆς ἐκπορθήσεως τῆς ἀρχῆς τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν λαόν. Οὐδέποτε ἐδήλωσαν ὅτι ὁ κομμουνισμὸς καταργεῖ πᾶσαν ἰδιοκτησίαν καὶ ὅτι αἱ γαῖαι θὰ ἦσαν τοῦ λοιποῦ **κοινά**. Οὐδέποτε διεκήρυξαν τὴν γενικὴν ἀρχὴν τῆς **κοινοκτημοσύνης**, ἀνευ τῆς ὁποίας δὲν ὑπάρχει κομμουνισμὸς.

Εὐκόλως ὄθεν ἐννοεῖται ἡ ἀγανάκτησις, ἡ ὁποία κατέλαβε καὶ κατέχει ἀκόμη τοὺς ῥώσσους χωρικοὺς ὅταν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ ὡμίλησαν περὶ καταργήσεως τῆς ἰδιοκτησίας. Τὸ ὅλον μπολσεβικικὸν οἰκοδόμημα ἠπαλήθη δι' ἀμέσους καταρύσεως. Εὐφυσέτατο ὅμως οἱ ῥωσσοῦ ἔβραῖοι δικτάρους ἐσιώπησαν, ὠργάνωσαν τὴν περίφημον διὰ τὰς θηριωδίας τῆς φρουρᾶν τῶν **Κινέζων μισθοφόρων** καὶ κατόπιν τὴν **αἰμοσταγῆ στρατιὰν τῆς Τσέκα** ἐκ τῶν ῥώσων βαρυνουμένων. ἤρριξαν ταχὺν καὶ συστηματικὸν **ἀφοπλισμὸν**, ἐπειδὴ δὲ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς συνήντων μεγάλην ἀντίδρασιν, ἐπανεφέρουν ἐν ἰσχύϊ **τὴν θανατικὴν ποινὴν**. Οφείλω μάλιστα νὰ τονίσω ὅτι τὸ πρῶτον Διάταγμα τοῦ μπολσεβικικοῦ Κράτους δὲν ἀφεώρα τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ἐργατῶν οὔτε τῶν χωρικῶν. Ἦτο τὸ **Διάταγμα τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς θανατικῆς ποινῆς**—περὶ τοῦ ὁποίου σιωπᾷ ὁ κ. Σοφιανόπουλος. Τὸ μέτρον τοῦτο ἔχει τὸσφ μεγάλην σημασίαν, καθὼς οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶχον ἄλλοτε ζητήσῃ λυσιπαιδίως καὶ ἐπιτύχῃ τὴν κατάργησιν τῆς θανατικῆς ποινῆς.

Πόσον δὲ ὀλίγη φειδῶ ἔδωσαν εἰς τὴν χρῆσιν του, πόσον

ἄφθονον ἐχύθη τὸ χριστιανικὸν αἷμα, ἀνέπτυξα εἰς προηγούμενα ἄρθρα μου εἰς **ἐκατοντάδας χιλιάδων ἀνέροχονται οἱ χωρικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐτυφελίσθησαν** διότι ἠρνοῦντο νὰ παραχωρήσουν τὰ προϊόντα των εἰς τὸ Κράτος τῆς κοινοκτημοσύνης. Ἀδυνατοῦντες δὲ νὰ ἐννοήσουν τὴν σημασίαν αὐτῆς, ἠρκεσθήσαν νὰ **περιορίζουν τὴν καλλιέργειάν των τόσον ὥστε νὰ θεραπεύουν μόνον τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας των**.

Ἐξ οὗ ἡ τεραστία ἐλλάτωσις τῆς σιτοπαραγωγῆς, ἀναγκάσασα τὴν σοβιετικὴν Ῥωσίαν ν' ἀγοράσῃ προσφάτως ἀκόμη ἄλευρα ἐκ Πειραιῶς ! Μόνον τὸ γεγονός τοῦτο ἀρκεῖ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας χωρικοὺς ποῦ ὀδηγεῖ ὁ μπολσεβικισμὸς. Ἡ Ῥωσία, ἡ ἀχανὴς Ῥωσία, ἡ κατ' ἐξοχὴν σιτοπαραγωγὸς χώρα, ἀγοράζει σήμερον ἄλευρα ἐξ Ἑλλάδος, ἡ ὁποία καὶ διότι τὸ πλεῖστον τοῦ ἐδάφους τῆς εἶναι ὄρεινόν καὶ διότι οἱ κάτοικοι τῆς προτιμοῦν τὸ ἐμπόριον, καὶ διότι ἐδέχθη ἔν και ἡμῶν ἑκατομμύριον προσφύγων εἶναι δυνατόν νὰ μὴ εἶναι αὐτάρκης εἰς σιτηρὰ. **Ἡ αὐτῆς τραγικῆς κατάστασις ἐνεφανίσθη καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν** Οἱ ἐργάται τῶν διαφόρων ἐργοστασίων, ἀφοῦ ἔγιναν κύριοι αὐτῶν, ἠρκοῦντο εἰς τόσῃ παραγωγῆν, ὅσοι θὰ ἤρκει διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν οἰκογενειῶν των. Αἱ ἀνάγκαι τῆς ὀληθῆ χώρας καὶ τῶν πελατῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰς ὁποίας ἐγνώριζον καὶ ἱκανοποιοῦν προηγουμένως οἱ Ῥῶσσοι βιομήχανοι, δὲν ἐνδιέφερον οὔτε συνεκίνουν τὰ Συμβούλια τῶν Ἐργατῶν ταῦτα δὲν ἔβλεπον πέραν τῆς ρινόσ των καὶ δὲν ἐδέχοντο νὰ ἐξυπηρετοῦν ἀνάγκας, μὴ προσπατούσας εἰς τὴν ἀμέσῃ ἀντίληψίν των. Ἐξ οὗ **ἀποσύνθεσις τῆς ῥωσσοικῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς**.

Ἡ ἀρχὴ τῆς κοινοκτημοσύνης ἐφαρμοσθεῖσα εἰς τὴν

«Ἐνωσιν τῶν Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν» ὅπως ἀπεκλήθη ἡ Ρωσσία, παυδάλεσε *ἀνεργίαν ἀπίστευτον*, ἀπειρώς τραγικωτέραν ἐκείνης ἢ ὅποια ἐσημειώθη εἰς Ἑγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν. *Ἄνεργίαν εἰς Κράτος κυβερνώμενον ὑπὸ ἐργατῶν!* Ἴδου ἐν ἄλλο ὀξύμωρον τραγικῶς κομικόν, ὅπως ἢ προμήθεισιν ἀλεύρων ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ἐξ Ἑλλάδος. Μόνον εἰς τοιαῦτα ὀξύμωρα ὀδηγεῖ ἡ οὐτοπία τοῦ κομμουνισμοῦ, ἢ ὅποια ὅπως ἔγραφον χθές, ἐπενοήθη ὑπὸ τῶν ἑβραίων πρὸς χοῆσιν ὄχι τῶν ἰδίων ἀλλὰ τῶν χριστιανικῶν λαῶν! θὰ ἐχρειαζόμεν ἡμέρας καὶ μῆνας διὰ νὰ περιγράψω τὴν φορικώδη εἰς ἣν εὐρίσκονται σήμερον αἱ *μυρ. ἀδες τῶν ρώσων ἐργατῶν, οἱ ὅποιοι ζητοῦν ἐργασίαν καὶ δὲν εὐρίσκουν*. Οἱ ἄεργοι εἶνε τοῦλάχιστον διπλάσιοι τῶν ἐργαζόμενων. Ἄλλα καὶ αὐτοὶ δὲν λαμβάνουν κἂν τὰ ἡμερομισθία τὰ πρὸ τοῦ πολέμου. Μία ὑπόκωφος ἀγανάκτησις, ὑπόκωφος διὰ τὸν φόβον τῆς σάτανικῆς κατασκοπείας καὶ τῆς ἀγρίας τρομοκρατίας βασιλεύει ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ρωσσίας. Ψυχολογικῶς τὰ θεμέλια τοῦ μπολσεβικισμοῦ ἔχουσι ὑπονομευθῆ πρὸ πολλοῦ. Ἡ ἐξόντωσις ὄλων τῶν διανοουμένων, ὅσοι θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὴν ἀγανάκτησιν αὐτὴν δὲν ἐπέτρεψε *μέχρι* σήμερον τὴν ἐμφάνισιν *ἀρχηγοῦ* ἱκανοῦ νὰ ἐκμεταλλευθῆ τὴν λαϊκὴν ἀγανάκτησιν. Ἄλλως τε καὶ ἡ ἐλάχιστη ἐκδήλωσις αὐτῆς γίνεται γνωστὴ εἰς τὰ Σοβιετ, τὰ ὅποια ἄνευ διαδικασίας τυφεκίζουσι τοὺς διατυπώνοντας καὶ τὴν πλέον ἀκίνδυνον μεμψιμοιίαν. Εἶνε ἀπιστεύτως τεράστια τὰ ποσά, τὰ ὅποια διατίθενται διὰ *κατασκοπείαν καὶ προπαγάνδαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ*. Ἴδου διατὶ πᾶσα ἀπόπειρά—καὶ ἔγιναν ἀπόπειραι τοιαῦται—ἐξεγέρσεως τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν *συντρίβεται* πρὸ τῆς ἐκδηλώ-

σεώς τῆς. Τὸ δῆθεν Κράτος τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν κατασκοπεύει αὐτοὺς μετὰ χιφιδικὸν σύστημα πρὸ τοῦ ὁποίου ὄχλησά ὁ περίφημος χαφσεδισμὸς τοῦ σουλτάνου Χαμίτ.

Ἐξ ἄλλου διὰ νὰ ἱκανοποιήσουσι τὴν λαϊκὴν ἀγανάκτησιν τὰ Σοβιετ ἐφρόντισαν νὰ ποδοπατήσουσι ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἠθικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ διαταγμοῦ τὴν ἱερωτέραν ἀρχὴν τοῦ κομμουνισμοῦ δηλαδὴ τὴν κατάργησιν τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν συμβάσεων. *Ἡ ἀναγνώρισις τῆς μικρᾶς ἰδιοκτησίας καὶ ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ χρήματος μαρτυροῦν ἀδιασειστός ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον κομμουνισμὸς ἐν Ρωσσία*. Ὑπάρχει μόνον μία ἐβραϊκὴ δικτατορία. Καὶ ὅμως ὁ ἐλληνικὸς κομμουνισμὸς ἀγωνίζεται διὰ τὴν... ἐπέκτασιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦ μὴ ὑφισταμένου ρωσσικοῦ κομμουνισμοῦ. Εἶνε διὰ τοῦτο ὁ χειρότερος ἐχθρὸς τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν καὶ χωρικῶν!

Ἀπὸ ἀπόψεως *διοικήσεως*, τὸ Μπολσεβικικὸν Κράτος, παρὰ τὰς ἀντιθέτους διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Σοφιπνοπούλου, παρουσίασε *θέαμα οἰκτρότατον*. Συγκεκριμένως ὁ ἀπὸ τῆς 11 Νοεμβρίου 1917 διαρρεύσας χρόνος πρέπει νὰ διαρρεθῆ εἰς δύο περιόδους. Μίαν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ 1917 καὶ λήγουσαν τῷ 1922 καὶ δευτέραν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ 1922 καὶ ἐφεξῆς.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐξ αὐτῶν ἡ «Ἐνωσις τῶν Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν». ἐκυβερνήθη μετὰ Νομοθετικὰ διατάγματα, καθ' ἑκάστην τροποποιούμενη καὶ διαρκῶς ἀλληλοσυγκρουόμενα. Ἦκουσα ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τῆς Πετροπόλεως καὶ τῆς Μόσχας νὰ ἐκφράζονται μετὰ ἀηδίας καὶ ἀγανάκτησιν διὰ τὴν ἀφάνταστον αὐτὴν *πολυνομίαν*, ἢ ὅποια ἐγέννησε λαβύρινθον ἀγνωστον εἰς τὴν ἱστορίαν ὄλων τῶν λαῶν. Ἦτο ἡ περίοδος τῶν «δοκίμων»,

τὰς ὁποίας ἔκαμνον οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ρωσικοῦ κομμουνισμοῦ ἐπὶ τῆς ράγως ἑνὸς μεγάλου χριστιανικοῦ λαοῦ. Μόνον μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ δὴ κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1922 ἤρχισε μὴ σχετικῶς συστηματικὴ ἐργασία πρὸς ψήφισιν σοβαρῶν νόμων καὶ τάσιν πρὸς κωδικοποίησιν αὐτῶν.

Κατὰ δὲ τὸ 1923 συνετελέσθη ἡ τελικὴ κωδικοποίησις τοῦ ἀστικοῦ καὶ ποινικοῦ δικαίου.

Ἡ ἀστικὴ νομοθεσία ὁμολογουμένως ἔχει ἀπαλλαχθῆ ἀπὸ ὅλας ἐκείνας τὰς πολυπλόκους διατυπώσεις τῆς πρόφην Ρωσικῆς ἀστικῆς νομοθεσίας.

Ἡ ποινικὴ ὁμως νομοθεσία ἐπιβάλλει τόσον ἀγρίας πεινᾶς ὥστε ἐὰν ἄλλο κράτος ἐπεχειρεῖ νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ ἀσφαλῶς θὰ προεκάλεῖ γενικὴν ἐξέγερσιν. Τοιαύτη δρακόντιος νομοθεσία δύναται νὰ ἐφαρμοθῇ μόνον πρὸς δουλοπαροίκους, οἷους θεωροῦν τοὺς Ρώσους χριστιανούς οἱ ἔβραϊοὶ δικτάτορες.

Καὶ ἡ μὲν νέα ἀστικὴ νομοθεσία ἤδη ὑπάρχει ἀλλὰ οὐδαμοῦ ἐφαρμόζεται ἀφοῦ οἱ δικασταὶ στηρίζονται πάντοτε ἐπὶ τοῦ αξιώματος ὅτι πᾶς δικαζόμενος καὶ ἀνήκων εἰς τὴν ἀστικὴν τάξιν εὐρίσκειται ἐν τῷ ἀδίκῳ. Ἐπὶ τῆς ἀντιλήψεως ταύτης βασιζέται καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου.

Ἡ δὲ ἀνήκουστος ἀστυρότης τῆς ποινικῆς νομοθεσίας ἐφαρμόζεται μὲ ὕλην τὴν ἀγριότητάτης εἰς βάρους μόνων τῶν ἀστῶν.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ τρομοκρατία ἔχει ἐνώση ὅλας τὰς ἄλλας τάξεις ἐκτὸς τῶν κομμουνιστῶν, ὅλη ἡ ἀστυρότης τοῦ νόμου πίπτει ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν πολιτῶν, οἱ ὅποιοι εἶχον κατὰ δυστυχίαν τῶν πατέρων ἢ πάππον ἀνήκοντα εἰς τὴν

Ἐνθ' οἱ Ἑβραῖοι Μπολσεβίκοι διαδικεῶν οἱ Χριστιανοὶ Ρῶσοι ἀποθνήσκουν ἀπὸ τὴν πείναν.

τάξιν τῶν διανοουμένων, τῶν ἱερέων, τῶν ἐμπόρων καὶ ἐν γένει τῶν ἀστών.

Ἐν τῇ πράξει ἀμφοτέραι ἦτε ἀστική καὶ ἡ ποινική νομοθεσία ὑφίσταται μόνον ἐπὶ τοῦ χάριτος καὶ δι' ἐπίδειξιν πρὸς τὸν ἔξω κόσμον, ὅπως ὁ κ. Σοφριανόπουλος.

Ὁ κώδικς τῶν νόμων, εἴτε ὑφίσταται εἴτε μὴ, εἶνε τελεῖως ἄχρηστος διὰ τὸν Ρῶσον πολίτην ἀφοῦ ἐφαρμόζεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ὄφελος μιᾶς τάξεως. Οὐδέποτε οὐδὲν κρῖτος εἰς οὐδεμίαν ἐποχὴν ἠδίκησε καὶ ἐξηπάτησε τοὺς ἰδίους τοῦ πολίτας κατὰ τοιοῦτον τρόπον. Ὁ νόμος περὶ ἐργασίας π.χ. ὀρίζει *ὀκτάωρον διὰ τοὺς ἐνγλήκους καὶ ἐξάωρον διὰ τοὺς ἀνγλήκους*, κάτω τοῦ 18 ἔτους. Συγχρόνως ὁμοῦ λέγει ὅτι ὅστις ἐργάζεται περισσότερον τῶν ὀκτῶ ὥρων ἀμείβεται ἀναλόγως τῆς προσθέτου ἐργασίας του. Δὲν ἀπαγορεύει αὐτὴν ὡς ὄφειλε νὰ πράξῃ ἐν ἐργατικὸν Κράτος. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐὰν οὕτως εἶχον τὰ πράγματα θὰ ἦτο ἓνας νόμος κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον προστατευτικὸς διὰ τὸν ἐργάτην. Οἱ ἔβραῖοι νομοθέται *σατανικώτατα τὸν κατεστρατήγησαν ὀρίσαντες ἀσήμαντον ἡμερομίσθιον διὰ τὴν ὀκτάωρον ἐργασίαν, τοιοῦτον ὥστε νὰ μὴ ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας μιᾶς ἐργατικῆς οἰκογενείας. Ἔτσι οἱ ἐργάται ἀναγκάζονται νὰ ἐργάζωνται 12-14 ὥρας διὰ νὰ δυνηθῶν νὰ ζήσουν.* Καὶ ὁμοῦ οἱ ἐρυθροὶ ἄνθρωποι τῆς Μόσχας ἀποτείνόμενοι εἰς ὅλον τὸν κόσμον ζητοῦν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὀκτάωρου, ἐνῶ εἰς τό... ἐργατικὸν τῶν Κράτος ὁ δυστυχῆς ἐργάτης ἐργάζεται 12 ὡς 14 ὥρας.

Εἰς κανὲν κράτος τοῦ κόσμου δὲν ὑπάρχουν ἐργάται μᾶλλον δυστυχῆς, ὑποβαλλόμενοι εἰς τόσον βαρεῖαν φυσικὴν ἐργασίαν.

Ὁμολογουμένως εἶναι ἀνυπερβλήτοι εἰς τὸ νὰ θέτουν εἰς

κυκλοφορίαν ὥραῖα ἀξιώματα πρὸς χρῆσιν τῶν χριστιανικῶν λαῶν οἱ διεθνεῖς αὐτοὶ συνωμόται τῆς ἀνθρωπότητος. Διότι δι' αὐτῶν καὶ μόνον κατώρθωσαν νὰ ἐξαπατήσουν τὸν Ρωσικὸν λαὸν καὶ πολλοὺς ἀφελεῖς τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Πρέπει νὰ ἔγῃ τις ἀφθαστον δόσιν θρασυτήτος καὶ ἀναιδεῖας διὰ νὰ λέγῃ χωρὶς νὰ ἐρυθριᾷ ὅτι θέλει δῆθεν πολίτος ἐργατικούς καὶ χαρωπούς ἐνῶ εἰς τὴν πραγματικότητά *οἱ Μπολσεβίκοι εἰργάσθησαν νὰ δημιουργήσουν πολίτας διεφθαρμένους, ὀκνηροὺς καὶ δηλητηριασμένους ἀπὸ κοκαΐνην καὶ μορφίνην τῶν ὀπείων ἢ χρῆσις ἐγενικεύθη εὐρύτατα εἰς ὅλην τὴν Ρωσίαν.*

Οὐδεμία χώρα τῆς ὑψηλοῦ δύναται νὰ ἐπιδείξῃ τοιαύτην *ἀνισότητα* ἢν σήμερον ἔχει τὸ Σοβιετικὸν κράτος. Εἰς ὅλα τὰ κράτη ὑπάρχει α) ἰσότης σχεδὸν τελεῖα ἀπέναντι τῶν νόμων, ἢ ὅποια δὲν ὑφίσταται σήμερον ἐν Ρωσίᾳ, β) ὅσον ἀφορᾷ τὸν πλοῦτον εἰς ὅλα τὰ κράτη ὑπάρχει μία διαβάθμισις ἐνῶ εἰς τὸ Σοβιετικὸν κράτος ἀποτόμως διακρίνονται *δύο τάξεις* μία προνομιοῦχος ἢ κομμουνιστικὴ ὀλιγαρχιμοτάτη περιλαμβάνουσα *μόλις 600,000 ἄτομα (τῆς χειρίστης ὑποστάθμης τὰ πλεῖστα)* καὶ ἡ ἄλλη περιλαμβάνουσα τὸν ὅλον Ρωσικὸν λαὸν ἐν καταστάσει δουλείας.

Ποῦ εἶναι ἡ ἰσότης; οὐδαμοῦ.

Μία κατάφωρος τυραννικὴ ἀνισότης παρουσιάζεται ἀναγλυφικῶς.

Καὶ ἡ μὲν προνομιοῦχος ὀλιγαρχικὴ καὶ τυραννικὴ τάξις ἔχει ἀφθονα τὰ πάντα, ἐνδύεται καλά, τρώγει καλά κατέχει τὰς καλύτερας οἰκίας, ἐκμεταλλεύεται καὶ ἐκβιάζει αἰσχρότατα τοὺς ἐργάτας, χωρικούς καὶ πολίτας ἢ δὲ ἄλλη ἢ πολυαριθμοτάτη χάνουσα διαρκῶς ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς τρο-

μοκρατίας κάθε ανθρωπισμὸν μεταβάλλεται βραδέως εἰς ἀγέλην θηρίων δεσμευμένων με ἀλύσεις. Ἀλλοίμονον εἰς τοὺς μπολσεβίκους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι θὰ εὗρεθοῦν ἐν Ρωσσίᾳ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν αἱ ἀλύσεις αὐταὶ θὰ λυθῶσι.

Ὁμιλῶν περὶ τῆς σοβιετικῆς διοικήσεως ὁ κ. Σοφιανόπουλος ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τῶν ῥώσων Μπολσεβίκων πρὸς τοὺς ἀστοὺς ὑπῆρξε δῆθεν πλήρης «ἡμερότητος». Δὲν θὰ ἐπιμείνω εἰς τὸν περιεργὸν τόνον προστασίας ὑπὲρ τῶν σοβιέτ, τὸν ὅποιον λαμβάνει ὁ ἀρθρογράφος τῆς πρωϊνῆς ἐφημερίδος ἐμφανιζόμενος οἷονεὶ συνήγορος τῆς τσέκας. Θὰ περιγράψω μόνον τινὰς ἐκ τῶν διοικητικῶν καὶ τρομοκρατικῶν μεθόδων τῆς, διὰ νὰ φανῆ πόσον φρικωδῶς αἰμοδιπῆς ὑπῆρξεν ἡ διοίκησις τῶν ἐβραίων κομμουνιστῶν ἐμφανισθέντων ὑπὸ τὸ προσωπεῖον «ἐργατῶν καὶ χωρικῶν».

Αἱ καταδιώσεις, πιέσεις, δολοφονίαι καὶ ἐκτελέσεις ἐφηρομόσθησαν γενικῶς εἰς ὅλους τοὺς εὐγενεῖς, ἀστοὺς, διανοουμένους, ἀξιωματικοὺς, ὑπαλλήλους κτλ. Ἐξαίρεσιν ἀπέλεσαν ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐξυπηρέτησαν ἀνάνδρως τοὺς διεθνεῖς αὐτοὺς συνωμότας τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ ἐξυπηρέτησις αὕτη συνίστατο εἰς τὸ νὰ καταδίδουν εἰς τὴν Τσέκαν τὰ κρησφύγετα ὅπου ἔντρομα κατέφευγον πρόσωπα τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας, ἀνθρώποι τῶν γραμμάτων κτλ.

Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος τούτου δύναται τις ν' ἀποταθῆ πρὸς τοὺς διασωθέντας πρόσφυγας Ρώσσους οἵτινες μετὰ βδελυγμίας ἀναφέρουν τοιαῦτα ὀνόματα, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου πληροφορῶ τὸν κ. Σοφιανόπουλον ὅτι ἐγὼ προσωπικῶς μεταβὰς πλειστάκις ὅπως ἐπιτύχω τὴν ἀποφυλάκισιν Ἑλλήνων πολιτῶν εἰς τὴν περίφημον «Γκαροχοβάι» συνήνητσα κυρίας τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας αἵτινες ἐχρησί-

Ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἑβραίου Ἰακώβ Γιουρόβσκι, ἐνός ἐκ τῶν δολοφόνων τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας τῆς Ρωσσίας

ΣΤΑΣΙΜΠΕΡΓΚ, (ἐβραῖος) Κομισσάρ. τῆς Δικαιοσύνης

μευον ὡς κατάσκοποι τῆς ἀπεχθοῦς αὐτῆς ὀργανώσεως ἤτις ἐκαλεῖτο Τσέκα. Λέγω ἐκαλεῖτο διότι ἡ λέξις αὕτη κατέστη τόσον μισητὴ ἐν Ρωσίᾳ, ὥστε ἡ Τσέκα ἐβαπτίσθη τελευταίως εἰς «Γκεπεῦ». Ὅταν ὁμιλῇ ὁ κ. Σοφιανόπουλος περὶ προλεταριάτου τῆς Ρωσίας πρέπει νὰ κάμη διάκρισιν. Διότι ὄχι ὅλο τὸ προλεταριάτον ἐγένεν ὄργανον τῶν μπολσεβίκων ἀλλὰ μόνον 30 % τὸ δὲ 70 % καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης εἶνε τρομοκρατημένον διὰ συχνῶν πιέσεων καὶ τυφεισμῶν. Οὐδὲν ψευδέστερον τοῦ ἰσχυρισμοῦ τῶν Σοβιετ ὅτι ἀντιπροσωπεύουν δῆθεν ὅλους τοὺς ἐργάτας καὶ μάλιστα καὶ τοὺς χωρικοὺς τῆς Ρωσίας.

Ἴδου μία πρόχειρος περιγραφή τῶν κέντρων εἰς τὰ ὁποῖα ἐγένοντο ἀναγνωρίσεις ἐπιφανῶν ἀντικομμουνιστῶν καὶ τὰ βδελυρώτερα ὄργια :

Ἐν Πετροῦπόλει ὑπάρχουν καὶ λειτουργοῦν 64 οἰκήματα ὀνομαζόμενα παρὰ τῶν ἰδίων κομμουνιστῶν «*οἰκήματα συνωμοσίας*» «*κονσπιρατίβν ντομά*». Τὰ σπήτια αὐτὰ εἶναι ἄριστα ἐπιπλωμένα (ἐκ τῶν κλαπέντων ἐπίπλων) μὲ ἄμεμπτον καθαριότητα εἰς τὰ ὁποῖα συχάζου «ἐπίτροποι τοῦ λαοῦ» καὶ τὰ ὄργανα τῆς Τσέκας.

Καθ' ἑσπέραν ἐπιτάσσονται αἱ ὠραιότεραι γυναῖκες τῆς πόλεως καὶ ὀδηγοῦνται εἰς τὰ σπήτια αὐτὰ ὅπου ὑπὸ ἄπλετον φῶς καὶ τὴν ἀφθονίαν τοῦ οἴνου ἢ τοῦ καμπανίτου τελοῦνται ἀνήκουστα ὄργια. Αἱ ἐπιτασσόμεναι γυναῖκες ἀνήκουσιν εἰς τὰς ἀστικὰς τάξεις. Πλεῖστα ὅσα ἐξ αὐτῶν σὺν τῷ χρόνῳ προσλαμβάνονται εἰς τὴν μυστικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τσέκας καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀποστολὴ εἶναι νὰ ἀναγνωρίζουν τοὺς παλαιοὺς ἀστοὺς ἢ εὐγενεῖς, οἵτινες κρύπτονται ὑπὸ ψευδῶνυμα καὶ οἵτινες ἀποκαλυπτόμενοι ρίπτονται εἰς τὰς φυλακάς, ὅπου τοὺς ἀναμένονν τὰ πλεον φρομιστικὰ

βασανιστήρια καὶ ὁ θάνατος. Τοιαύτας οἰκίας σημεῖω τὴν ἀπέναντι τῆς πρώην αὐτοκρατορικῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ *Ἐκαρίσκυ κανάλ* ἀριθ. 27. Τὴν κατοικίαν αὐτὴν διευθύνει ὁ Λιθουανὸς Πῶλ ἀρκούντως μορφωμένος, ὅστις καθ' ἑκάστην μεταμφιεζόμενος πότε εἰς στρατιωτικόν, πότε εἰς ἔμπορον, πότε εἰς ἱερέα, πότε εἰς ἐπαίτην ἐκτελεῖ τὸ ἔργον τοῦ κατασκόπου ἀναδειχθεὶς ἕνας ἐκ τῶν πλεον αἰμοχάρων διωκτῶν τῶν ἀτυχῶν ρώσσω ἀστῶν.

Ἄλλη τοιαύτη κατοικία εὐρίσκεται εἰς τὸ «*Νέφσκι Προσπίτν*» καὶ διευθύνεται ὑπὸ ὠραιᾶς κυρίας τῆς ἀνωτάτης ἄλλοτε κοινωνίας τῆς ὀπίας τ' ὄνομα μοῦ διαφεύγει.

Ἄλλη εἰς τὴν ὁδὸν Νικολάεβσκι ἀριθ. 4, ἐτέρα εἰς τὴν ὁδὸν Σεργκιέβσκι. Εἰς τοὺς οἴκους τούτους ὡς εἰς παγίδας ἔπιπτον τὰ καλλίτερα καὶ εὐγενέστερα τέκνα τῆς Ρωσίας.

Ἡ μεσαιωνικὴ αὕτη κατάστασις ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερον μὲ μίαν διαφορὰν ὅτι ἡ *Τσέκα* μετωνομάσθη ὡς εἶπον, εἰς *Γκεπεῦ* καὶ ὅτι τὰ μέσα τῆς καταθλίψεως καὶ τῆς συστηματικῆς ἐξολοθρεύσεως τῶν χριστιανῶν Ρώσσω *ἐτελειοποιήθησαν*.

Ἡ περίφημος Τσέκα διαιρεῖται εἰς διάφορα τμήματα. Ἐν ἐκ τῶν φοβερῶν τμημάτων της εἶνε καὶ τὸ λεγόμενον *σιδηροδρομικόν*. Ἄς περιγράψωμεν μερικὰ τοιαῦτα κέντρα τῆς σιδηροδρομικῆς Τσέκας.

α) Τὸ ἑδρεῖον εἰς τὸ Σεστρορέσκι. Τὸ Σεστρορέσκι εἶναι ἕνα λαμπρὸν προάστειον τῆς Πετροῦπόλεως *ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς Φιλλανδίας* εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Σεστρά.

Ἐκεῖ εἶνε ἐγκατεστημένος ὁ *ἐβραῖος Ραποπόρτ* ὁ ὑπογράφας ἀναριθμητοὺς θανατικὰς καταδικὰς. Κατέχει τὴν ὠραιότεραν ἔπαυλιν μὲ ἀφάνταστον εἰς πολυτέλειαν ἐπί-

πλώσιν, με δλόκληρον ἐπιτελεῖον θαλαμηπόλων, μαγειρων, ὑπηρετριῶν κτλ. Καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ *πεινα ἐμάστιξε τὴν Πετρούπολιν* καὶ τὸ πρόλεταριάτον ἐλάμβανεν 25—50 δρᾶμ. ψωμί μετ' τὸ δελτίον, ὁ κ. Ραποπόδερ μετὰ τὰ ὄργανά του ἐπλεεν ἐντὸς τῆς πολυτελεστέρως χλιδῆς καὶ ἀκολασίας, τὴν ὁποίαν ἡ ἔκφυλος φαντασία του ἐπεθύμει. Αὐτὴ εἶναι, ... ἡ κυριαρχία τοῦ προλεταριάτου καὶ ἡ ἰσότης τῶν πολιτῶν!

β) Εἰς τὸ «Κράσνος Σέλο» ὄχι μακρὰν τῆς Πετρούπολεως εἶνε ἐγκατεστημένον ἄλλο τμήμα τῆς Τσέκας εἰς μίαν ἐκ τῶν ὠραιότερων ἐπαύλεων ἐνὸς Μεγάλου Δουκός.

Εἰς τὴν ἐπαυλιν ταύτην λαμβάνουν χώραν ἐξωφρενικὰ ὄργια. Ἐκεῖ ἐσύροντο καὶ σύρονται αἱ ὠραιότεραι κόραι τοῦ δυστυχοῦς ρωσικοῦ λαοῦ τῶν ὁποίων αἱ οἰμογενεὶαι καὶ κραιναί, ἐκβιαζομένων ὑπὸ τῶν ἐν κραιπάλῃ διατελούντων ὀργάνων τῆς Τσέκας, σβύνονται ἀπὸ τὰ μελωδικὰ ἄσματα τῶν ἐπιτασσομένων ἐκάστοτε ἀοιδῶν τοῦ πρώην αὐτοκρατορικοῦ θεάτρου. Ὁ κ. Σοφιανόπουλος ἔπρεπε νὰ πλησιάσῃ ἔστω καὶ μακρόθεν ἕνα ἐκ τῶν τοιούτων κέντρων διὰ νὰ αἰσθανθῇ καλύτερον τ' ἀγαθὰ τῆς δῆθεν ἐργατικῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς...πιστῆς ἐφαρμογῆς τῶν δημοκοπικῶν ἀξιωμάτων τὰ ὁποῖα ἐκήρυξε.

Αἱ καταδιώξεις, πιέσεις καὶ θανατικαὶ ποιναὶ ἐξακολουθοῦν μέχρι σήμερον ἀλλ' ὡς τὸ πλεῖστον ὀλίγον μακρὰν τῆς Πετρούπολεως καὶ Μόσχας ἵνα μὴ προσπίπτουν εὐκόλως εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀντιπροσώπων ξένων κρατῶν καὶ τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν.

Ἡ διάλυσις τῆς Οἰκογενείας

Ἡ τραγικωτέρα ἐκ τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν τοῦ κομ-

μουνισμοῦ, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ προσέξουν ὄχι μόνον οἱ Ἕλληνες ἐργάται καὶ ἐν γένει οἱ Ἕλληνες πολῖται, ἀλλὰ ὅλοι οἱ πολιτισμένοι ἄνθρωποι ὅλης τῆς γῆς, εἶνε ἡ *διάλυσις τῆς οἰκογενείας*, τὴν ὁποίαν ἐκήρυξαν καὶ ἐφήρμοσαν λυσσωδῶς εἰς βάρος τῶν Ρώσων Χριστιανῶν οἱ ἔβραιοι δικτάτορες. Εἶνε ἀφάνταστος ἡ *βδελυρὰ ἀκολασία* ἡ ὁποία προέκλυεν ἐξ αὐτῆς εἰς ὅλην τὴν Ρωσίαν. Ἡ *Ἀλεξάνδρα Κολοναΐ*, μία ἐκ τῶν μεγάλων κομμουνιστριῶν, εἰς φυλλάδιόν της ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ οἰκογένεια καὶ τὸ κομμουνιστικὸν Κράτος» γράφει ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ παλαιὰ οἰκογένεια καταστρέφεται μόνη της, διότι μετεβλήθησαν αἱ συνθήκαι τῆς ζωῆς. Ἡ οἰκογένεια παύει νὰ εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὸ Κράτος. Τὸ παιδί θὰ τὸ θρέψῃ καὶ θὰ τὸ μορφώσῃ τὸ κομμουνιστικὸν Κράτος. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ σημερινοῦ ἀδιαλύτου γάμου θὰ γεννηθῇ ἡ ἐλευθέρω ἐνωσις, ὁ ἐλεύθερος ἔρωσ».

Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ αὐτὴ ἐφαρμοσθεῖσα προῦκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν ὅλου τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐργατριῶν, ἡ μεγάλη Κομμουνίστρια ἀναφωνεῖ:

«Γυναῖκες ἐργάτριαι μὴ λυπεῖσθε διότι βλέπετε τὴν σημερινὴν οἰκογένειαν νὰ ἐξαφανίζεται».

Προτοῦ ἀναλύσω τὰς τραγικὰς συνεπειὰς τῆς διαλύσεως τῆς οἰκογενείας θὰ ἀπαριθμήσω τὰ μέτρα, δι' ὧν οἱ ἔβραιοι μπολσεβίκοι ἐπεδίωξαν νὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των.

1) Ἐξέδωσαν τῇ 18 Δεκεμβρίου 1918 Διάταγμα *καταργοῦν τὸν ἐκκλησιαστικὸν γάμον καὶ καθιστῶν εὐρύτατον τὸ δικαίωμα τοῦ διαζυγίου*. Ἀρκεῖ νὰ κάμῃ τις μίαν δήλωσιν ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ πλέον νὰ συζῆ μετ' τὴν σύζυγόν του

ἢ ἀντιστρόφως ἢ σύζυγος μετὸν σύζυγόν της καὶ ἀμέσως λαμβάνεται ἄνευ πολλῶν διατυπώσεων τὸ διαζύγιον. Ἡ διάταξις αὕτη εἶχε καὶ τὰ κομμικὰ της ἐπεισόδια.

᾽Ωρισμένα ὑπηρετῆραι καὶ μαγεῖρ σσαι κακῆς διαγωγῆς στρατολογηθεῖσαι ἐπὶ τούτῳ συνεκρότου εἰς τὰ θέατρα συλλαλητήρια καὶ ἀνερχόμεναι εἰς τὴν σκηνὴν ἐτόνιζον τὰ ἀγαθὰ τοῦ διαζυγίου. Ἔβλεπε κανεὶς π. χ. χονδροειδεστάτην μαγεῖρισσαν ἐν μέθῃ διατελοῦσαν ν' ἀποτείνεται μετ' ἠεροῦς χειρονομίας πρὸς τὸ ἀκροατήριον καὶ μετ' ἀσχήμους κινήσεις τοῦ σώματος νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐφθασε ἡ εὐτυχὴς ἐποχὴ ποῦ εἰμπορεῖ κάθε μῆνα ν' ἀλλάσῃ τὸν σύζυγόν της.

᾽Οφείλομεν νὰ τονίσωμεν ἰδιαιτέρως ὅτι τόσον ὁ κηρυσσόμενος ἀθεϊσμός ὅσῳ καὶ ὁ νόμος οὗτος περὶ διαζυγίου ἀποβλέπουν μόνον τοὺς Χριστιανοὺς οὐχὶ δὲ καὶ τοὺς ὁπαδοὺς τῶν ἄλλων θρησκευμάτων. Οὕτω ἐνῶ εἶδομεν ἄπειρα διαζύγια Χριστιανῶν, δὲν εἶδομεν οὔτε ἐν τοιοῦτον ἔβραϊον ἢ μουσουλμάνου.

2) Ἄλλο διάταγμα τῶν μπολσεβίκων ἐκήρυξεν ἐπισήμως ὅτι οἱ γονεῖς κανὲν ἠθικὸν δικαίωμα δὲν ἔχουν ἐπὶ τῶν τέκνων των καὶ ὅτι τὰ τέκνα εἶνε ἐλεύθερα νὰ πράττουν ὅ,τι θέλουν. Εἶνε εὐνόητοι αἱ συνέπειαι τῆς διατάξεως αὐτῆς. Ἐπηκολούθησεν ἡ τελεία διαφθορὰ τῶν ἀηλίκων, ἡτις ἐξεδηλώθη ἀμέσως διὰ τῶν ἐξῆς γεγονότων : **Πρῶτον τὰ παιδιά ἤρχισαν νὰ κλέπτουν** διάφορα ἀντικείμενα τοῦ σπητιοῦ των καὶ νὰ τὰ πωλοῦν διὰ ν' ἀγοράσουν **καπνὸν ἢ σιγαρέττα** καὶ τὸ χείριστον πάντων **κοκαΐνην**. Συχνὰ συναντᾶ κανεὶς εἰς τοὺς δρόμους ὄμιλον παιδίων ἡλικίας 12—15 ἐτῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων ζωηρῶς συζητούντων πῶς τὸ ἐν ἀπερρόφησε περισσοτέραν κοκαΐνην ἢ τὸ ἄλλο. Οὕτω δὲ συζητοῦντα μεταβαίνουν εἰς τὴν σχολήν.

Αιακομώδεις εἰς ἐργασίᾳ τῶν Χριστουγέννων ἐνόστιμον τῶν μικρῶν μαθητῶν Ρωσικοῦ Σχολείου.

3) *Εἰς τὰ σχολεῖα ἐνεργεῖται διδασκαλία κυριολεκτικῶς κλονίζουσα ὅλας τὰς ἠθικὰς βάσεις* ὡς εἶχον οἱ μαθηταὶ ἀπὸ τὴν πρώην σχολὴν ἢ τὴν οἰκογενεαὶν των.

Καλὸς μαθητῆς θεωρεῖται ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος γνωρίζει ποῖαν θέσιν κατέχει ὁ Α. ἢ Β. Ἑβραῖος «Ἐπίτροπος τοῦ λαοῦ» καὶ ποίας ὑπηρεσίας προσέφερον εἰς τὴν κοινωνικὴν ἐπανόστασιν. Ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτῆς κρίνονται καὶ οἱ διδάσκαλοι οἱ ὁποῖοι ὑποβάλλονται εἰς ἐξετάσεις ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρητάς.

Ἐὰν δὲν εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀπαντήσουν ἱκανοποιητικῶς εἰς τοιοῦτου εἶδους ἐρωτήματα, ἀμέσως παύονται διὰ νὰ καταδικασθοῦν εἰς τὰς πλέον φρικώδεις στέρησεις, διότι οὗτοι θεωροῦνται ἐστιγματισμένοι ἐχθροὶ τοῦ προλεταριάτου.

Ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἠθικὴν παράλυσιν τῆς παρουσίας γενεᾶς οἱ ἔβραιοι δικτάτορες *ἐφήρμοσαν τὸ μικτὸν σύστημα τῆς φοιτήσεως εἰς τὸ σχολεῖον ἀρρένων καὶ θηλέων.*

Παρέστημεν ὀλίγους μῆνας βραδύτερον μάρτυρες *πρὸ τοῦ ἀπεχθεστέρου θεάματος νὰ βλέπωμεν κορασίδας 13, 14, 15 ἐτῶν ἐγκύους.*

4) Πρὸς ἐξολόθρευσιν τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ οἱ ἐρυθροὶ τύραννοι τῆς Μόσχας ἐξέδωκαν *Διάταγμα δυνάμει τοῦ ὁποίου αἱ ἐκτρώσεις εἶνε ἐλεύθεραι καὶ τὰ νοσοκομεῖα εἶνε ὑποχρεωμένα νὰ προβαίνουν εἰς τὴν ἐκτρωσιν δωρεάν.*

5) Ἄλλο Διάταγμα ὁμιλεῖ περὶ *κοινοκτημοσύνης τῶν γυναικῶν* ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐφηρμόσθη εἰς ὅλην τὴν Ρωσίαν.

Χάριν περιεργείας ἰδοῦ ἐπὶ λέξει μερικὰ τοιαῦτα διατάγματα.

«*Ὁ σύντροφος Καρασέεβ ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς κοι-*

νοκτημοσύνης εἰς τὴν πόλιν Αἰκατερινοδάρ ἐπὶ δέκα νεανίδων ἀπὸ 16 ἕως 20 ἐτῶν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἐκλογὴν».

Ἴδου καὶ ἕτερον διάταγμα ἀρκετὰ ἐνδεικτικόν :

«*Διὰ τοῦ παρόντος πιστοποιεῖται, ὅτι ὁ σύντροφος Ἐθιόνικος ἐξουσιοδοτεῖται νὰ λάβῃ δι' αὐτὸν νέαν κόρην. Κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τοῦ ἀπαγορεύσῃ ἢ ἀντισταθῇ. Εἶνε ἐξουσιοδοτημένος μὲ ἀπεριόριστον δικαίωμα ὅπερ καὶ πιστοποιεῖται διὰ τῶν ὑπογραφῶν».*

Ὁ ἱερὸς χαρακτήρ τῆς οἰκογενείας, βάσις ὅχι μόνον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς υπάρξεως παντός ἔθνους κατηργήθη, ὁ ἐλεύθερος γάμος ἐπετράπη μέχρι τοιοῦτου σημείου, ὥστε ἡ συμβίωσις ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς νὰ διαρκῇ μόνον μερικὸς μῆνας, τὰ δὲ καθήκοντα τῶν συζύγων περιορίζονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κτηνώδη ἡδονήν.

Εὐκόλως φαντάζεται πᾶς τις ποῖα ὑπῆρξαν αἱ συνέπειαι τῶν μέτρων τούτων.

Αἱ γεννήσεις ἠλαττώθησαν κατὰ 50 ο)ο τοῦλάχιστον καὶ βαίνουν ἐλαττούμεναι, τὰ ἀφροδίσια νοσήματα ἔχουν τόσον διαδοθῆ ὥστε νὰ ἐγερθῇ συζήτησις σοβαρὰ εἰς τὰς Κομμουνιστικὰς ἐφημερίδας πρωτοστατοῦντος τοῦ Κομμισάρον τῆς Ὑγιεινῆς Σιμάσκο.

Οὗτος προέτεινε διάφορα μέτρα προληπτικὰ ἀλλ' ὅλα αὐτὰ πρὸς τὸ θεαθῆναι. Καὶ ὁ *δυστυχεὶς Ρωσικὸς λαὸς κλαίει τὰ φθίνοντα πολλὰ ἑκατομμύρια τέκνων τοῦ ἀπὸ τὴν φοβερὰν μάστιγα τῆς σιφυλίδος, ἥτις τόσον εὐρέως ἔχει διαδοθῆ ὅχι μόνον εἰς τὰς πόλεις ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπαιθρον.*

Εἰς τὴν τεχνητὴν πείναν, εἰς τὰς διαφόρους ἐπιδημίας, εἰς τὰ νοσήματα, ὁ Ρωσικὸς λαὸς ἀναγνωρίζει *σκοπίμα*

μέσα τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται ἡ σπειρα αὐτῆ τῶν διεθνῶν συνωμοτῶν πρὸς ἐξόντωσιν τοῦ Χριστιανοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ τρομοκρατουμένου διὰ τῆς Τσεκάς ἢ Γκεπεοῦ, ξενικῆς μισθοφόρου στρατιᾶς ὄργάνου τῆς Τρίτης Διεθνοῦς ἣτις ἀποτελεῖται ἀπὸ πᾶν ἄλλο, ἢ ἀπὸ Ρώσους. Διότι εἰς τὴν φρουρὰν αὐτὴν τὰ 50⁰/₀ εἶνε Ἑσθονοὶ καὶ Λιθουανοὶ καὶ τὰ ἕτερα 50⁰/₀ Κινέζοι καὶ Μωαμεθανοὶ τῆς κεντρικῆς Ἀσίας καὶ τοῦ Καυκάσου, ἀνεκαθεν μισοῦντες τὸν ρωσικὸν Χριστιανικὸν λαόν.

Εἶνε περίεργον πῶς ὁ κ. Σοφιανόπουλος οὐδὲν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀντελήφθη ἢ καίτοι ἀντιληφθεὶς δὲν ἐσημείωσε εἰς τὰ μακρὰ ἄρθρα του ὑπὲρ τοῦ μπολσεβικισμοῦ.

Εἶνε γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε κατ' ἐξοχὴν ζῶον κοινωνικὸν καὶ ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς συνέπηξε τὴν πρώτην κοινωνίαν ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ περιορίζη τὰς ἀτομικὰς πράξεις του διὰ νὰ μὴ θίγῃ ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς τὸν πλησίον του. Ὁ περιορισμὸς οὗτος ἐκάστου ἐγώ, δηλαδὴ ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς τῶν πολιτῶν ἐδημιούργησε τὴν ἔννοιαν τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ δικαίου. Εἶνε δὲ αὐταπόδεικτον ὅτι ἄνευ τοῦ ἀμοιβαίου τούτου σεβασμοῦ πᾶσα κοινωνία, πᾶν ἔθνος εἶναι προωρισμένον νὰ διαλυθῇ ἀφοῦ τὰ διάφορα μέλη αὐτοῦ θὰ ἐπιτίθενται τὸ ἓν κατὰ τοῦ ἄλλου διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς ὁρέξεις των εἰς βάρος ἀλλήλων.

Ἡ ἔννοια αὐτῆ τῆς ἠθικῆς δὲν ὑπάρχει σήμερον ἐν Ρωσσίᾳ. Ὁ κομμουνισμὸς εἰργάσθη νὰ τὴν καταστρέψῃ. Τὸ κτηνώδες ἔνστικτον τῆς γενετησίου ὁρμῆς, τὸ ὁποῖον ἀφομοιώνει τὸν ἄνθρωπον πλήρως πρὸς τὰ ἄλογα ζῶα, ἀπολάυει τῆς πλέον ἀχαλινώτου ἐλευθερίας. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν οἰκογένειαν, πηγὴ τῶν ὠραιότερων φίλτρων, δὲν

Τύποι Ρώσων κομμουνιστῶν
Ἀπὸ τὰς φωτογραφίας τῶν φαίνονται ὅλοι ὅτι εἶνε Ἰουδαῖοι

υπάρχει πλέον. Ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸν Θεόν, πηγὴ τῶν ευγενεστέρων θυσιῶν, ἐξέλιπε τελείως. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἔθνηκὴν πατρίδα, πηγὴ ἀπαραμίλλων ἡρωϊσμῶν, ὑπενομήθη ἐντελῶς.

Ὅλα αὐτὰ αἱ ἠθικαὶ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸν ἀπαραίτητον συνεκτικὸν κρῖνον πάσης κοινωνίας, ἐξηφανίσθησαν.

Ὁ ρωσικὸς λαός, καὶ ἂν ἀκόμη ταχέως ἀπηλλάσσετο ἐκ τοῦ μπολσεβικικοῦ ζυγοῦ, θὰ χρειασθῆ αἰῶνας ὀλοκλήρους διὰ νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ψυχικὴν, ἠθικὴν καὶ ἔθνηκὴν του συνείδησιν.

Οὐδείς χαλινός, οὔτε θρησκευτικός, οὔτε οἰκογενειακός, οὔτε εκπαιδευτικός, ὑπάρχει σήμερον διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διάπραξιν ἀδικημάτων πρὸς κορεσμόν ἰδίων ὀρέξεων.

Ἡ παρατηρουμένη ἀποσύνθεσις δὲν εἶναι ἁπλῶς πολιτικὴ ἢ ἔθνηκὴ. Δὲν πρόκειται ἁπλῶς περὶ τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος. Πρόκειται περὶ τῆς ἐξαλείψεως τοῦ στοιχειώδους σεβασμοῦ τὸν ὁποῖον πᾶς ἄνθρωπος ὀφείλει πρὸς τοὺς ὁμοίους του.

Οὐδέποτε ἢ ἐγκληματικότης τῶν ἀγγέλων ἐφθασεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὅπως ἐν τῷ γήτινῳ αὐτῷ... παραδείσῳ του κομμουνιστικοῦ κράτους.

Μέχρι τοιοῦτου σημείου ἔχει προχωρήσει ἡ ἐγκληματικότης τῆς νέας γενεᾶς, ὥστε ἤρχισε νὰ θεωρῆται ἐπικίνδυνος καὶ εἰς τοὺς διεθνεῖς αὐτοὺς τυράννους. Αὐτὸς ὁ ἐπίσημος σοβιετικὸς τύπος ἠσχολήθη πλειστάκις μετὰ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Δὲν θέλομεν νὰ προφητεῦσωμεν. Ἄλλ' ἐκφράζομεν τὴν βεβαιότητα ἐξ ὧν εἶδομεν ὅτι ἐκ τῆς ἐγκληματικῆς καὶ

διεφθαρμένης ταύτης γενεᾶς θὰ ἐξέλθουν οἱ ἐκδικηταὶ οἱ ὁποῖοι θὰ τιμωρήσουν ἀμειλίκως τοὺς ἔβραίους δικτάτορας.

Σημειωτέον ὅτι τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς μὴ ἐργασίμους ἡμέρας ἑκατοκτᾶδες χαμινίων γυμνοπόδων με ἐρυθροῦς χιτῶνας, ἐπὶ τούτῳ στρατολογουμένων, περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς με ἐρυθρᾶς σημαίας, ψάλλοντα ἄσσεμνα ἄσματα, καταλλήγοντα εἰς τὴν ἐπωδὸν: «Κάτω ὁ Θεὸς» «Ζήτω ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς».

Ἐν τῇ ἀφελείᾳ τῶν τὰ μικρὰ παιδία χαίρουν διότι εἶνε ἐλεύθερα νὰ ἱκανοποιοῦν οἰονδήποτε πόθον οἰανδήποτε ὀρεξίν των. Δὲν μποροῦν νὰ ἐκτιμήσουν ὅτι ἡ ἀκόλαστος αὐτὴ ἐλευθερία, αὐξάνει ἀντὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὰ ἐγωϊστικά των ἔνστικτα, τῶν ὁποίων ἡ βαθμιαία ἀμβλυνσις ἀποτελεῖ τὸν σκοπὸν παντὸς ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ. Ἴδου διατὶ εἰς ὅλην τὴν Ρωσίαν τόσον εἰς τὰς πόλεις ὅσο καὶ τὰ χωρία, βλέπει τις ὅλα τὰ παιδία δηλητηριασμένα μετὰ τὸ ψεῦδος καὶ μετὰ τὴν πορνείαν. Εἶνε ἀπιστεύτως φοβερὰ ἡ ἐπιδημία τῆς ἀνηθικότητος, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὸ Κομμουνιστικὸν πολίτευμα.

Ὅλοι ψεύδονται. Ὅλοι κλέπτουν, Ὅλοι ἔργειαν ταπεινοὶ καὶ δειλοί.

Οἱ ἀνώτεροι ἐπίτροποι τοῦ λαοῦ οἵτινες κατὰ 80ο)ο εἶνε ἔβραιοι, ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος συνέρχονται εἰς τὸ Μουσεῖον Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'. ὅπου λέγεται ὅτι λαμβάνουν χώραν ἀνθρωποθυσίαι, κατόπιν τῶν ὁποίων ἀκολουθοῦν ὄργια.

Ἐν Μόσχᾳ ἐκδίδεται ἑβδομαδιαῖον περιοδικὸν τὸ ὁποῖον ὑβρίζει κατὰ τὸν ἀσεβέστερον τρόπον τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν. Διὰ νὰ καταστήσῃ δέ μισητὴν αὐτὴν δὲν διστάζει νὰ κηρύττῃ ὅτι ὁ «Ἰσοῦς Χριστὸς ἦτο συνεργὸς τῶν

κεφαλαιούχων και εργοστασιαρχῶν» και ὅτι αὐτὸς ἔδιδε τὸ σίνθημα τοῦ φόνου τῶν ὑπὲρ δικαίων των ἀγωνιζομένων... εργατῶν. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἐδημοσίευσε μεταξὺ ἄλλων μίαν γελοιογραφίαν παριστώσαν τὸν «Γαλιλαῖον» ὅπως ὀνομάζουν τὸν Χριστὸν ἐντὸς οἴκου ἀνοχῆς, διδάσκοντα εἰς τὰς ἡμιγύμνους γυναῖκας νὰ ὑποκύβουν ἀγογγύστως εἰς τὴν μοῖρᾶν των. Κάτωθεν δὲ τῆς γελοιογραφίας ὑπῆρχον διάφορα ρητὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὅπως δὲ ἐπαυελιμημένως ἐτόνισα ὅχι μόνον δὲν γίνεται καμμία ἐπίθεσις κατὰ τῆς ἐβραϊκῆς θρησκείας, ἀλλὰ και τιμωρεῖται διὰ θανάτου πᾶς προσβάλλων αὐτήν,

Οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ κόμμα Κομμουνισταὶ δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παρακολουθήσουν τὴν λειτουργίαν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, οὔτε δὲ νὰ ταφοῦν ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας.

Χαρακτηριστικώτατον εἶναι τὸ θέαμα κηδείας κομμουνιστοῦ, τὸ ὁποῖον πολλάκις παρηκολούθησα. Φέρετρον ἐρυθρὸν ἐπὶ ἐρυθρᾷ νεκροφόρου *ἄνευ σταροῦ και ἄνευ Ἱερέως.* (Οἱ ἵπποι εἶναι κεκαλυμμένοι ἐπίσης μὲ ἐρύθρα ὑφάσματα οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες τὴν κηδείαν συγγενεῖς κρατοῦν εἰς ἔνδιξιν πένθους ταινίας ἐρυθρᾶς.

Ἡ σπουδαιότερα ὅμως πηγή ἀνηθικότητος και ἡ πλέον ἐπικίνδυνος δὲν εἶνε οὔτε τὸ κήρυγμα κατὰ τῆς θρησκείας, οὔτε τὸ κήρυγμα τῆς οἰκογενείας, *Εἶναι ἡ ἄλλειψις πίστεως εἰς τὴν ἐργασίαν* τὴν ὁποίαν ἔλλειψιν ἐγέννησεν αὐτὸ τοῦτο τὸ κομμουνιστικὸν καθεστῶς μὴ ἐπιτρέπον εἰς τὸν ἐργαζόμενον νὰ ἀπολαμβάνῃ τοὺς καρποὺς τῶν μόχθων τοῦ.

Ἡ κοινοκτημοσύνη, ἡ ἰδέα ὅτι δὲν θὰ κερδίσῃ, τις τίποτε ἐντεινῶν τὰς προσπαθείρας του, ἡ ἐξίσωσις τοῦ εὐφυοῦς

πρὸς τὸν ἡλίθιον, τοῦ φιλέργου πρὸς τὸν ὀκνηρὸν, τοῦ ὑγιοῦς πρὸς τὸν ἀσθενικόν, τοῦ εὐσυνειδήτου πρὸς τὸν ἀσυνείδητον ἐξήλειψέ τὴν *ἀγάπην πρὸς τὴν ἐργασίαν και ἐπέξετεινε τὴν ὀκνηρίαν,* ἡ ὁποία εἶναι τὸ καταστρεπτικώτερον ἐλάττωμα διὰ τὰ άτομα και τοὺς λαοὺς.

Ἀποσύνθεσις ἠθικῆ, κοινωνικῆ, οἰκονομικῆ, Ἐθνικῆ ἰδοῦ τὰ ἀποτελέσματα τῆς αἰμοστάγους δικτατορίας τοῦ μπολσεβικισμοῦ.

Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ ἔχουν ἓνα μόνον ἔξαιρετικὸν προσόν. Εἶναι ἀνυπέρβλητοι δημοκόποι, Ξερούουν νὰ παίξουν μὲ τὰς λέξεις περὸς ἄλλον ἀπὸ κάθε ἄλλον διὰ νὰ ἐξαπατοῦν τὸν ἀθῶον λαόν. Τὸ χάρισμα αὐτὸ —ἐὰν εἶνε χάρισμα τὸ ἀνέπτυξαν μὲ ἀφθαστον ἐπιτηδειότητα εἰς τὸ ζήτημα τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ οὐ, δηλαδή τῆς πνευματικῆς ἀπακτηνώσεώς του.

Ἀφ' ἐνὸς λέγουν ὅτι ἡ θεμελιώδης ἀρχὴ τοῦ μπολσεβικισμοῦ εἶνε ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτοδιαθέσεως κάθε ἔθνους. Καὶ ἀφ' ἑτέρου *ἀρνοῦνται εἰς τὸν ρωσικὸν λαὸν κάθε ἐλευθερίαν διαθέσεως τῶν ἰδικῶν του ὑποθέσεων.* Ἐρωτώμενοι τότε διὰ τὴν ἀσυνέπειαν αὐτήν, ἀπαντοῦν ὅτι ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου δηλαδή τῶν ὀργανωμένων κομμουνιστῶν, δὲν ἐπιτρέπει τὴν χωρήγησιν πᾶσις ἐλευθερίας, ἀντιθέτου πρὸς τὰ συμφέροντά του. Μὲ ἄλλας λέξεις 600 Χιλιάδες ρώσων κομμουνιστῶν δικαιοῦνται νὰ τυραννοῦν, νὰ σφάζουν νὰ ληστεύουν 120 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων. *Καὶ πρὸ παντὸς δικαιοῦνται νὰ τῷ ἀρνηθοῦν πνευματικὴν ἐλευθερίαν. Διότι σήμερον δὲν ὑπάρχει πνευματικὴ ἐλευθερία εἰς τὴν Ρωσίαν.* Εἰς τὸ περίφημον ἔργον του «τὸ πρόγραμμα τῶν μπολσεβίκων» ὁ Ν. Μπουχαρίν, ἓνας ἐκ τῶν κορυφαίων κομμουνιστῶν λέγει

ρητῶς ὅτι «ὄλοι φωνάζουν μὲ μανίαν ἐναντίον τῶν μπολσεβίκων διότι παύουν τὰς ἐφημερίδας, φυλακίζουν, ἀπαγορεύουν τὰς συγκεντρώσεις, ἐπαναφέρουν τὴν ἀπολυταρχίαν, εἶναι τύραννοι, δολοφόνοι καὶ ἄλλα παρόμοια».

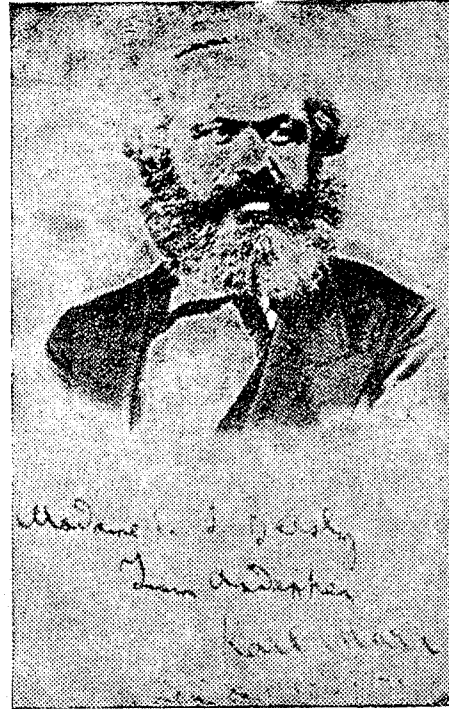
Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀπαντᾷ ὁ ἴδιος ὁ σύντροφος Ν. Μπουχαρίν ὡς ἑξῆς :

«Τώρα ὅτε ἔχομεν δικτατορίαν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν, τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶνε νὰ πνίξῃ τελευταίως τὴν ἀστικήν τάξιν (δηλαδὴ ὅλον τὸν Ρωσικὸν λαὸν πλὴν 600 χιλιάδων κομμουνιστῶν) εἶνε προφανὲς ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δοθοῦν εἰς αὐτὴν πολλαὶ ἐλευθερίαι οὔτε τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίξῃ».

Καὶ ἐνῶ ἔχομεν τοιαύτας βαρυσημάντους ὁμολογίας αὐτῶν τῶν μπολσεβίκων ἔρχεται ὁ κ. Σοφιανόπουλος νὰ ἐξάρῃ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ πνευματικὴν κίνησιν τοῦ μπολσεβικικοῦ κράτους.

Μελετήσας μετὰ προσοχῆς τὴν ἀρθρογραφίαν τοῦ κ. Σοφιανοπούλου ἀνεγνώρισα ὅλα ὅσα χιλιάκις ἀνέγνωσα εἰς τὴν ἀρθρογραφίαν τῶν κορυφαίων μπολσεβίκων δημοσιογράφων καὶ μάλιστα τοῦ ἑβραίου Ναχαμκὲς (τοῦ φέροντος τὸ ρωσικὸν ψευδώνυμον Στέκλωφ) τοῦ ἐπίσης ἑβραίου Ράδεκ. Ἄλλ' ἢ ἀρθρογραφία αὕτη δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο εἰμὴ μία συστηματικὴ προπαγάνδα διαγράφουσα ἀναιδέστατα ὅλα τὰ ἐν Ρωσίᾳ γεγονότα καὶ προσπαθοῦσα νὰ τὰ παρουσιάξῃ ὁμολογουμένως μετὰ μεγάλης τέχνης, ὅπως διατάσσει τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Ἑργασίας καὶ Ἀμύνης τὸ καλούμενον (Στὸ) τὸ καὶ ἐκτελεστικὸν τῆς Γ' Διεθνοῦς διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τῆς Ρωσσίας.

Ἡ ἀρθρογραφία τοῦ κ. Σοφιανοπούλου ὑπῆρξεν ἕνα

Ο ΚΑΡΑ ΜΑΡΞ

συμπλήρωμα διαφόρων άρθρων τῶν δύο μπολσεβικικῶν ἐφημερίδων τῆς Μόσχας ἤτοι τῆς «*Ισβέστιας*» (ειδήσεων) καὶ τῆς «*Πράβδα*» (ἀληθείας), εἰς τὰ ὁποῖα πρὸ πολλοῦ κανεὶς σοβαρὸς ἄνθρωπος ἐν Ρωσσίᾳ δὲν τὰ πιστεύει πλέον πλὴν τῶν μελῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ τοῦτο ὑποχρεωτικῶς διότι τὰ 90 ο)ο ἐξ αὐτῶν εἶνε σχεδὸν ἀγράμματοι. Ἀποδείξιν τούτου ὁ κ. Σοφιανόπουλος ἠδύνατο νὰ ἀνεύρη εἰς αὐτὴν τὴν «*Πράβδα*» ἥτις ἐξ ἀφορομῆς τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος κατὰ τὸ 1922 ἔγραφεν αὐτολεξεὶ τὰ ἑξῆς: *Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἀνάγκη νὰ γνωρίζωμεν ἐὰν κάθε μέλος τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος εἶναι ἐγγράμματον ἢ ἀγράμματον, ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ γνωρίζωμεν ἐὰν κατέχη τὸ κομμουνιστικὸν ἀλφάβητον. Θέλομεν νὰ γνωρίζωμεν μόνον ἐὰν εἶνε πιστὸν μέλος, ἐὰν ὑπακούῃ τυφλῶς εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ κεντρικοῦ κομμάτου τοῦ κόματος».*

Λόγου γενομένου περὶ τῶν πηγῶν ἐξ ὧν ὁ κ. Σοφιανόπουλος ἤντησε τὰς πληροφορίας του οὐκ εἰλομεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἂν καὶ ὁ τύπος εἶνε μονοπώλιον τοῦ κράτους ἐν Ρωσσίᾳ, αἱ δύο ἐφημερίδες ἢ «*Ισβέστια*» καὶ «*Πράβδα*» τὰ ἐπίσημα ὄργανα τοῦ κράτους δὲν ἔχουν κυκλοφορίαν μεγαλυτέραν τῶν 30—35 χιλιάδων φύλλων καθ' ἡμερινῶς μ' ὅλον ὅτι ὅλαι αἱ ὑπηρεσίαι εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ ἐγγράφονται συνδρομηταὶ ἐπὶ πλέον δὲ ἐκδίδονται εἰς χώραν 121 ἑκατομμυρίων κατοίκων.

Ὁ κ. Σοφιανόπουλος, ἀκριβῶς ὅπως καὶ ὁ μονοπωλικὸς τύπος τοῦ μπολσεβικικοῦ κράτους ἐπήνεσε μὲ ὑπερβολικὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ θορυβώδη θαυμασμὸν ἐν σοβιετικὸν διάταγμα, τὸ τῆς καταργήσεως τῆς ἀγραματοσύνης (Νταλοῖ μπεζγραμματος). Ἄλλὰ κατόπιν δύο ἐτῶν θορυβώ-

δους ρεκλάμας ἀπεδείχθη ὅτι ὠδινεν ὄρος καὶ ἔτεκεν μῦν. Καὶ ἀντὶ τὸ διάταγμα τοῦτο νὰ ἐλαττώσῃ ἠῦξῃσε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀγραμμάτων, εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. *Ἀπὸ τὰ ὑπάαχοντα πρότερον δημοτικὰ σχολεῖα 50 ο)ο ἐκλείσαν δι' ἔλλειψιν πόρων νὰ δὲ ἄλλα 50 ο)ο εὐρίσκονται εἰς ἐλεεινοτάτην κατάστασιν.*

Τὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἀνέμενον ἢ αὐτὴ τύχη. Τὰ πλεῖστα ἐκλείσαν εἰς δὲ τὰ ὑφιστάμενα ἐπιβάλλεται φορολογία βαρυτάτη εἰς τοὺς φοιτητὰς οὕτως ὥστε *ὄσηγγραι ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐλαττοῦται.*

Εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα ἢ φοίτησις ἐμποδίζεται εἰς τοὺς γνησίους ρώσσους φοιτητὰς ὡς μὴ δυναμένους δῆθεν νὰ ἀπαντήσουν κατὰ τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὰ τιθέμενα 34 κομμουνιστικὰ ἐρωτήματα. Κατὰ τὸ 1924 ἀπήτησαν τοιαύτας ἀπαντήσεις ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς εἰσερχομένους τὸ πρῶτον εἰς τὰ Πανεπιστήμια ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς τριετῆς καὶ τετραετῆς. Οἱ μὴ δυνηθέντες νὰ ἀπαντήσουν ἀπεβλήθησαν. Οἱ ἀποβληθέντες μόνον ἐν Μόσχᾳ καὶ Πετρούπολει κατὰ τὸ 1924 ἀνῆλθον εἰς 12.000 φοιτητὰς. Εἰς τὸ παρελθὸν ἢ Ρωσσίᾳ διεκρίνετο διὰ τὰς πλουσιῶς ὀργανωμένας ἀνωτέρας τῆς σχολᾶς διὰ τὰ ἀφθονα μέσα τὰ ὁποῖα διέθετον, καὶ διὰ τινους διακεκριμένους ἐπιστήμονάς της. Ἦδη ὅλα αὐτὰ ἀνήκουν εἰς τὸ παρελθόν. Πλεῖστοι τῶν διακεκριμένων καθηγητῶν διδάσκουν ἤδη εἰς ξένα Πανεπιστήμια, εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν, ἄλλοι εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ ἄλλοι εἰς τὴν Γαλλίαν. Οἱ ὑπολειφθέντες εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ ἐργάζονται συμφώνως πρὸς τὰς ἀπολυταρχικωτάτας διαταγὰς τοῦ ἐξ ἐβραίων ἔλκοντος τὸ γένος Ἐπιτρόπου ἐπὶ τῆς Παιδείας Λουννατσάρσκι. Καὶ ὁ μεγαλόσχημος αὐτὸς Κομμισάριος *ἐξετόπισε πολλοὺς*

διακεκριμένους επιστήμονας από την επί μακρὰ ἔτη διεύθυνσιν Ιατρικῆς κλινικῆς καὶ ἐν ταύτῃ διώρισε νεαρὸς ἑβραῖος Ιατρούς, τοὺς δὲ πρῶην διευθυντὰς καὶ καθηγητὰς τοὺς ἔδρασε ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν.

Ἐὰν ἐπισκεφθῆ τις τὰς διαφόρους σχολὰς τὰς ὁποίας τῶρα ὀνομάζου «Μπουζ» τοὔτεστι ἀνώτερα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, ἀποκομίζει ἀμέσως τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εὕρισκται ὀπουδήποτε ἀλλαχοῦ πλὴν τῆς Ρωσσίας, διότι αἱ φυσιογνωμίαι τῶν σπουδαστῶν ἐκτὸς ἐλαχίστων ἑξαίρεσεων εἶνε ξένων φυλῶν καὶ δὴ ἑβραϊκαί.

Εἶναι ἀκόμη ἀγνωστα τὰ βαθύτερα αἰτία τῆς περιφήμου «ἀσθενείας» τοῦ Λενίν, ἣ ὁποία ὄχι μόνον τὸν ἀλειμάκρουν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀλλὰ καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν τάφον. Τὰ αὐτὰ αἰτία προὐκάλεσαν μετὰ δύο περίπου ἔτη πρῶτον τὴν «ἀσθένειαν» καὶ κατόπιν τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Τρότσκι ἐκ τῆς ἀρχῆς.

Καθ' ἣν στιγμὴν χαράσσω τὰς γραμμὰς ταύτας ἀγγέλλεται ἡ συμφιλίωσις τοῦ πρὸς τὴν Μόσχαν. Τὸ γεγονός ὅμως τοῦτο, ἔστω καὶ ἐπαληθεῦον, δὲν ἀφαιρεῖ τὴν σημασίαν τῶν κατωτέρω πληροφοριῶν αἱ ὁποῖαι χύνουν φῶς ἐπὶ τῆς αἰμοδιψοῦς τυραννίας, ἣ ὁποία κυβερνᾷ σήμερον τὴν ἀτυχή Ρωσίαν.

Οἱ ἐκ τῶν παρασκηνίων ἐμπνέοντες τοὺς ἑβραῖους δικτάτορας τῆς Μόσχας εἶναι τόσον δαιμόνιοι εἰς τὴν σκηνοθεσίαν ὥστε σπανιώτατα κατορθῶναι κανεὶς νὰ διακρίνη τὰ νήματα διὰ τῶν ὁποίων κινοῦνται τὰ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐμφανιζόμενα νευρόσπαστά των.

Ὁ Τρότσκι κατηγορήθη ὅπως κατηγορήθη ἀκριβῶς καὶ ὁ Λενίν ὅτι ἤρχεισε νὰ ἀποκλῆνῃ πρὸς τὴν δεξιάν, ὅτι δηλαδή ἤρχεισε νὰ θυσιάξῃ τὰς κομμουνιστικὰς

ΣΑΔΟΥΑ (εἰς τὸ μέσον τῆς εἰκόνας)
Γάλλος κομμουνιστὴς ὁστις ἀμέσως μόλις ἐπέδοτο ἔγεν
ἐκ Μόσχας εἰς Παριδίους ἐνεληλύθη καὶ ἐφυλακίσθη.

ἀρχὰς καὶ νὰ κλίνη πρὸς τὰς ἀστυκὰς, καθιστάμενος οὕτω ἐμπόδιον διὰ τὴν... εὐημερίαν τῆς «Ἐνώσεως τῶν Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν». Θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ παραδεχθῆ πρὸς στιγμὴν τὴν κατηγορίαν ταύτην ὡς βᾶσιμον. Ἀλλὰ τότε διατὶ τὸ Μπολσεβικὸν Κράτος εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Λενὶν ἐφήρμοσε διάφορα μέτρα, μαρτυροῦντα ὅτι ἀπεδέχετο τὰ ἀντιλήψεις, τὰς ὁποίας κατέκρινεν; Ὁ Τρότσκι ἀπολογούμενος πρὸ μηνὸς πρὸς τὸ Κεντρικὸν Κομιτάτον τῶν Σοβιετ ἔγραφε μεταξύ ἄλλων τὰ ἑξῆς :

«Ἐπειδὴ ὁ πρόλογος τοῦ βιβλίου μου «Μαθήματα ἐκ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀκτωβρίου» ἔδωκε τὴν τυπικὴν ἀφορμὴν διὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν, θεωρῶ ἀπαραίτητον νὰ ἀποκρούσω τὴν κατηγορίαν, ὅτι δῆθεν ἔγραψα τὸ βιβλίον μου ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Κεντρικοῦ Κομιτάτου. Τὸ βιβλίον μου ἐξετυπώθη κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς τρόπον, καθ' ὃν καὶ ὅλα τὰ βιβλία τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Κεντρικοῦ Κομιτάτου καὶ τοῦ Κόμματος. Τὰ διάφορα δὲ κεφάλαια αὐτοῦ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Πράβδαν» ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Ρωσικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, τῆς ὁποίας ἡ σύνταξις ὄχι μόνον δὲν ἔκαμε καμμίαν ὑποσημείωσιν ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε μοι ὑπέδειξεν ὅτι δὲν συμφώνει πρὸς οἰονδήποτε σημεῖον αὐτῶν».

Αἱ φράσεις αὗται τοῦ Τρότσκι ἀποδεικνύουν ὅτι ἐν τῇ πραγματικότητι οὐδεμία ὑφίσταται διαφωνία ἀρχῶν μετὰ τὸν αὐτὸν ἑβραίου τὴν Ἐθνικότητα (Μπρονσταϊν ὀνόματι) καὶ τοῦ κατ' ἐπίφασιν ἀντιπάλου του Ζηνοφιέφ ἐπίσης ἑβραίου (καλουμένου πρᾶγματι Ἀπφτελμπάουμ). Ἀκριβῶς ὁμοίως οὐδεμία ὑφίστατο διαφωνία μετὰ

τοῦ Λενὶν καὶ τοῦ Τρότσκι ὅταν ὁ πρῶτος ἠγαγκάζετο νὰ ἀποσυρθῆ ἐκ τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, ὅφ' ἂς καὶ ὁ Τρότσκι.

Ἄλλαχού λοιπὸν καὶ οὐχὶ εἰς διαφωνίαν ἀρχῶν πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν τὰ πραγματικὰ αἷτια, τὰ ὅποια ὄθησαν τὸ Κεντρικὸν Κομιτάτον τῆς Μόσχας νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν Τρότσκι νὰ «ἀσθενήσῃ» καὶ νὰ ἐγκατασταθῆ εἰς Κριμαίαν.

Τὰ κατωτέρω ἀναπτυσσόμενα γεγονότα ἐπιτρέπουν, νομίζω, νὰ βεβαιώσῃ τις ὅτι τόσον ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ Λενὶν ὅσο καὶ τοῦ Τρότσκι ὀφείλονται εἰς διαταγὴν τῶν ἐμπνεόντων τὸν Διεθνή Κομμουνισμόν, οἱ ὅποιοι ἀνυπέροβλητος ψυχολόγοι αἰσθάνονται: 1) Τὴν ἀνάγκην νὰ προσφέρωσιν ἐξίλαστήρια θύματα εἰς τὴν ὀγκουμένην ἀγανάκτησιν, ὅχι πλέον τῶν ρώσων ἀστῶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν κομμουνιστῶν, ὅσοι ἐξ ἀφελείας ἠκολούθησαν τὸ σατανικὸν τῶν πρόγραμμα. 2) Τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος διὰ τῆς ἀποβολῆς ἢ καὶ τῆς ἐξοντώσεως τῶν κομμουνιστῶν ἐκείνων, ὅσοι ἐκδηλοῦν δυσφορίαν διὰ τὴν κατάστασιν.

Ἴδου τὰ γεγονότα, ἔφ' ὧν στηρίζω τὰς πληροφορίες μου ταύτας.

Τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1923—εὐρισκόμην ἀκόμη ἐν Μόσχᾳ—ἀπεβλήθη ἔγγραφος διαμαρτυρία πρὸς τὴν ἀνωτάτην Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, τοῦ Ρωσικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ὑπογεγραμμένη παρὰ 45 μελῶν αὐτῆς ὡς καὶ τοῦ γραμματέως Σαπρόνωφ, διότι δῆθεν τὸ Κεντρικὸν Κομιτάτον δὲν ἐφαρμόζει πιστῶς τὰς ἀποφάσεις τῶν τελευταίων Πανσοβιετικῶν Συνεδρίων. Παρήλθε ὁ Ὀκτώβριος καὶ ὁ Νοέμβριος καὶ οὐδὲν ἐλέχθη ἢ ἠκούσθη τι περὶ τῆς διαμαρτυρίας ταύτης. Ἐξάφνα κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας

τοῦ Δεκεμβρίου ἤρχισαν ζωνηραὶ συζητήσεις εἰς τὰ διάφορα κομμουνιστικὰ κέντρα τῆς Μόσχας, ὡς εἰς Σακολκικώφ, εἰς Κράσνο—Πρεσνένσκι κλπ· καὶ εἰς τὰς ὁποίας, ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν μέρος ὅλοι οἱ κορυφαῖοι τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Ἐξετοξεύοντο αἱ φοβερώτεροι κατηγορίαι, αἱ τρομερώτεραι ἀπειλαὶ τῶν μὲν πρὸς τοὺς δέ. Οἱ μὴ γνωρίζοντες ὅτι ἐπρόκειτο περὶ σκηνοθεσίας ἐνόμισαν πρὸς σιγὴν ὅτι πράγματι θὰ ἐπέλθῃ σύρραξις μεταξὺ τῶν διαφωνούντων κομμουνιστῶν. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἡ ἀτμοσφαῖα τῆς Μόσχας ἐκαλύφθη ἀπὸ πυκνότερα νέφη. Ἐδημοσιεύθη ἀπόφασις τῆς Ἀνωτάτης Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἣτις ἐκεραυνοβόλει τοὺς διαμαρτυρηθέντας. *Τὴν ἀπόφασιν ταύτην υπέγραψε καὶ ὁ Τρότσκι.*

Τὴν ἐπιούσαν, τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ὁ κόσμος ἔμεινε κατάπληκτος μανθάνων ὅτι ὁ Τρότσκι ἀπέστειλε δύο ἐπιστολάς, μίαν πρὸς τοὺς στρατιωτικὸς κομμουνιστὰς καὶ ἑτέραν πρὸς τὰ κομμουνιστικὰ Κέντρα τοῦ Κράσνο—Πρεσνένσκι, δι' ὧν ἐτάσσετο μὲ τὰς βλέψεις τῆς διαμαρτυρηθείσης δῆθεν ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως, τὴν ὁποίαν ὁμοῦ καὶ αὐτὸς υπέγραψε.

Ἄμα τῇ λήψει τῶν ἐπιστολῶν τούτων πολλοὶ ἀφελεῖς νεαροὶ στρατιωτικοὶ ὡς καὶ πολλοὶ τῶν ζωνροτέρων κομμουνιστῶν νομίσαντες ὅτι πραγματικῶς ὁ Τρότσκι τάσσεται παρὰ τὸ πλευρόν των, ἤρχισαν προκλητικώτερον νὰ ἐκδηλώνουν τὰς σκέψεις των καὶ οὕτω ἀπεκαλύφθησαν εἰς τὰ ὄμματα των ἀριστὰ ὠργανωμένων μυστικῶν πρακτικῶν τῆς Τσέκας.

Μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν ἡ Μόσχα ἐκπληκτος ἐπληροφοροεῖτο ὅτι ὁ Τρότσκι ἐξορίζεται εἰς τὸ Σότσι καὶ ὅτι

τῷ ἀφηρεθῆ τὸ Κομμισαριᾶτον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν.

Καὶ ὁ μὲν Τρότσκι, ὡς γνωστὸν, μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων μηνῶν ἐπέστρεψε εἰς Μόσχαν, ἀναλαβὼν πάλιν τὴν ὑπηρεσίαν του. *Ἀλλὰ διὰ τῆς Σατανικῆς προκλήσεώς του ἐγένετο ὑπαίτιος τῆς ἐξοντώσεως πολλῶν χιλιάδων χριστιανῶν Ρώσων στρατιωτικῶν, πολιτικῶν καὶ ἐργατῶν, οἱ ὅποιοι εἶχον ἐκδηλώσει συμπαθείας πρὸς αὐτὸν.* Οἱ πλείστοι εὔρον τὸν σκληρότερον θάνατον ἀποσταλέντες ἐν καιρῷ χειμῶνος καθ' ὁμάδας 500—600 εἰς τὸ βορειότερον σημεῖον τῆς Σιβηρίας, ὅπου ὑπέκυψαν εἰς τὴν πείναν καὶ τὸ ψῦχος.

Ὁ ἤδη ἐγεθθεὶς πρότινος θόρυβος πέριξ τοῦ Τρότσκι εἶναι ἀσφαλῶς νέα σκηνοθεσία πρὸς ἐξαπάτησιν ὄχι μόνον τῶν δυσφορούντων κομμουνιστῶν ἀλλὰ καὶ πρὸς διάσπασιν τῶν προσφύγων Ρώσων, οἵτινες εὐρίσκονται μακρὰν τῆς πατρίδος· των.

Καὶ ἄλλαι ἐνέργειαι τοῦ Τρότσκι, τοῦ Ζηνόβιεφ, καὶ τοῦ Καμένεφ (ἐπίσης ἐβραίου καλουμένου πράγματι Ρόζενφελδ) τὰς ὁποίας θὰ ἀναλύσω αὔριον, χύνουν ἐπίσης ἀπλετον φῶς ἐπὶ τῆς σκοτεινῆς ἐν Ρωσσίᾳ καταστάσεως.

Ἄλλην ἀπόδειξιν ὅτι ἡ ἀποχώρησις τοῦ Τρότσκι δὲν σημαίνει διαφωνίαν ἀρχῶν πρὸς τὰ Σοβιέτ ἀλλὰ ἀποτελεῖ τέχνασμα πορθεῖ εἰς Βαρουσήμαντος λόγος τοῦ Ζηνόβιεφ (Ἀφαεμπιάουμ) δημοσιευθεὶς εἰς τὴν «Ἰσβέστια» τῆς Μόσχας τῇ 30 Νοεμβρίου 1924, ἀριθ. φύλλου 274 (2309) εἰς τὸν λόγον τοῦτον ὁ Ζηνόβιεφ, ὁ δῆθεν ἀντιπαλος τοῦ Τρότσκι ἔλεγε μεταξὺ ἄλλων ὅτι οὗτος ἀποτελεῖ προσωπικότητα ἀνωτέραν τοῦ Λενίν· Καὶ ἐξηκολούθει ὡς ἐξῆς: *«Ἐὰν ὁ Λενίν εἶνε ὁ τύπος τοῦ ἐπαναστάτου προλε-*

εαρίου, ὁ Τρότσκι εἶνε κλαοικὸς τύπος ἐπαναστάτου διανοουμένου. Ἡμεῖς συγκρίνομεν ἐδῶ, ὄχι πρόσωπα ἀλλὰ τοὺς ἀντιπροσώπους δύο πολιτικῶν κατευθύνσεων. Αὐτὸς ὁ διανοούμενος ἐπαναστάτης ἔχει ἰσχυρωτέραν φυσιογνωμίαν, γνωρίζει πολλάκις νὰ ἀφομοιωταί μετὰ τὴν προλεταριακὴν μᾶζαν, ὅταν πρόκειται νὰ ἐξεγείρῃ τὸν ὄχλον. Ἄλλ' ἐκείνο τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν τῆς πολιτικῆς του δράσεως εἶνε τὸ ἐπαναστατικὸν τοῦ διανοουμένου».

Αὐτὸς εἶνε ὁ ἥρωας ἐπαναστάνης ὅπως ὁ Σουχάνοφ (Γκίμερ) ἀποκαλεῖ τὸν Τρότσκι.

Ἡ ὅλη δράσις τοῦ ἐξορίστοα τῆς Κορμαίας μεγάλου ἐβραίου ἀποδεικνύει ὅτι οὗτος ὑπεδύθη πάντοτε μετὰ ἐξαιρετικὴν προθυμίαν καὶ ἀκλόνητον πίστιν τὸν ρόλον τὸν ὅποιον διετάχθη ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν μεγάλων ἐβραϊκῶν ὀργανώσεων πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ἐβραϊκοῦ ἰδεώδους τῆς κοσμοκρατορίας.

Πραγματι τῷ 1903 ὁ Τρότσκι ἦτο μενσεβίκος δηλαδὴ ἀντιμπολσεβίκος τῷ 1904 ἀπεχώρει ἀπὸ τοὺς Μενσεβίκους καὶ τῷ 1905 ἐπέστρεψεν πάλιν εἰς τὰς τάξεις των, τῷ 1906 ἐκ δευτέρου ἀπεχώρει ἀπὸ τοὺς Μενσεβίκους κατὰ τὸ τέλος δὲ τοῦ ἰδίου ἔτου, ὑπεστήριξε τὴν σύμπραξιν αὐτῶν μετὰ τοὺς Καντέ(συντογματικοὺς μοναρχικοῦ).

Τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1907 εἰς τὸ συνέδριον, τοῦ Λονδίνου ἔλεγεν ὅτι διίσταται μετὰ τὴν Ρόζαν Λουξεμπουργκ (ἐβραίαν) καὶ ὅτι ἡ διάστασις αὕτη ἔχει κατεύθυνσιν ὄχι πολιτικὴν ἀλλ' ἀπλῶς ἀτομικὴν. Τῷ 1916 ἦτοι πρὸ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Σοσιάλ—Ντεμοκρατ' ἀριθ. 1 ὁ Λενιν ἔγραφε μετὰξὺ ἄλλων. «Ὅποιαιδῆποτε καὶ ἐὰν εἶναι αἱ ὑποκειμενικαὶ ἀγαθαὶ προθέσεις

Ὁ Αἰθίοψ* ΛΙΓΙΟΥΝΑ, ἀντιπρόσωπος τῶν μαύρων τῶν Γαλλικῶν ἀποικιῶν ἐν Μόσχᾳ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν Τσάρων εἰς τὸ Κρεμλίνον.

τοῦ Τρότσκυ καὶ τοῦ Μάρτωφ (ἐπίσης ἑβραίου) ἀντικειμενικῶς ὑποστηρίζον τὸν Ρωσσοικὸν—Σοσιαλιστικὸν Ἱμπεριαλισμόν».

Ἡ φράσις αὕτη τοῦ Λενίν ἐνέχει ἐξαιρετικὴν σημασίαν. Ρωσσοικῆς σοσιαλιστικῆς ἱμπεριαλισμὸς δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο εἰμὴ τὸ ἑβραϊκὸν ἰδεώδες τῆς κοσμοκρατορίας, τὸ ὁποῖον πράγματι τόσον ἀποτελεσματικῶς ἐμελλε νὰ ἐξυπερετήσῃ ὁ Τρότσκυ, Ἄλλὰ μήπως καὶ ὁ ἴδιος ὁ Λενίν, δέσμιος τῶν διεθνῶν συνωμοτῶν τῆς ἀνθρώπιότητος δὲν ἐξηγηρέτησεν ἐμμέσως τὸ αὐτὸ ἰδανικόν:

Δι' ἐμὲ ὅστις ἐμελέτησα ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ πνεῦμα τὸ διέπειν τὰς ὀργανώσεις τῶν κομμουνιστῶν εἶνε ἀπολύτως βέβαιον ὅτι ὁ Τρότσκυ ἐνεργῶν ἀπὸ τοῦ 1922 ὡς ἐνήργησε δὲν διέπραξε ποτὲ σφάλμα ἀπέναντι τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου τοῦ διεθνoῦς κομμουνισμοῦ. Ἄπλως ἔπαιξεν ὡς ὁ τελειότερος ἠθοποιὸς τὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον αἱ παγκόσμιαι ἑβραϊκαὶ ὀργανώσεις, τὸ ἐπέβαλλον, τοῦτέστι εἰς στιγμὰς ἀμφιβόλου ἐπιτυχίας πρέπει οἱ διευθύνοντες τὸν διεθνῆ κομμουνισμόν νὰ φαίνωνται ὡς διίστάμενοι διὰ νὰ προπαρασκευάζουν ἀσφαλῆ ὑποχώρησιν ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας. Διὰ τὸ Ἄλφρεμπάουμ (Ζηνόβιεφ) ὁρίζει τὴν μεταστροφὴν τοῦ Τρότσκυ ἀπὸ τοῦ 1922; Διότι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς τὸν ἐρυθρὸν στρατὸν παρετηρήθησαν τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς δυσφορίας, τὰ προαναγγέλλοντα ἀποτυχίαν καὶ πτώσιν τοῦ μπολσεβικισμοῦ. Ἴδου τινὲς ἐκ τῶν ἐνδείξεων τούτων: α) Οἱ κληρωτοὶ ἐρυθροὶ στρατιῶται ἦσαν νέοι, οἱ ὁποῖοι εἶδον ἰδίους ὄμμασι τὰς καταστροφὰς τὰς ὁποίας οἱ κομμουνισταὶ διέπραττον εἰς τὰ χωρία των. β) διότι δὲν ἐπίστευον εἰς τὸ κήρυγμα τῶν μπολσεβίκων ὅτι δῆθεν αἱ καταστροφαὶ αὗται ἔγιναν χάριν αὐτῶν

τῶν νέων καὶ ὅτι δι' αὐτοὺς προπαρασκευάζουν νέον κόσμον, ἐπίγειον παράδεισον. γ) Ὅταν οἱ νέοι ἐρυθροὶ στρατιῶται μετεφέρθησαν εἰς τὰ σώματά των, τὰ ἐδρεύοντα εἰς τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Ρωσσίας, εἰς Πετρούπολιν Μόσχαν Χάρκοβον, Κίεβον κτλ. ἦλθον εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τοὺς κατοίκους καὶ ἴδια μὲ τοὺς ἐργάτας, παρ' ὧν ἔκκληστοι ἐμάνθανον ὅτι διοικοῦνται ὑπὸ ἑβραίων καὶ ὅτι κανεὶς παράδεισος δὲν ὑπάρχει εἰς τὰς πόλεις ἐκτὸς—πολλῶν—ἀπερᾶντων νεκροταφείων εἰς τὰ ὁποῖα κατακρεουργηθέντα ἐτάφησαν καὶ θάπτονται τὰ εὐγενέστερα τέκνα τῆς πατρίδος των.

Ἡ πρώτη ἐκδήλωσις τῆς δυσαρρεσκείας των ἐσημειώθη διὰ τῆς δμαδικῆς ἀπαιτήσεως ὅπως ὁ ἐν τῷ Στρατῷ βίος βελτιωθῆ. Καὶ εἶδομεν τὸν Μπρόνστειν (Τρότσκυ) νὰ συνηγορῆ ἀνήσυχος ὑπὲρ αὐτῶν εἰς τὸ Πανρωσσοικὸν συνέδριον τοῦ Σοβιὲτ κατὰ τὸ 1922, φθάσας μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐκδώσῃ καὶ διάταγμα (τὸ ὁποῖον ὁμως δὲν ἐφηρμόσθη) τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἐπωμίδων τῶν ἀξιωματικῶν. Τὸ διάταγμα τοῦτο κατηύνασε τὰ πνεύματα τῶν ἀπλοϊκῶν αὐτῶν θυμάτων τοῦ ἑβραϊκοῦ μπολσεβικισμοῦ. Μόνον οἱ γνωρίζοντες τὴν Ρωσσίαν δύνανται νὰ ἐκτιμήσουν ποίαν σημασίαν ἔχει τὸ ζήτημα τῆς ἐπωμίδος διὰ τὸν ρῶσον στρατιώτην.

Ἀπὸ τοῦ 1922, ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκδηλώσεως δυσαρρεσκείας τῶν ἐρυθρῶν στρατιωτικῶν ὁ Τρότσκυ διετάχθη νὰ παύσῃ τὸν ρόλον τοῦ ἀποκλίνοντος πρὸς τὸν Μενσεβικισμόν (δεξιῶν), διότι οἱ προνοητικοὶ ἀρχηγοὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ ἠγνόησον ὅτι τὸ ἔδαφος ἤρχθησεν κλονιζόμενον ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν. Κατὰ τὸ 1923 εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς κύκλους ἤρχισε μία κίνησις κατὰ τῶν ἑβραίων τυράννων

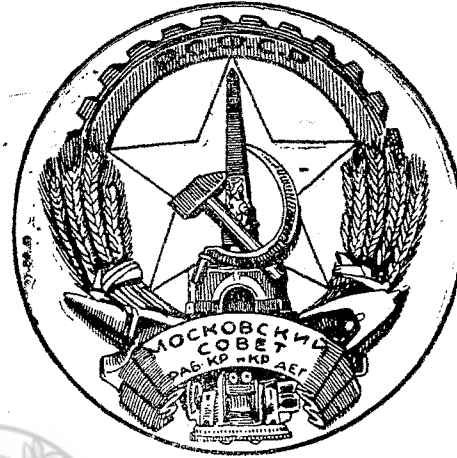
τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ, οἵτινες διὰ τῆς μιοθοφόρου ξενικῆς φρουρᾶς τρομοκρατοῦν καὶ αὐτῶν τὸν ἐρυθρὸν στρατὸν! Ἄξιον πολλῆς προσοχῆς εἶνε τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἔβραιοι δικτάτορες δὲν ἐμπιστεύονται πολλὰ ὄπλα εἰς τὴν ἐρυθρὰν στρατιάν, ἣτις δὲν ἔχει παρὰ μόνον ὀλίγα ὄπλα τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται ἐναλλάξ οἱ φρουροὶ. Πράγματι ὁσάκις γίνονται τελεταὶ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Κρεμλίνου καὶ εἶνε ἀπαραίτητον νὰ λάβουν μέρος 3—4 λόχοι ἐρυθροῦ στρατοῦ, ὅλα τὰ πέριξ τετράγωνα κατελαμβάνονται προηγουμένως ὑπὸ τῶν ταγματῶν τῆς φρουρᾶς τῆς Τσέκας, μέχρις ὅτου τελειώσῃ ἡ παράταξις καὶ οἱ ἐρυθροὶ στρατιῶνα ἐπιστρέφοιτάς εἰς τοὺς στρατώνας ἀφοπλισθοῦν!

Ποσάκις δὲν παρηκολούθησα τὸ θέαμα τοῦτο ἰδίως ὄμμασι;

Ἦδη ὀγκοῦται τὸ ρεῦμα τῶν δυσανασχετούτων ἀξιωματικῶν διὰ τὴν δουλίαν τὴν ὁποῖαν ὑφίσταται ἡ πατρις τῶν ἀπὸ τοὺς ἔβραίους. Διὰ τοῦτο οἱ σατανικώτατοι ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ ἐσκηνοθέτησαν μίαν κακοηθεστάτην πρόκλησιν τῆς ὁποίας ἡ ἐκτέλεσις ἀνετέθη εἰς τὸν Τρότσκι καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἤλπισαν ὅτι θὰ ἐξηπάτουν τοὺς ἀφελεστέρους καὶ τολμηροτέρους ἐκ τῶν δυσφορούντων ἀξιωματικῶν τῆς ἐρυθρᾶς στρατιᾶς.

Πράγματι, ὅσοι ἀξιωματικοὶ, στρατιῶται, ὑπάλληλοι ἐκδηλοῦν συμπαθείας πρὸς τὸν Τρότσκι ὄχι μόνον ἀπομακρύνονται τῆς ὑπηρεσίας ἀλλὰ καὶ τυφεκίζονται ἢ ἐξορίζονται εἰς τὴν Σιβηρίαν.

Αὐτὴ εἶνε ἡ πραγματικὴ σημασία τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ Τρότσκι, Δυστυχῆς ὁ ρωσικὸς λαὸς διότι πεισθεὶς εἰς τὰ δημοκορικὰ κηρύγματα τῶν μπολσεβίκων καὶ εἰς τὰς ἐλευστικὰς ἐπαγγελίας τῶν—βλέπε καὶ ὑποσχέσεις Ἑλλήνων

Τὸ ἐμβλημα τῆς Μόσχας

Πέτρος
Ἐρμακόφ

Ἰακώβ
Γιουρόφσκι

Χάγια
Γολοδέεβαν

Ἰακώβ Σβέρδλοφ

κομμουνιστῶν—ἐπέτρεψε νὰ ἐπικαθήσουν ἐπὶ τοῦ τραχήλου του οἱ ὄφεις τοῦ κομμουνισμοῦ οἱ ὅποιοι ἀπομυζοῦν τὸ τὸ αἷμα του καὶ θὰ τὸ ἀπομυζοῦν τις οἶδε ἐπὶ πόσον ἀκόμη διάστημα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Τὸ μῆκος τοῦ Μπολσεβικισμοῦ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Φυλὴν.

Οἱ ἔβραϊοι δικτάτορες τῆς Μόσχας ἀπέδωκαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὄχι μόνον λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς ζωτικότητος, τὴν ὅποιαν ἔδειξεν ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ, ἡ κατ' ἐξοχὴν σηματοφόρος τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἴδου διατὶ εἰργάσθησαν μὲ μεγαλυτέραν ἵσως λύσσαν ἀπὸ τὸν Κεμάλ διὰ τὴν ἐκδίωξιν τῶν Ἑλλήνων ἐκ Μ. Ἀσίας καὶ τελευταίως διὰ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης.

Ἦδη ἀπὸ τοῦ 1919 συνεστήθη ἐν Ὁδησσῷ ἰδιαιτερον τμήμα προπανάνδρας, καλούμενον Ἀνατολικὸν Τμήμα τῆς Ὁδησοῦ.

Πρώτος πρόεδρος αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὁ γνωστὸς γάλλος ἔβραϊος λοχαγὸς Σαδοῦλ, γραμματεὺς δὲ ὁ Ἑλληὴν Ἰωαννίδης. Ὁ Σαδοῦλ ἀπέστειλε προκηρύξεις εἰς τὸν ἑλληνικὸν

στρατὸν μὲ τῆτ ὑπογραφὴν του, καλῶν αὐτὸν νὰ ρίψῃ τὰ ὅπλα καὶ νὰ συμπράξῃ μὲ τοὺς Τούρκους!

Τῷ 1920 ἐπικεφαλῆς τοῦ Ἀνατολικοῦ τμήματος ἐτοποθετήθη ὁ Σεραφεὶμ (Τρυγώνης) ἐξαπολύσας ἐπίσης εἰς πολλὰς δεκάδας χιλιάδας ἀντιτύπων προκηρύξεις ὁμοίας πρὸς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν τῆς Θράκης καὶ Μ. Ἀσίας. Ἐξ ἄλλου τὸ τμήμα τοῦτο ἀπέστειλε κρυφίως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἓνα ἐκ τὸν μελῶν του τὸν Ἑλληνα Ταμπουλίδη ὅστις διέμεινεν ὀλόκληρον διετίαν ἐργαζόμενος ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθήναις, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν!

Τὸ τμήμα τοῦτο ἀπέστειλεν ἐπίσης χρηματικὰς βοήθειάς πρὸς τὸν Κεμάλ διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ἐνὸς Τούρκου Λαζοῦ ἐκ Τραπεζοῦντος ἔχοντος εἰς τὴν διάθεσιν του ἰδιαιτερον ἀτμόπλοιον.

Κατὰ τὸ 1920 ἐφθασεν εἰς Μόσχαν—ὅπου εὐρισκόμην καὶ ἐγὼ—ὁ φοιτητὴς τῶν φυσικομαθηματικῶν τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου Λιγδόπουλος ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Οὗτος ἀφοῦ ἔλαβε ὁδηγίαν τοῦ κέντρου ἀνέχωρησε συνοδευόμενος ἀπὸ ἓνα ἄλλον Ἑλληνα κομμουνιστὴν τῆς Ρωσίας Ἀλεξάνην ὀνόματι καὶ ἓνα Λιθουανὸν καὶ ἐφωδιασμένοι μείπεντες ἑκατομμύρια χρυσῶν φράγκων. Τοὺς τρεῖς αὐτοὺς κυρίους παρέλαβε εἰς τὸ ἀτμόπλοιον του ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Κεμάλ ἐν Ὁδησσῷ διὰ νὰ τοὺς μεταφέρῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Καθ' ὅδον ὅμως δελεασθεὶς προφανῶς ἐκ τοῦ μεγάλου ποσοῦ, τὸ ὅποιον ἔφερον μεθ' αὐτῶν οἱ τρεῖς συμπλωτήρες του τοὺς ἐφώνησε καὶ τοὺς ἔρριψε εἰς τὴν θάλασσαν. Φθάσας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐδήλωσεν εἰς τὰς ἀρχὰς ὅτι κατὰ τὴν πλοῦν πολεμικὸν ἀγνώστου σημαίας τὸν ἐσταμάτησε καὶ κατόπιν ἐρεύνης παρέλαβε τοὺς τρεῖς ταξιδιώτας του.

Μετὰ παρέλευσιν 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς δολοφονίας ἀνεγνώσαμεν τὴν νεκρολογίαν τοῦ Λιγδοπούλου εἰς τὴν «Ἰσβεστίαν» ἐπίσημον ὄργανον τοῦ ρωσικοῦ μπολσεβικισμοῦ.

Ἄλλ' ἡ τραγικὴ μαῖρα τοῦ κομμουνιστοῦ Λιγδοπούλου δὲν ἠμπόδισε τοὺς ἔβραίους δικτάτορας τῆς Μόσχας νὰ ἔλθουν εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸ Ἑλληνικὸν Κομμουνιστικὸν Κόμμα, διὰ τῶν σατανικῶν μέσων, τὰ ἐποῖα ἐκεῖνοι γνωρίζουν, τῷ ἀπέστειλαν ὄχι μόνον χρήματα ἀλλὰ καὶ κυρίως ὁδηγίας πολιτικάς: νὰ συμπράξουν μὲ τὴν Ἡνωμένην ἑναντίον τοῦ Βενιζέλου κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1920. Καὶ ὁ μὲν ἀντιβενιζελισμὸς συμβολίζων τὰς ἀπολυταρχικὰς ροπὰς, αἱ ὁποῖαι παρατηροῦνται εἰς ὅλας τὰς χώρας, ἀνέπτυξεν τὴν γνωστὴν προπαγάνδαν τοῦ πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ τί ἐζήτησαν μὲ αὐτὸν οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ, ἐκπροσωποῦντες δῆθεν τὰς προοδευτικὰς ἀρχὰς τῆς ἐποχῆς μας;

Οἱ ἐνθυμούμενοι τὰ ἀριθμητικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τῆς 1 Νοεμβρίου θὰ ὑπολογίσουν ὅτι ἂν οἱ ἐργάται ψηφοφόροι δὲν συνέπραττον μετὰ τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ, ἡ ἐκλογικὴ νίκη θὰ ἀνήκεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν Βενιζέλου. Αὐτὸ ὅμως δὲν συνέφερεν εἰς τοὺς ἔβραίους δικτάτορας τῆς Μόσχας, οἱ ὁποῖοι διὰ πρακτικῶν μόνον κατ' ὄνομα Ἑλλήνων ἔπεισαν μερίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅτι ὁ μικρασιατικὸς ἀγὼν, ὁ ἱερός ἀγὼν τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς πολυκλαύστου Ἰωνίας μας, ἦτο ἀγὼν δῆθεν κατακτητικὸς ὡσὰν ἡ Σμύρνη, αἱ Κυθωνίαι, ἡ Μαγνησία, τὸ Αἰδίμιον νὰ μὴν ἦσαν Ἑλληνικαὶ καὶ ὡσὰν ἡ κοιτίς τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἡ «γυαλοῦρ Ἰσμύρ» νὰ ἦτο τουρκικὴ! Οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ εἶνε ἔνοχοι ἐσχάτης προδοσίας ὄχι ἀπλῶς κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ἀλλὰ καὶ κατὰ

τοῦ ἀνθρωπισμοῦ! Μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπου ὁ Νόμος ὑποτάσσεται εἰς τὰ προσωπικὰ ἢ κομματικὰ συμφέροντα, καὶ αὐτὰ κακῶς ἐννοούμενα, ἦτο καὶ εἶνε δυνατόν νὰ δράσιν ἀκόμη ἀνενόχλητοι οἱ κομμουνισταὶ οἱ ὁποῖοι οὐδεμίαν ὑποστάντες τιμωρίαν διὰ τὴν ὑπονόμευσιν τοῦ μικρασιατικοῦ μετώπου ἀπεθρασύνθησαν τόσον ὥστε νὰ δμολοῦν σήμερον περὶ αὐτονομίας τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, καὶ τὸ φοβερώτερον ἀκόμη νὰ ζητοῦν τὰς ψήφους τῶν προσφύγων, τῶν ὑποίων ὑπῆρξαν οἱ αἰμοδιψεῖς δῆμοι. Εἶνε θλιβερόν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἡ Ἔθνοςυνέλευσις αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ καὶ αἱ ἀστικαὶ ὀργανώσεις ἀκόμη δὲν ἐκήρυσαν τὸν κομμουνισμὸν ἐκτὸς νόμου, ὅπως ἔπραξαν ἤδη ἡ Σερβία, ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Βουλγαρία, ἂν καὶ τὰ ἐκεῖ Κομμουνιστικὰ Κόμματα οὔτε συνετέλεσαν εἰς ἐθνικὰς συμφορὰς οὔτε ἐργάζονται τόσον προκλητικῶς διὰ τὴν ὑπονόμευσιν τῆς ἑδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας των.

Καὶ διὰ νὰ φανῇ ἀκόμη γυμνοτέρα ἡ ἀγρία ἐχθρότης τῶν Ἑβραίων δικτατόρων τῆς Μόσχας πρὸς τοὺς πρόσφυγας, διὰ νὰ φανῇ καὶ φοβερώτερον, ἡ σκληρὰ ἀπανθρωπαία των πρὸς πᾶν ἀνθρώπινον αἰσθημα θὰ ἀναίρεω τὸ ἐξῆς περιστατικόν:

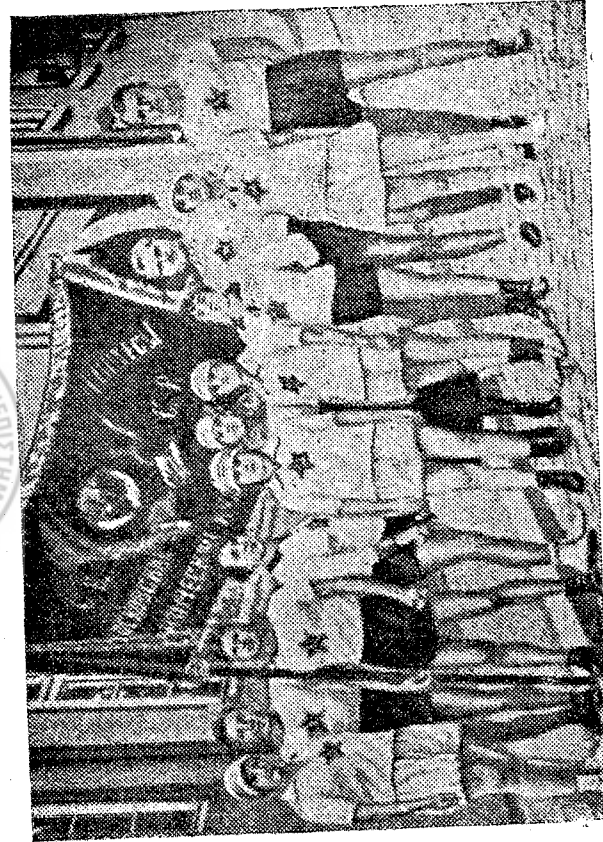
Μετὰ τὴν ἐθνικὴν συμφορὰν — εὐρισκόμην ἀκόμη εἰς Μόσχαν—ξένοι κομμουνισταὶ εὐρισκόμενοι εἰς τὴν σοβιετικὴν πρωτεύουσιν ἐπρότειναν εἰς τοὺς ἔβραίους δικτάτορας ὅπως ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς ἐκδηλώσῃ ζωηρῶς τὴν συμπάθειάν του πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ ἀρμενίους πρόσφυγας τοὺς καταφυγόντας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τοὺς ἐπιζῶντας ἀκόμη χριστιανούς τῆς Τουρκίας. «Τοιουτοτρόπως, ἔλεγεν, ἡ πρότασις ἀφ' ἐνὸς θὰ ἐλκύσωμεν πρὸς τὸν κομ

μουνισμόν τοῦ πρόσφυγας, ἀφ' ἐτέρου δὲ θὰ ἐκδηλώσωμεν ἀνώτερον πολιτισμόν, ὅστις θὰ ἐνισχύσῃ τὸ γόητρόν μας εἰς ὅλην τὴν γῆν» *Καὶ ὅμως ἡ τόσον ἀκίνδυνος αὕτη πρότασις ἀπερρίφθη παμψηφει ὑπὸ τῶν ἑβραίων τυραννῶν διότι ἐπρόκειτο περὶ προσφύγων χριστιανῶν.* Ἐν τούτοις τὸ Ἑλληνικὸν Κομμουνιστικὸν Κόμμα, ἔχει τὸ θάρρος νὰ ζητῇ πάντοτε τὴν ὑποστήριξιν τῶν προσφυγικῶν μαζῶν, ἐνῶ τόσον εὐθύνεται εἰς τὴν τραγικὴν δυστυχίαν του, ἐνῶ ὁ διεθνῆς, ὁ ρωσικὸς καὶ ὁ ἑλληνικὸς κομμουνισμὸς δὲν ἀπηύθυναν οὔτε μίαν τυπικὴν ἐκκλησίαν πρὸς τὴν διεθνῆ ἐργατικὴν τάξιν διὰ τὴν συλλογὴν ἐράνων πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀτυχῶν θυμάτων τῆς κακούργου συμπεράξεως τῶν ἑβραίων Μόσχας καὶ Ἀγκύρας.

Εἶνε προφανές ὅτι ὁ μπολσεβικισμὸς παραβαίνει μίαν ἀκόμη φορὰν τὰς κομμουνιστικὰς ἀρχὰς περὶ διεθνισμοῦ διὰ τοῦ μέσου του πρὸς τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν διὰ τὴν μεροληψίαν του ὑπὲρ τῆς τουρκικῆς.

Ὁ «Ἐλεύθερος Τύπος» εἶνε ἄξιος ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, διότι ἐνόμισεν ἤδη ἀπὸ τῆς 5ης Ἰανουαρίου μερικὰς ἐκ τῶν φιλοτουρκικῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν μπολσεβίκων. Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Κορδάτου, ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ καθ' ἣν τὸ ἐθνικιστικὸν κίνημα τῶν Τούρκων δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο παρὰ ἓνα κίνημα κατὰ τοῦ δυτικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ἐπιβεβαίωσι τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας μου, καθ' ἃς τόσον ὁ ρωσικὸς, ὅσο καὶ ὁ ἑλληνικὸς κομμουνισμὸς ὑπεκρίθησαν πάντοτε ὅτι ἠγγόνουν τὴν ὑπαρξιν ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων εἰς τὴν Ἀνατολήν καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Τοὺς ἀμφιβάλλοντας τυχόν περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν πλη-

Κομμουνιστικὴ νεολαία

ροφαριῶν τούτων παραπεμπω εἰς τὰ στενογραφημένα πρακτικά τοῦ πρώτου Συνεδρίου τῶν Ἀνατολικῶν Ἐθνῶν τοῦ Μπακοῦ. (Σεπτέμβριος 1920).

Ἴδου ἔν ἀπόσπασμα ἐπὶ λέξει τοῦ λόγου τοῦ τότε διευθυντοῦ τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας ἐν τῇ Ἑγγύς καὶ Κεντρικῇ Ἀνατολῇ «συντρόφου» Παύλοβιτς :

...«Διατὶ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία τόσον ἐνδιαφέρονται εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Βράγκελ ; Διότι ἐφ' ὅσον ἡ Κριμαία εὐρίσκειται εἰς χεῖρας τοῦ Βράγκελ, τὰ νωτὰ τῆς ἐπαναστατικῆς Τουρκίας εἶνε ἀποκαμμένα καὶ ἡ σοβιετικὴ Ρωσία δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς τῶν Τούρκων ἐπαναστατῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ κατοχὴ τῆς Θράκης καὶ Ἀδριονουπόλεως σκοπὸν ἔχει τὴν ἀπομόνωσιν τῆς ἐπαναστατικῆς Τουρκίας καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας ἀπὸ τὰ Βαλκάνια.

«Ὁ Καπιταλισμὸς σκάπτει τὸν τάφοντου, ἀλλ' ὅπως ἐπισπεύσωμεν τὸν θάνατόν του, τὰ Ἀνατολικά ἔθνη πρέπει χεῖρα μὲ χεῖρα μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν νὰ δώσουν τὸ τελευταῖον κτύπημα. Ἡ ἐπαναστατικὴ Ἀνατολὴ πρέπει νὰ συνδεθῇ διὰ στενωτάτης συμμαχίας μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν».

Πράγματι τὸ μῖσος τῶν ἑβραίων τῆς Γ' Διευθοῦς ἦτο καὶ εἶνε ἀφάνταστον πρὸς πᾶν τὸ Ἑλληνικόν. Οἱ ἑβραῖοι δικτάτορες τῆς Μόσχας δι' ὅλων τῶν μέσων συνέδραμον ἀναφανδὸν τὸ ἔργον τοῦ Κεμάλ. Ρῶσοι οικονομικοὶ ὑπάλληλοι ἐν Μόσχᾳ, Ροστοβίῳ καὶ Ὁδησσῷ μὲ διεβεβαίουν ὅτι ἀπεστάλησαν εἰς τὸν Κεμάλ ἐκ τῶν τμημάτων εἰς ἃ ὑπῆρτον δεκάδες ἑκατομμυρίων χρυσῶν ρουβλίων.

Πολλὴ ἐνδιαφέρουσα εἶνε ἡ κατωτέρω δήλωσις τοῦ Ἱμπραῖμ Ταγῆ, ἀντιπροσώπου τοῦ Κεμάλ ἐν τῷ συνεδρίῳ

τῶν Ἀνατολικῶν Ἐθνῶν, δι' ἧς ἀποδεικνύεται ἡ στενὴ συναγωγία τῆς Μόσχας μὲ τὴν Ἀγκυραν :

...«Σύντροφοι, ἐκ τῶν λεχθέντων προκύπτει ὅτι ἡ Ἀνατολὴ ἀκολουθοῦσα τὸν δρόμον τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἀπεφάσισε νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν τύχην καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς μέχρι τελευταίας πνοῆς τῶν τέκνων της. Καὶ ἡ προτεινομένη χεῖρ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας γίνεται δεκτὴ ἐν ὅλῃ τῇ εὐκρινείᾳ. (Τετάρτη ἡμέρα τοῦ συνεδρίου τῶν Ἀνατολικῶν Ἐθνῶν 14 Σεπτεμβρίου 1920, Μπακοῦ).

Εομίζω ὅτι τὸ ἀδιάλλακτον καὶ ἀδικαιολόγητον μῖσος τῶν Ἑβραίων δικτατόρων τῆς Μόσχας κατὰ παντὸς Ἑλληνικοῦ καὶ μάλιστα ἡ σύμπραξις αὐτῶν μετὰ τῆς Ἀγκύρας ἀποτελοῦν ἐνώπιον τῆς ιστορίας πλήρως ἱκανοποιητικὰ στοιχεῖα διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐκστρατείαν τῆς Οὐκρανίας (1919) μὴ λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἦτο ἐξ ἄλλου ὑποχρεωμένη νὰ μετάσχη εἰς τὸν συμμαχικὸν ἐκεῖνον ἀγῶνα διὰ νὰ ἐκτύχῃ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἰωνίας.

Ἐκτὸς τούτου ὁ ἑλληνισμὸς τῆς Ρωσίας ὑπέστη τόσας καταστροφὰς ἐκ μέρους τῶν μπολσεβίκων, ὥστε καὶ μόναι ἐκεῖναι νὰ δικαιολογοῦν τὴν ἐκστρατείαν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν τόσον δημοκοπικῶς κατέκριναν ὀρισμένα κόμματα.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἔχει ἀκόμη σχηματίσῃ σαφῆ ἰδέαν τῶν καταστροφῶν τούτων. Ἀρκοῦμε μόνον νὰ εἴπω ὅτι ἀπωλέσθησαν ἀνεπιστρεπτει ἑλληνικαὶ περιουσίαι ἀξίας τοῦλάχιστον δύο δισεκατομμυρίων χρυσῶν ρουβλίων ἢτοι 70 περίπου δισεκατομμυρίων σημερινῶν δραχμῶν ! Εἰς πολλὰς δὲ χιλιάδας ἀνέρχονται οἱ τυφεμισθέντες ἢ οἱ ὑποκύψαντες εἰς τὸν διὰ τῆς πείνης καὶ τῶν ἐπιδημιῶν θάνατος Ἑλλήνες τῆς Ρωσίας.

Ὅταν ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ὑπεχώρει εἰς τὴν Ὀδησσόν, οἱ ἔβραιοι ἐδολοφόνουν πολλοὺς Ἕλληνας, στρατιώτας μεμονωμένους, ἄλλους δὲ ἐκ τῶν παραθύρων περιέχον με βραστὸν νερό. Θ' ἀνέφερον τὰ ὀνόματα ῥώσων αὐτοπτῶν μαρτύρων, ἀλλὰ δὲν κάμινω ἐκ φόρου μὴ πάθουν συγγενεῖς τῶν ἐν Ρωσίᾳ. Ἐξ ἄλλου τὸ 1921 ὁπότε διωρίσθη ἀρχηγὸς τῶν Τσέκας ὁ Λιθουανὸς Πέτερος (ὁ τὸσας θηριωδίας διαπράξας ἐλ Πιτρούπολει καὶ Μόσχᾳ) ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι οἱ Ἕλληνες τοῦ Καυκάσου ὑποστηρίζουν δῆθεν τοὺς εἰς τὰ ὄρη καταφυγόντας Κοζάκους, ἐτυφέκισε πολλὰς ἑκατοντάδας Ἑλλήνων, ἄλλους δὲ ἐξετόπισεν ἐντὸς 24 ὥρων διατάξας νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ πᾶν καὶ νὰ μεταβοῦν εἰς Μπακοῦ. Οἱ δυστυχεῖς οὗτοι Ἕλληνες ἀνερχόμενοι εἰς 15.000 σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις ρακένδυτοι καὶ πειναλέοι ἔφθασαν εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην. Οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες τοῖς παρέσχον, ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατόν, τὰ πρῶτας βοηθείας. Ὁ δὲ γράφων τοῖς ἔστειλε 175 ἑκατομμύρια ρούβλια ἀντισυχοῦντα τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πρὸς 800 ρούβλια χρυσᾶ.

**Ἡ σύμπραξις τοῦ μ.πολσεθικισμοῦ
μετὰ τῶν Τούρκων, Βουλγάρων
καὶ Γερμανῶν.**

Οἱ ἔβραιοι δικτάτορες τῆς Μόσχας εἶνε τόσοσιν εὐφρεῖς, εἶνε τόσοσιν θαυμασίως πληροφοροῦμενοι' ὥστε νὰ μὴ ἀγνοοῦν οὐ:

1) Ὁ νεοτουρκισμὸς,—εἰς ὃν ἀνήκει καὶ ὁ Κεμαλισμὸς—ἤδη ἀπὸ τοῦ μεγάλου συνεδρίου τοῦ 1911 εἶχεν ἀποφασίσῃ τὴν ἐξόντωσιν καὶ τὴν λήστευσιν τῶν Χριστιανῶν τῆς Τουρκίας Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων, δηλαδὴ τῶν γηγενῶν

**Τὰ δικαστήρια ἐν Ρωσίᾳ.
Οἱ ἄνθρωποι τῆς Τσέκας εἰς τὰς ἐδρας τῶν.**

**Οἱ κατηγορούμενοι εἰς τὸ ἐδῶλαιον
καὶ τὸ λαϊκὸν ἀκροατήριον.**

πληθυσμῶν, ποδοπατῶν οὕτω ὄχι μόνον τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικοτήτων, ἀλλὰ τὰς στοιχειώδεις ἐπιταγὰς τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

2) Ὁ νεοτονοκισμὸς διαρκοῦντος τοῦ πολέμου ἔσφαξε καὶ ἐλήστευσε 1 1/2 ἑκατομμύριον Ἀρμενίων καὶ 1 ἑκατομμύριον Ἑλλήνων.

3) Ὁ πανισλαμισμὸς γεννηθεὶς κυρίως τῷ 1899 κατὰ τὸ ἀντιχριστιανικὸν ἐκείσο προσκύνημα τοῦ Καίτζερ εἰς τὸν τάφον τοῦ Σελαχεδδὶν Ἐγιουμπὶ εἰς Δαμασκόν, ἀποβλέπει εἰς τὴν καταστασοφὴν τοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ διὰ τῆς ἀφυπνίξεως τῶν πολεμοχαρῶν μουσουλμανικῶν λαῶν, οἱ ὅποιοι ὡς γνωστόν, πιστεύουν κατὰ τὸ Κοράνιον τῶν ὅτι «*ὁ παράδεισος εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ξίφους τοῦ πολεμιστοῦ*».

4) Ὁ κεμαλισμὸς οὐδὲν ἄλλο ἐκπροσωπεῖ εἰμὴ τὸ ἄγριον μῖσος τοῦ Ἰσλάμ κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὅπως δὲ ἐπιγραμματικῶς ἔγραφε πρὸ τινος μία μεγάλη Ἰταλικὴ ἔφημερις ἢ «Γκαζέτα δὲλ Πόπολο» *ὁ κεμαλισμὸς εἶνε ἀνεπιτήδειον ἀμάλαγμα ἰλλουνισμοῦ, μασωνισμοῦ καὶ μπολσεβικισμοῦ ἀλατισμένον μὲ πανισλαμισμὸν, θεωρίαν καθαρῶς γερμανικὴν.*

Αὐτὸς εἶναι ὁ κεμαλισμὸς καὶ ἐν γένει ὁ πανισλαμισμὸς.

Ποίαν στάσιν ἔπρεπε νὰ τηρήσουν ἀπέναντι αὐτῶν οἱ ἔβραιοι δικτάτορες τῆς Μόσχας, ἂν ἦσαν πράγματι ἰδεολόγοι κήρυκες τῆς κοινοκτημοσύνης, ἐπιστημονικῆς θεωρίας ἔστω οὐτοπικῆς.

Ἡ ἀπάντησις εἶνε σαφής:

Ἔως ἀθεοί, ὅπως αὐτοκαλοῦνται, ἔπρεπε νὰ κτυπήσουν καὶ τὴν μουσουλμανικὴν θρησκείαν, ὅπως κτυποῦν τὴν Χριστιανικὴν. Ἔως ὀπαδοὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνοτήτων,

ἔπρεπε νὰ ἀξιώσουν παρὰ τοῦ Κεμάλ νὰ παραχωρήσῃ αὐτονομίαν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς, ἀρμενικοὺς κουρδικοὺς κλπ. πληθυσμοὺς καὶ μάλιστα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι κατὰ μεγάλην πλειονοψηφίαν δὲν εἶνε οὔτε Τοῦρκοι οὔτε μουσουλμάνοι.

Ἄλλ' οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ δὲν ἔκαμαν τίποτε ἀπὸ αὐτά. *Ἄλλως τε καὶ ὁ Κεμάλ εἶνε ἔβραϊος δογμὸς ἐκ Θεσσαλονίκης.*

Τούνατιον ὡς θὰ ἀποδείξω ἀμέσως, *ἐνίσχυσαν τὸν Κεμάλ εἰς τὴν ἀντιχριστιανικὴν πολιτικὴν του καὶ ἐνέλαβον τὴν πραστίασαν τῆς μουσουλμανικῆς θρησκείας; ἀποδείξαντες οὕτω κατὰ τρόπον ἀκαταμάχτην ὅτι οὐδὲν ἄλλο ὀνειρεύεται εἰμὴ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἔβραϊκοῦ ἰδεώδους τῆς κοσμοκρατορίας διὰ τῆς ἐξολοθρεύσεως καὶ ληστεύσεως τῶν Χριστιανικῶν λαῶν.*

Οἱ ἀφελεῖς «κοινωνιολόγοι» τῆς Ἑλλάδος, ὅσοι ἀπερρόφησαν ἀνεξετάστως μαρξικὸν δηλητήριον, τὸ ὑποῖον ἐνσταλάζουν *οἱ ἐν Γερμανίᾳ καθηγῆται τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα ἔβραιοι, καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ Ἕλληνες καὶ ὅλοι οἱ τίμοι διανοοῦμεοι τῆς γῆς, πρέπει νὰ μελετήσουν μετὰ προσοχῆς τὰς συζητήσεις καὶ τὰ πορίσματα τοῦ ἐν Μπανοῦ τῆς Ρωσσίας συνελθόντος τὸ ἔτος 1920 πρώτου συνεδρίου τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἀνατολικῶν ἐθνῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἔβραίου Ζηνοβιεφ (Ἀφφελμπάουμ). Ὁ Μουσουλμάνος Ναρμπουταμπέκωφ, ἀντιπρόσωπος τοῦ Τουρκεστάν, εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:*

«... Ἡ βάσις τῆς πολιτικῆς τῶν Σοβιέτ ἀπέναντι τῶν ἀνατολικῶν ἐθνῶν ἀκριβέστατα διευτυπώθη εἰς τὴν πρὸς ἡμᾶς προκήρυξιν τοῦ συμβουλίου τῶν κομμισα-

ρίων της Μόσχας, υπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ Λενίν.
 Ἀποτεινόμενος πρὸς ὅλους τοὺς ἐργάτας Μωαμεθανοὺς τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Ἀνατολῆς λέγει ὅτι ἡ συνθήκη τῶν Σεβρῶν, ἡ συνθήκη τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς ἀποσπάσεως τῆς Ἀρμενίας ἔχει ξεσχισθῆ καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις μένει εἰς τὰς χεῖρας τῶν Μωαμεθανῶν. Περαιτέρω λέγει ἡ προκήρυξις: Ἀπὸ τοῦδε ἡ πίστις σας, τὰ ἔθιμά σας καὶ τὰ ἔθνικά σας καθιδούματα κηρύσσονται ἐλεύθερα καὶ αὐτοτελῆ. Κανονίζεται ἡ ἔθνικὴ σας ζωὴ ἐλευθέρα καὶ ἀνευ ἐμποδίων. Σεῖς μόνον πρέπει νὰ εἴσθε κύριοι τῆς χώρας σας, σεῖς μόνον πρέπει νὰ κανονίζετε τὴν ζωὴν σας κατὰ ὑπόδειγμα καὶ τύπον ἰδικόν σας».

Κατόπιν τοιοῦτων λόγων, ἐξακολουθεῖ ὁ Μουσουλμᾶνος ἀντιπρόσωπος εἶνε ποτὲ δυνατὸν ἡμεῖς νὰ μὴ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν προκήρυξιν τῆς Σοβιετικῆς ἀρχῆς;»

Λέγει τόσα πολλὰ ἡ προκήρυξις αὕτη ὥστε θεωρῶ περιττὸν νὰ τὴν ἀναλύσω. Θὰ σημειώσω μόνον ὅτι οἱ μπολσεβίκοι υἱοθέτησαν ὅλας νὰς ἀντιλήψεις τοῦ Κεμάλ, μεθ' ὃς συνῆσαν τῆ 8 Μαρτίου 1921 συμμαχίαν προσεγγιζόντες εἰς αὐτὸν βοήθειαν ὅχι μόνον ἠθικὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς χρῆμα, καὶ εἰς πολεμικὸν ὕλικόν καὶ εἰς ἀξιοτικούς ἐπιτελεῖς.

Πολλοὶ ἀναγινῶσται μου θὰ γνωρίζουν ὅτι Τοῦρκοι ἀξιοματικοὶ καὶ στρατιῶται, αἰχμαλωτισθέντες ἐν Μ. Ἀσίᾳ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἐπεβεβαίωσαν πάντα ταῦτα.

Καὶ ἐνεφανίσθη οὕτω τὸ τραγικόν, τὸ ἀχαρικήριστον θέαμα: ὁ ρωσικὸς κομμουνισμός, δῆθεν εὐγενῆς ἐπαναστάσις τῶν Ρώσων «ἐργατῶν καὶ χωρικῶν» συμβολίζουσα

δῆθεν ὅ,τι ὑψηλότερον ἔχει νὰ δείξῃ ὁ σύγχρονος πολιτισμός, νὰ βοηθῆ μὲ ἀφοσίωσιν ἐκπλήσσοιαν τὸ κεμαλικὸν κίνημα—τελευταῖον σπασμὸν τῆς φθινοῦσης αἰμοδιψοῦς μογγολικῆς φυλῆς τῶν Τοῦ-κιού (Τούρκων)—εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν γηγενῶν Χριστιανικῶν πληθυσμῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ Ἕλληνες ἐργάται καὶ χωρικοὶ τῆς Ἀνατολῆς.

Ἀλλὰ οἱ ἐβραῖοι τύραννοι τῆς Μόσχας δὲν ἠρέεσθησαν εἰς τὴν θετικὴν αὐτὴν σύμπραξιν πρὸς τοὺς Τοῦρκους. Εἰς πᾶν ἐπίσημον ἔγγραφόν των ἐχαρικήρισαν τὸ κεμαλικὸν κίνημα ὡς δῆθεν «ἀγῶνα τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας του». Δηλαδή ὑπεκρίθησαν ὅτι ἠγγούουν τὴν παρουσίαν ἐν Ἀνατολῇ ἑκατομμυρίων ὄλων ὑποδούλων Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων. ὑπεκρίθησαν ὅτι ἐθεώρουν ὅλα τὰ τουρκικὰ ἐδάφη ὡς κατοικούμενα ὑπὸ πληθυσμοῦ Ἀμιγῶν Τοῦρκων. Εἶνε δυνατόν νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι καλῆ τῆ πίστει νομίζουν τοῦτο οἱ δαιμόνιοι ἐβραῖοι δικτάτορες; Ἀσφαλῶς ὄχι, Ἀλλὰ φιά νὰ καλύψουν τὰς ἀντιχριστιανικῆς ἐνεργείας των ἐφεῦρον τὸ πρόσχημα ὅτι ἐθεώρουν αὐτὸ ὡς εὐγενῆ ἀγῶνα τῶν τουρκικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας του. Οὕτω κατώρθωσαν νὰ δηλητηριάσουν κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς ἐργατικὰς τάξεις ὄλων σχεδὸν τῶν συμμάχων Ἐθνῶν, ἀγνοοῦσας τὴν πραγματικὴν σύνθεσιν τῶν πληθυσμῶν τῆς ἀνατολῆς.

Ἡ ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ θὰ εἴπῃ ὅτι οἱ Τοῦρκοὶ ἐπὶ αἰῶνας ἀπελοῦμενοι ὑπὸ τῶν Ρώσων Χριστιανῶν δὲν ἐπέτυχον νὰ ἐξαλείψουν τὸν χριστιανικὸν πολιτισμὸν τῆς ἀνατολῆς. Καὶ μόνον ὅταν ἡ Ρωσσία περιήλθεν εἰς χεῖρας Ἑβραίων συμμαχησάντων πρὸς τὸν Κεμάλ, τότε μόνον ἐπετεύχθη ἡ διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου κάταστροφὴ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἡ κηδεμονία τοῦ Μπολσεβικισμοῦ πρὸς τὴν κεμαλικὴν τυραννίαν δὲν περιορίσθη μέχρι τῆς νίκης της κατὰ τῆς Ἑλλάδος (Αὐγούστος τοῦ 1922).

Ὅταν τὸ φθινόπωρον τοῦ ἰδίου ἔτους ἐγένετο προσπάθειον συνεργασίας τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν κατ' αὐτῶν ἡ Μόσχα διέτασσε τὰ Κομμουνιστικὰ Κόμματα αὐτῶν, *μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Κομμουνιστικὸν Κόμμα*, καὶ ταῦτα ἀποφάσιζαν εἰς τὴν συνδιάσκεψιν τῆς Σοφίας τὰ ἑξῆς τερατώδη :

«Τὰ Κομμουνιστικὰ Κόμματα τῶν Βαλκανίων ὀφείλουν νὰ πολεμήσουν μεθ' ὅλης τῶν τῆς δυνάμεως πᾶσαν νέαν προσθάθειαν ἀποσκοποῦσαν νέον πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ ἀξιούσι τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐνωσιν τῶν Βαλκανικῶν λαῶν μετὰ τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ, ὅστις διεξάγει ἀγῶνα κατὰ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ ὕψερ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας του».
(Τετάρτη παράγραφος τοῦ Α' Κεφαλαίου τῶν ἀποφάσεων τῆς Ε' Βαλκανικῆς Κομμουνιστικῆς Διασκέψεως).

Οἱ Μπολσεβίκοι ἐξακολούθουν πάντοτε νὰ προστατεύουν τὴν κεμαλικὴν Τουρκίαν καὶ νὰ τὴν ὠθοῦν εἰς ἀνεθελληνικὰς καὶ ἀντιχριστιανικὰς ἐνεργείας παρὰ τὸ δόγμα τοῦ διεθνισμοῦ καὶ τῆς ἀθείας, τὸ ὁποῖον τοῖς ἐπιβάλλει ἴσῃν ἀμεροληπίαν ἀπέναντι ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ ὅλων τῶν θρησκειῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Μόσχας ἡ πέμπτη Παμβαλκανικὴ Κομμουνιστικὴ Συνδιάσκεψις, *εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχε καὶ Ἑλληνικὸν Κομμουνιστικὸν Κόμμα*, ἀπεφάσισε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς :

Τὰ κομμουνιστικὰ Κόμματα τοῦ αἴμου δηλοῦσιν ὅτι οἱ βαλκανικοὶ λαοὶ ὀφείλουν νὰ ὑποστηρίξουν τὴν Τουρκί-

αν εἰς τὸν ἀγῶνά της ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας της καὶ κατὰ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ὅτι τὰ Στενὰ καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις πρέπει νὰ ἀνήκουν εἰς τὴν Τουρκίαν, ὅτι ἡ Μαύρη Θάλασσα πρέπει νὰ ἀνήκῃ εἰς τοὺς λαοὺς τῶν ἀκτῶν της καὶ ὅτι πρέπει νὰ μένῃ κλειστὴ εἰς ὅλους τοὺς πολεμικοὺς στόλους τῶν κεφαλαιοκρατικῶν κρατῶν. (Τρίτη παράγραφος τοῦ τρίτου κεφαλαίου τῶν ἀποφάσεων τῆς ρηθείσης Διασκέψεως).

Τὰ στενὰ καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις λέγουν οἱ μπολσεβίκοι πρέπει νὰ ἀνήκουν εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἄλλὰ Ποῦ εἶνε ἡ ἀρχὴ τοῦ διεθνισμοῦ, τὴν ὁποίαν διατυμπανίζει ὁ κομμουνισμὸς;

Σήμερον καὶ ὁ πλέον καλόπιστος ἄνθρωπος εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ νοτιοδυτικὴ, ἡ κεντρικὴ καὶ ἡ ἀνατολικὴ Μακεδονία κατοικοῦντο ἤδη τῷ 1913 ὑπὸ πλειοψηφίας ἑλληνικῆς, ἡ ὁποία μετεβλήθη τώρα εἰς παμψηφίαν περιου μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν τούρκων καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων. Τί ἐπέτασεν εἰς τὸν διεθνή κομμουνισμὸν ὁ ἐθνολογικὸς οὗτος χαρακτὴρ τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας;

Σεβασμὸν στοιχειώδη πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν. Ἐν τούτοις ἤδη εἰς τὴν ἐπαύριον τῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς, καθ' ἣν σιγμὴν αἱ αἱματηραὶ φλόγες, τῆς πυρποληθείσης ἑλληνικῆς Σμύρνης ἐφώτιζον τὰ ὕδατα τοῦ Αἰγαίου οἱ δικτάτορες τῆς Μόσχας ἤρχοντο εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὴν βουλγαρικὴν μακεδονικὴν ὀργάνωσιν διὰ νὰ ἀνακινήσουν τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα, διὰ νὰ δημιουργήσουν νέαν συμφορὰν εἰς τὴν τόσον μισουμένην ὑπ' αὐτῶν Ἑλλάδα.

Κατ' ἐντολὴν τῆς Μόσχας ἡ Πέμπτη Βαλκανικὴ Κομμουνιστικὴ Διάσκεψις συνελθοῦσα εἰς Σόφίαν κατ' Ὀκτώ-

βριον τοῦ 1922 ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς :

«Τὰ Κομμουνιστικά Κόμματα τῶν Βδλκανίων ἀποκαλύπτουν τούς ἀληθεῖς σκοποὺς τῆς ἐθνικόφρονος πολιτικῆς τῶν Σέρβων, Βουλγάρων καὶ Ἑλλήνων ἀστῶν (Σημ. ἡ Ἑλλάς πάντοτε τελευταία) δηλοῦσιν ὅτι θὰ ὑποστηρίξουν δι' ὅλων τῶν δυνάμεων τῶν τὸν ἀγῶνα τῶν πληθυσμῶν τῆς Μακεδονίας διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν των, ὅτι θὰ ἐργασθῶν διὰ νὰ ἀπαλλάξουν τὸ ἐθνικὸν κίνημα τῆς Μακεδονίας ἐκ τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἀστῶν τῶν γειτονικῶν χωρῶν καὶ νὰ τὸ ὀδηγήσουν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγῶνος πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἰδρύσεως Σοβιετικῆς Δημοκρατίας ἐν Μακεδονία καὶ Ὁμοσπονδιακῆς Σοβιετικῆς Δημοκρατίας τοῦ Αἴμου», Δευτέρα παράγραφος τοῦ τετάρτου κεφαλαίου τῶν ἀποφάσεων τῆς ρηθείσης διασκεύσεως).

Καὶ εἰς τὸ ἔγγραφο τοῦτο φαίνονται ὅλοι οἱ καταχθόνιοι σκοποὶ τῶν αἰμοδιψῶν τυράννων τῆς Μόσχας μεθ' ὧν συμπυκνῶνται δυστυχῶς καὶ Ἕλληνες κατ' ὄνομα κομμονισταί.

Διότι ἐρωτῶ:

Εἶνε δυνατόν νὰ ἀγνοοῦν οἱ δαμόνιοι ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ ποία εἶνε σήμερον ἡ σύνθεσις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐλληνικῆς Μακεδονίας; Καὶ ἀφοῦ γνωρίζουν πῶς ποδοπατοῦν τὴν θέλησιν αὐτοῦ κατὰ παμπηφίαν σχεδὸν ἐλληνικὴν νὰ ἀπολαύσῃ εἰρήνης διὰ νὰ ἠσυχάσῃ ἐκ τῶν μακρῶν τσὺ δοκιμασιῶν; Ποῦ εἶνε ὁ σεβασμὸς τῶν πρὸς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνηκοτήτων; Καὶ διατι νὰ γίνῃ ἡ Μακεδονία κομμουνιστικὴ Δημοκρατία ἐφ' ὅσον αὐτοὶ οὗτοι οἱ μπολσεβίκοι ἐγκατέλειψαν τὰς ἀρχὰς τῆς κοινοκτημοσύνης ἐν Ρωσίᾳ ἀφοῦ τὴν ὀδόγησαν εἰς τὴν πείναν εἰς τὴν διαφθορὰν καὶ εἰς τὴν ἀτίμωσιν;

Τύποι Ρωσικῆς Κομμουνιστικῆς νεολαίας

Οἱ ἐν Ἑλλάδι μισθωτοὶ πράκτορες τῶν ἐρυθρῶν τυράννων οἱ ἀπαρτίζοντες δῆθεν «ἐλληνικὸν» κομμουνιστικὸν Κόμμα διὰ τὰ ὑποστηρίξουν τὴν ἀνθελληνικὴν πολιτικὴν τῶν πατρῶων των εἰς τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα ἐπικαλοῦνται διαρκῶς τὴν μαρτυρίαν τοῦ γερμανοῦ Βαίγκανδ περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ πληθυσμαῦ τῆς Μακεδονίας.

Οἱ ἄπλοικοὶ ἢ κακόβουλοι οὗτοι ὑπηρέται τῶν βουλγαρικῶν βλέψεων ὑποκρίνονται ὅτι ἀγνοοῦν:

1ον) ὅτι ὁ Βαίγκανδ ἐπεσκέφθη μόνον τὴν ὑπὸ τῶν γερμανοβουλγάρων κατεχομένην Μακεδονίαν κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ἀποσταλεῖς ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ καίσερικοῦ ἐπιτελείου.

2ον) ὅτι ὁ Βαίγκανδ διατηρεῖ Βαλκανικὸν ἰνστιτούτον εἰς Ἀηψίαν μὲ ἐπιχορήγησιν τοῦ Βουλγαρικοῦ Κράτους, τοῦ ἀστικῶν βουλγαρικοῦ Κράτους.

Πῶς λοιπὸν οἱ δῆθεν «διεθνισταὶ» τοῦ κομμουνιστικοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ρωσικοῦ υἱοθετοῦν ἀπόψεις μονομερῶς ἀστικῶν Κρατῶν καὶ δὴ κατακτητικῶν ὅπως ἡ καίσερική Γερμανία καὶ ἡ κοιμητηριδικὴ Βουλγαρία;

Ἡ πρότινος γενομένη δοκοφονία τοῦ μεγάλου Ἀρχικομητατζή Ἀλεξανδρῶφ ἔσυρεν ὀλίγον τὸ πέπλον ὅστις καλύπτει τὴν συνεργασίαν τῶν περισσοτέρων κοιμητατζήδων μετὰ τῶν ἐβραίων τυράννων τῆς Μόσχας. Ἀπεκαλύφθη ὡς γνωστὸν ὅτι ὁ Ἀλεξανδρῶφ ἐδολοφονήθη ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ κοιμητατζή Τσαοῦλεφ ὅστις μεταβὰς εἰς Βιέννην συνήψε συμφωνίαν μετὰ τοῦ ἐκεῖ μεγάλου μπολσεβικικοῦ κέντρου. Εἶνε εὐτύχημα ὅτι οἱ βούλγαροι κοιμητατζήδες εἶνε διηρημένοι εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Διότι ἄλλοι μὲν ζητοῦν τὴν ἀπλὴν προσάρτησιν τῆς Μακεδονίας εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἄλλοι δὲ τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας καὶ Θρά-

κης. Εἶνε ἐπίσης εὐτύχημα ὅτι οἱ ἀγρόται τοῦ Σταμπολίνσκου ὤμωσαν ἐκδίκησιν κατὰ τῶν ἀντιπάλων των, οἱ ὅποιοι διὰ τῆς βίας καὶ τῆς τρομοκρατίας ἀνῆλθον εἰς τὴν ἀρχήν.

Αἱ ἔσωτερικαὶ διενέξεις τῶν Βουλγάρων καὶ ὁ μερικὸς ἀφοπλισμὸς τῶν δὲν θὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ ἐπὶ πολὸ ἀκόμη διάστημα νὰ κινηθοῦν. Καὶ ἡ Ἑλλάς, ἡ ὅποια ἔπρεπε ἐν τῷ μεταξὺ νὰ ὀργανωθῇ πατάσασα τόσον τὴν ἄκραν ἀριστερὰν ὅσω καὶ τὴν ἄκραν δεξιάν, παρακολουθεῖ ἀδιάφορος, ὡς ὑπνωτισμένη, τὰς ἐξόχως ἀντεθνικὰς ἐνεργείας τῶν μὲν καὶ τῶν δέ.

Οἱ «Ἑλληνες» κομμουνισταὶ δὲν ἀγνοοῦν ὅτι ὁ βούλγαρος βιουλευτὴς Βασίλειος Κολλάρωφ καίζει προτεύοντα ρόλον εἰς τὴν διεθνή. Ρόλον ὃχι κοινωνιολογικὸν ἀλλὰ γησιῶς βουλγαρικὸν. Οἱ ἰθὺτοντες τῆς Μόσχας εὐχαρίστως ἀποδέχονται τὰς βουλγαρικὰς εἰσηγήσεις τοῦ «συντρόφου» Κολλάρωφ ἐφόσον αὐταὶ ἐξηπηρετοῦν τὸ ἀνόσιον πρόγραμμά των.

Νομίζω ὅτι καὶ μόνη ἡ ἀποδεδειγμένη αὕτη μεροληψία τῶν δῆθεν «διεθνῶν» κομμουνιστῶν ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων καὶ μόνη ἡ πδοσπάθεια τῶν ῥώσων κομμουνιστῶν νὰ προκαλέσκυν νέον πόλεμον διὰ τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας θὰ ἔπρεπε νὰ συνεγείρουν ὅλους τοὺς Ἑλληνας ἐργάτας ἐναντίον τῶν «Ἑλλήνων» πνακτόρων τῆς Μόσχας.

Ταῦτα ὡς πρὸς τὴν σύμπραξιν τῶν μπολσεβίκων μετὰ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βουλγάρων. ὡς πρὸς τὴν ἀπολυταρχικὴν γερμανίαν, τινὲς ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μου θὰ γνωρίζουν ἴσως ὅτι ὁ *Λενὶν διέσχισε τὸ γερμανικὸν ἔδαφος διαρκοῦντος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἐπὶ γερμανικῆς ἀμαξοστοιχίας διατεθείσης ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ ἐπιτελείου* χάριν αὐτοῦ εὐρισκομένου εἰς Ἑλβετίαν καὶ μὴ δυ-

ναμένον να μεταβῆ δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰς τὴν Πετρούπολιν.
 Ὁ Λενίν, ῥῶσσοσ ἐκ πατρὸσ καὶ *ἔβραϊοσ ἐκ μητρὸσ*, δὲν θὰ ἐτύγγανέν ἀσφαλῶσ τῆσ τιμῆσ καὶ τῆσ προστασίασ αὐτῆσ τοῦ Καίσερικοῦ ἐπιτελείου, ἐὰν δὲν παρδείχεν εἰσ αὐτὸ ἐγγυήσεσ ἐπαρκείσ ὄχι μόνον περὶ τῶν πραγματικῶν κοινωνιστικῶν του ἀντιλήψεων, ἐλλὰ κυρίωσ περὶ τῆσ ἐξωτερικῆσ του πολιτικῆσ. Πράγματι μόλισ ὁ Λενίν ἔγινε κύριοσ τῆσ κατοστάσεωσ ἔσπευσε νὰ διαλύσῃ τὸν ρωσσικὸν στρατὸν, *διὰ νὰ τὸν ἀνάσυντάξῃ βραδύτερον*—ὧ ἀθῶοι ἔλληνεσ κομμουνισταὶ—*καὶ νὰ συνάψῃ τὴν ἐπονείδιστον συνθήκην τοῦ Πιπρέστ — Διτόφσκι*, (3 Μαρτίου 1918). Μόνον ἡ συνθήκη αὐτὴ ἀποτελεῖ ὄχι μόνον ἄρνησιν τῶν κομμουνιστικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ τὴν ἀμετάκλητον καταδίκην καὶ τὴν σαφεστέραν ἀπογύμνωσιν τῶν βαθυτέρων ἐλατηρίων τῶν ἔβραϊῶν—μπολσεβίκων. Ὁ Γερμανικὸσ, ὁ Αὐστριακὸσ καὶ ὁ Τουρκικὸσ στρατὸσ ἦσαν πλέον ἐλεύθεροὶ νὰ στραφοῦν μόνον κατὰ τῶν συμμάχων λαῶν, ἰδίᾳ δὲ ὁ *τουρκικὸσ νὰ συνεχίξῃ τὴν σφαγὴν τῶν μαρτυρικῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ἀρμενικῶν πληθυσμῶν!*

Καὶ θὰ ἐνίκων, ὡσ γνωστὸν, οἱ Κεντρικοὶ—δηλαδὴ αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἀπολυτααχισμοῦ καὶ τῆσ κατακτῆσεωσ—ἂν ἦ μεγάλη ἀμερικανικὴ Δημοκρατία, συντρίβουσα, εἰσ μίαν ἱστορικὴν πλέον ἐν τῇ ὥραιότητί της χειρονομίαν, τὰσ ἰσχυρὰσ ἀντιδράσεσ τῶν ἔβραϊκῶν ὀργανώσεων, δὲν ἔσπευδεν εἰσ βοήθειαν τοῦ γαλλικοῦ μετώπου. Ὅλοὶ οἱ πολιτιστένοὶ λαοὶ καὶ ὄλοὶ οἱ τίμοὶ ἀνθρώποὶ, ἀδιακρίτωσ ἐθνικότητοσ δικαιούνηται ἔκτοτε νὰ ἐρωτήσουν τοὺσ ἔβραίουσ τῆσ Μόσχασ : «Ποῖα θὰ ἦσαν αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτῶν κομμουνισμοῦ (:) στυνέπεια μιᾶσ γερμανικῆσ νίκησ; Ἦτο δυνατὸν νὰ σταθῇ ὁ ρωσσικὸσ (:) κομμουνισμὸσ (:) κατόπιν μιᾶσ γερμανικῆσ

ἐπικρατήσεωσ, τὴν ὁποίαν οἱ ἴδιοὶ θὰ εἶχον παρασκευάσει; Δὲν θὰ κατεποντίζοντο ὄλοι αἱ νεωτεριστικοὶ θεωρίαι ἂν ἐπεκράτει ὁ γερμανικὸσ ἀπολυταρχισμὸσ;

Ἄλλ' ἡ ἦττα τῆσ Γερμανίας ὄχι μόνον δὲν ἐξήλειψεν, ἀλλ' ἐπηύξησε τὰσ συμπαθείασ τῶν μπολσεβίκων πρὸσ αὐτὴν. Ἀπόδειξισ ἡ πολύκροτοσ *συνθήκη τοῦ Ραπάλλο* (3 Ἀπριλίου 1921), ἡ ὁποία εὐτυχῶσ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, δὲν ἐφηρομόσθη εἰσ ὄλασ τὰσ διατάξεισ τῆσ διότι ὁ γερμανικὸσ πατριωτισμὸσ ἀφυπνισθεὶσ ἔσπευσε νὰ θέσῃ ἐμποδῶν τὸν τότε γερμανὸν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν *Ρατενάου, ἐπίσῃσ ἔβραϊον*, συμμεριζόμενον τὸ πρόγραμμα τῶν ἔβραϊῶν τυράννων τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ.

Ἐκτοτε ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ ἀγγλικῶ τύπου ὅτι ἡ συνθήκη τοῦ Ραπάλλο περιεῖχε καὶ *στρατιωτικοὺσ ἔρωσ*, οἱ ὁποῖοὶ ἐπέβαλλον εἰσ τὴν κομμουνιστικὴν (,) Ρωσσίαν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐντὸσ τοῦ ἐδάφουσ της, ἀνασυνγκρότησιν τοῦ γερμανικοῦ πολεμικοῦ ὀργανισμοῦ.

Πράγματι ὀλίγον μετὰ τὴν σύναψιν τῆσ ἐν λόγῳ συνθήκησ ἀπεστέλλοντο εἰσ τὰ ρωσσικὰ ἐργοστάσια τῆσ Τούλασ 200 γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ τεχνικῶν ὄπλων, οἱ ὁποῖοὶ ἐπέβλεπον τὴν ἐσπευσμένην *κατασκευὴν πολυβόλων νέασ ἐφευρέσεωσ, βαλλόντων δεκάκισ ταχύτερον ἢ τὰ γνωστὰ πολυβόλα.*

Ἦκολούθησεν ἡ ἀποστολὴ ἀντιπροσώπων *τῶν γερμανικῶν ἐργοστασίων ἀεροπλάνων τοῦ Γιούνιερ* καὶ τῶν ὁποίων ἡ διεύθυνσισ ἐγκαθίστατο εἰσ τὸ ἑλληνικὸν μαναστήριον τοῦ ἁγ. Νικολάου ἐν Μόσχα.

Τηρεῖται σήμερον τόσον αὐστηρὰ ἐγεμύθεια ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆσ αἰμοσταγοῦσ Τσέκασ—Γκεπεοῦ, εἶνε τόσον ἀγρίωσ ἀπηγορευμένη ἢ ἐλευθέρα κυκλοφορία ξένων εἰσ

τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ρωσσίας, ὥστε οὐδεὶς δύναται νὰ βεβαιώσῃ ἢ νὰ διαψεύσῃ τὸ τοσόνκις γραφέν ὅτι *εἰς πλείιστα σημεῖα τῆς σοβιετικῆς Ρωσσίας λειτουργοῦν σήμερον διὰ γερμανικῶν χειρῶν πολεμικὰ ἐργοστάσια παράγοντα τεραστίως ποσότητας πολεμικῶν εἰδῶν διὰ τὴν Γερμανίαν.*

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον εἶνε ἀναμφισβήτητον εἶνε ὅτι οἱ ἔβραιοι τῆς Μόσχας καὶ οἱ ὀπισθεν αὐτῶν κρυπτούμενοι οὐδὲν ἄλλο ποθοῦν εἰμὴ *νέον παγκόσμιον πόλεμον εἰς τὸν ὁποῖον νὰ παρασυρθοῦν καὶ οἱ Ἀσιατικοὶ λαοὶ* διὰ νὰ ἐπωφεληθοῦν τοῦ γενικοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ καὶ νὰ συσσωρευοῦν εἰ δυνατόν ὅλον τὸν χρυσὸν τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν ἐνῶ ταῦτα θὰ τήκονται, ὅπως ὁ κηρός, εἰς τὴν παγκόσμιον ἀνάφλεξιν.

Διατὶ ὁ μπολσεβικισμὸς

Ἐπιδιώκει νέον Παγκόσμιον Πόλεμον

Πρόχειρος ἔρευνα ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν φαινομένων τῶν τελευταίων μετὰ τὸν πόλεμον ἐτῶν ἀποδεικνύει ὅτι ὁ κομμουνισμὸς κατακτᾷ ἀλματωδῶς τοὺς λαοὺς οὐχὶ βεβαίως ὡς θεωρία ἐπιστημονικὴ περὶ ὑλιστικῆς κοινοκτημοσύνης ἀλλ' ὡς ἀπατηλὸν δέλεαρ ἐξυτηρητοῦν δῆθεν τὰς ἐγωϊστικὰς ὁρέξεις τοῦ πλήθους.

Εἰδικῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ ἡδυνάμην νὰ ὀνομάσω χωρὶα τῆς Πελοποννήσου τῆς Ἀκαρνανίης τῆς Θεσσαλίας, ὅπου πτωχοὶ χωρικοὶ πιστεύουν ἤδη ἀκραδάντως ὅτι ὁ κομμουνισμὸς θὰ τοὺς μετέβαλε διὰ μαγείας εἰς ἑκατομμυριοῦχος. Οἱ ἀθῶσι! Ἄγνοοῦν κἄν τι σημαίνει ἡ λέξις κοινοκτημοσύνη ἄγνοοῦν τὴ φορικτὴν δυστυχίαν ἢ ὁποῖα μα-

στίζει σήμερον τοῦ Ρώσσοις χωρικοὺς ἄγνοοῦν τὴν τεραστίαν ἀνεργίαν, ἢ ὁποῖα πλήσσει τοὺς Ρώσσοις ἐργάτας, ἄγνοοῦν τὴν πρακτικὴν θλίψιν ἢ ὁποῖα τήκει τοὺς τιμίους Ρώσσοις οἰκογενιοῦρχας βλέποντας τὴν ἐσαχρῆωσιν τῶν τέκτων των, ἀρρένων, καὶ μάλιστα τῶν θηλέων.

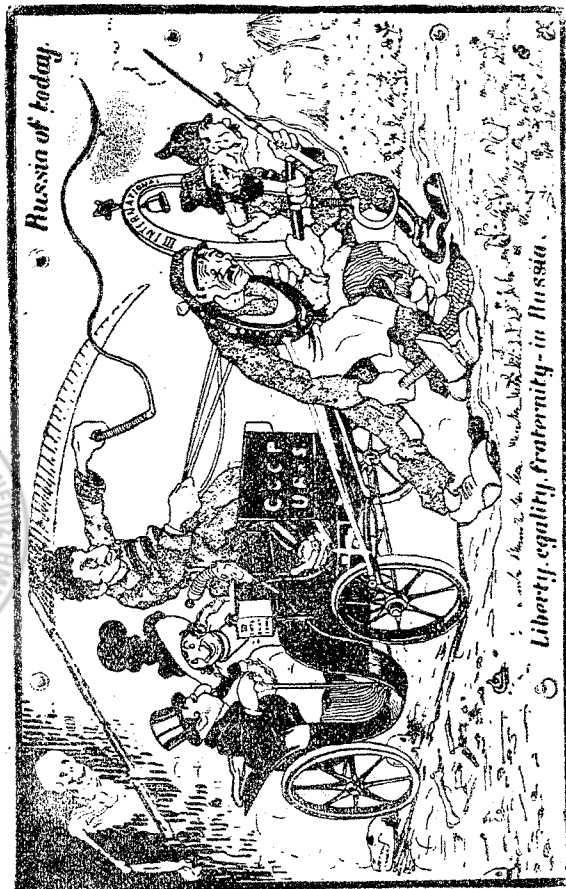
Τὸ φαινόμενον τῆς διαδόσεως εἰς τὰ χωρῖα τῆς ἰδέας τοῦ μπολσεβικισμοῦ ὡς ἀρπαγὴ περιουσιῶν παρατηρεῖται σήμερον ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς γῆς. Ποῦ ὀφείλεται ἡ καταπληκτικὴ αὕτη ἐπέκτασις τοῦ μολύσματος, ἢ ὁποῖα ὑπενθυμίζει τὴν κηλίδα τοῦ ἐλαίου, καὶ ποῖα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα λαμβάνουν οἱ κυβερνῆται τῶν Λαῶν πρὸς ἀμυναν κατὰ τῆς τόσον ἐπικυνδύου ἐπιδημίας ταύτης;

Οἱ ἔβραιοι δικτάτορες τῆς Μόσχας δὲν ἀποκρύπτουν ὅτι ἄνευ τοῦ παγκοσμίου πολέμου ὁ μπολσεβικισμὸς δὲν θὰ εἶχη σημειώσῃ οὐδεμίαν πρόοδον. Δι' αὐτὸ δὲ ἐπεδιώκουν καὶ νέον τοιοῦτον διὰ νὰ ἐπιβάλουν τὸ σύστημά των εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς, Δηλαδή μόνον εἰς τὰ καπνίζοντα ἔθνη, μόνον εἰς τὰ ἀχνίζοντα αἵματα, μόνον εἰς τὰς τεταραγμένας ἐκ τοῦ πένθους καὶ τῆς δυστυχίας ψυχὰς εἶνε δυνατόν νὰ εὗρῃ πρόσφορον ἔδαφος τό...ἐκπολιτικὸν των σύστημα. Ἡ ὁμολογία αὕτη εἶνε ἐξαιρετικῶς πολύτιμος καὶ διαφωτιστικὴ. Διότι χύνει ἀναδρομικῶς φῶς ἐπὶ τῶν κυρίων αἰτιῶν τοῦ παγκοσμίου πολέμου καὶ τῆς σημερινῆς ἐγκληματικῆς ὑπονομεύσεως τῆς εἰρήνης καὶ ἀδελφώσεως τῶν λαῶν.

Εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως ὅτι τὴν γενικὴν σύρραξιν προκάλεσαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον συμφέρον ἐξ αὐτῆς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι χωρὶς θυσίας ἢ μὲ μικρὰς τοιαύτας ἠθελαν νὰ ἀποκομίσουν κέρδη τεράστια. Καὶ αὐτοὶ ἦσαν

οἱ μεγάλοι κεφαλαιοῦχοι τῆς γῆς, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ «Ριζοσπάστου» τῆς 5 τρέχοντος εἶνε ἔβραῖοι: Ρότσιλδ, Ροκφέλλερ, Μόργκαν, Στίνες, κτλ. Εἶνε δὲ γνωστότατον ὅτι οἱ ἔβραῖοι ὅλων τῶν χωρῶν ἀφ' ἐνὸς μὲν ἔχυσαν τὸ ὀλιγότερον αἷμα εἰς τὸν παγκόσμιον πόλεμον, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἔκαρπώθησαν ἐξ αὐτοῦ τὰ περισσότερα.

Πράγματι εἰς τὰ «πρακτικὰ τῶν Σοφῶν τῆς Σιῶν» τινίζεται ὅτι «ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, ἡ ἐξουσία τοῦ χρησοῦ κατήργησε τὴν ἐξουσίαν τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν... ὁ δεσποτισμὸς τοῦ κεφαλαίου εἶνε τελείως εἰς τὰς χεῖράς μας» (σ. 32) «Τὸ συμφέρον μας ἀπαιτεῖ τὸν ἐκφυλισμὸν τῶν μὴ ἔβραίων. Ἡ δύναμις μας συνίσταται εἰς τὸ νὰ κρατῶμεν τὸν ἐργάτην εἰς κατάστασιν διαρκοῦς ἀνάγκης καὶ ἀδυναμίας διότι μόνον οὕτω τὸν ὑποτάσσομεν εἰς τὴν θέλησίν μας. Ἡ πείνα θὰ δώσῃ εἰς τὸ κεφάλαιον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἐργάτου πολὺ μεγαλύτερα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἡ νόμιμος ἐξουσία τοῦ μονάρχου δὲν ἔδωσε ποτὲ εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν» (σ. 47). «Ὅλοι οἱ τροχοὶ τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Κράτους κινοῦνται ὑπὸ μιᾶς δυνάμεως, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς χεῖράς μας ἤτοι τοῦ χρυσοῦ. Ἡ ἐπιστήμη τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῶν σοφῶν μας, ἀπέδειξεν ἤδη ὅτι ἡ δύναμις τοῦ κεφαλαίου ὑπερβάλλει τὸν γόητρον τοῦ στέμματος» «Ὁ νόμος τῶν προφητῶν λέει ὅτι ἐξελέγημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τὰ κυβερνήσωμεν τὴν γῆν» (σ. 57). «Τὸ σύνθημά μας πρέπει νὰ εἶνε ὅλα τὰ μέσα τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ὑποκρισίας» (σ. 37). «Ἡ δύναμις μας εἶνε μεγαλύτερα πάσης ἄλλης διότι εἶνε ἀόρατος» (σ. 34) «Αἱ κυβερνήσεις δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν δύναμιν τοῦ τύπου ἡ ὁποία ἔπεσεν εἰς χεῖράς μας. Διὰ τοῦ τύπου ἀπεκτήσαμεν τὴν σημερινὴν ἐπιρροήν, καίτοι παραμένοντες εἰς τὰ παρα-

Μία κραταπνευστικὴ γελοιογραφία.

«Ἐλευθερία, ἰσότης, ἀδελφότης» εἰς τὴν σημερινὴν Ρωσίαν.

σκίνα» (σ. 37) «Ὅσον ἡμεῖς περιφρονοῦμεν τὴν δόξαν καὶ τὸν θόρυβον, ζητοῦνταις μόνον τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σχεδίων μας, τόσον οἱ μὴ Ἑβραῖοι ἀρέσκονται εἰς τὴν δόξαν καὶ χάριν αὐτῆς εἶνε πρόθυμοι νὰ θυσιάσουν τὰ πάντα. Τὸ κύριον τοῦτο γνώρισμα αὐτῶν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ τοὺς κάμνωμεν ὅ,τι θέλομεν. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν φαίνονται τίγρεις εἶνε τόσον ἠλίθιοι ὅσω καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ κεφαλαὶ των εἶνε πλήρεις κενοῦ. Θὰ τοὺς ἀφήσουμε λοιπὸν νὰ καλπάζουν ἐπὶ τοῦ κέλητος τῶν ματαιῶν ἐλπίδων τῶν ὅπως καταστρέψουν τὴν ἀνθρωπίνην ἀτομικότητα διὰ συμβολικῶν ἰδεῶν περὶ κομμουνισμοῦ. Ἀκόμη δὲν ἠννόησαν καὶ δὲν θὰ ἐννοήσουν ποτὲ ὅτι τὸ παράφρον τοῦτο ὄνειρον εἶνε ἀντίθετον πρὸς τὸν θεμελιώδη νόμον τῆς φύσεως, ἥτις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου ἐδημιούργητος τὰ ὄντα διάφορα τὰ μὲν τῶν δέ. Τὸ γεγονὺς ὅτι κατωρθώσαμεν νὰ παρασῆρωμεν τοὺς μὴ Ἑβραίους εἰς μίαν ἰδέαν τόσῳ πεπλανημένην ἀποδεικνύει μὲ καταπλήσσοσαν σηφηνεῖαν ποίαν στερτὴν ἀντίληψιν ἔχουν περὶ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν εἰδικὴν μας. Ἐκεῖ στηρεῖζεται ἡ μεγαλυτέρα ἐλπὶς τῆς ἐπιτυχίας μας» (σ. 181). Θὰ ἠδυνάμην νὰ παραθέσω καὶ ἄλλα ἀποσπάσματα τοῦ πολυκρότου τούτου βιβλίου ἀποδεικνύοντα κατὰ τρόπον ἀδιάσειστον ὅτι ὅπως ἤδη ἀπὸ τῶν πρώτων μου ἀρθρῶν ἐτόνισα, οἱ Ἑβραῖοι κεφαλαιοῦχοι — οὐχοὶ ὅλη ἡ Ἑβραϊκὴ φυλὴ — εἶνε οἱ κύριοι ἐργάται τοῦ παγκοσμίου πολέμου, ὅτι ἠπῆρξαν οἱ κύριοι ὑπαίτιοι τῶν τραγικῶν ἀδικιῶν καὶ τῶν τερατωδῶν ἀπανθρωπιῶν τὰς ὁποίας ἴδομεν καὶ βλέπομεν. Αὐτοὶ ἐκ παρασκηνίων ὑπηγόρευσαν εἰς τὰς Δυνάμεις τὴν φιλοτουρκικὴν πολιτικὴν ἣ ὁποία κατέληξεν εἰς τὴν ἀτιμάζουσαν τὸν σύγχρονον πολιτισμὸν τραγωδίαν τῆς Ἀνατολῆς. Αὐτοὶ

ἐκ τῶν πατασκηνίων ἠμπόδισαν τὴν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐξόντωσιν τοῦ μπολσεβικισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπέβη ἐστία ραδιουργιῶν καὶ ὑπονομεύσεων ὁ ὁποῖος ἐσεβεί πρὸς τὴν παγκόσμιον ἀνάγκην τῆς γαλήνης καὶ τῆς ἐργασίας. Αὐτοὶ σήμερον ἀγορεύουσι τεραστίας ποσότητες σίτου διὰ νὰ προκαλοῦν ὑψωσιν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου εἰς ὅλας τὰς χώρας.

Αὐτοὶ ἐμποδίζουν τὰς Κυβερνήσεις νὰ ἀκολουθοῦν τὰς ἐπιταγὰς τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς εἰς τὰς σχέσεις των, δημιουργοῦντες οὕτω συνεχῶς ἀφορμὰς προστριβῶν μεταξὺ τῶν λαῶν. Αὐτοὶ ἐμποδίζουν τὰς Κυβερνήσεις νὰ πατάξουν τὴν ἄκραν δεξιάν καὶ τὴν παντὸς εἶδους αἰσχροκέρδειαν, ἣ ὁποία προκαλοῦσα ἀκρίβειαν τῆς ζωῆς προπαρασκευάζει τὰς ψυχὰς τῶν ἀθῶων λαϊκῶν τάξεων διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κομμουνισμοῦ. Αὐτοὶ ὡς βόαι συσφιγκτήρες κρατοῦν τὰς χεῖρας τῶν Κυβερνήσεων καὶ τὰς ἐμποδίζουν εἰς τὴν λήψιν μέτρων ἀδυστήρως δικαιοσύνης ἀπέναντι ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, μόνης ἰκανῆς νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὁρμονικὴν συνεργασίαν αὐτῶν. Αὐτοὶ ἐμποδίζουν τὰς Κυβερνήσεις νὰ ὀργανώσουν τὴν ἄμυναν κατὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ χειμάρου, ὅστις ἀπειλεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν σύγχρονον πολιτισμὸν εἰς τὴν ἄβυσσον. Αὐτοὶ ἐμποδίζουν τὴν ὀργάνωσιν συστηματικῆς ἀντικομμουνιστικῆς προπαγάνδας ἣ ὁποία νὰ ἰείσῃ καὶ τὸν τελευταῖον χωρικὸν ὄλων τῶν λαῶν ὅτι ὁ κομμουνισμὸς εἶναι Ἑβραϊκὴ δημαγωγικὴ ἐφεύρεσις προοιζομένη νὰ ἀποσυνθέσῃ τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς. Ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἐφαρμοσθεὶς ἐν Ρωσίᾳ ἐγρατελείφθη ἤδη, ἀφοῦ αὕτη περιῆλθεν εἰς χεῖρας Ἑβραϊκῆς.

Ὅτι δὲν πρέπει νὰ προσέχουν οἱ ἀθῶοι ἐργάται καὶ χωρικοὶ τὰ ψευδεῖς ὑποσχέσεις τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι

ὁμιλοῦν περὶ «πάλης ὑπὲρ τῶν καταπιεζομένων ἐθνοτήτων» καὶ βοηθοῦν τῶρα ἀκόμη τὸν αἰμοσταγῆ κεμαλισμὸν νὰ συντρίψῃ τὸν ἑλληνισμὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν προσφάτως ἐπανασταντήσαντα κουρδικὸν λαὸν.

Ἄνεχόμενοι τὴν παρασκηνακὴν δρᾶσιν τῶν ἐβραίων κεφαλαούχων ἄνευ ἀντιδράσεως καὶ ἄνευ ἀμύνης οἱ χριστιανικοὶ λαοὶ καὶ μάλιστα οἱ κυβερνῆται τῶν σκάπτου τὸ τάχον τῶν καὶ τὸν τάφον τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ διὰ νὰ ἐπισπεύσουν τὴν ἐβραϊκὴν κοσμοκρατορίαν, ἣ ὁποία σήμερον μὲν δρᾶ εἰς τὰ παρασκήνια, θὰ ἐμφανισθῆ δὲ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὅταν ἡ δυστυχία τῶν λαῶν κορυφωθῆ. Ἄλλὰ καὶ μόνον τὸ γεγονός ὅτι ὁ κομμουνισμὸς διὰ νὰ ἐπιβληθῆ ἔχει ἀνάγκην νὰ προκαλέσῃ προηγουμένως διὰ πολέμων τὴν δυστυχίαν τῶν λαῶν νὰ σπείρῃ πένθος καὶ ἐξείπια καὶ πτώματα, νὰ εὔρῃ ψυχὰς ἐσκοτισμένας ἀπὸ τὴν συμφορὰν καὶ τεταραγμένας ἀπὸ τὴν συγκίνησιν, καὶ μόνον αὐτὸ ἀρκεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὄχι μόνον δὲν εἶνε σύστημα ἀνθρωπιστικὸν ἀλλ' ὅτι ἀποτελεῖ μορφίνην προωρισμένην νὰ κατασιγάσῃ πόνους τοὺς ὁποίους αὐτὸς προὔκάλεσε, ἀλλ' ἡ ὁποία ὁδηγεῖ τοὺς λαοὺς, ὅπως τὸν ρωσσικόν, εἰς τὴν ὑλικὴν-καὶ ἠθικὴν σῆψιν καὶ ἀποσύνθεσιν.

Οἱ ἐβραῖοι δικτάτορες τῆς Μόσχας εἶνε τόσῳ περισσότερον ἐπικίνδυνοι, καθ' ὅσον κατορθώνουν νὰ ἐκμεταλλεύονται πρὸς ἴδιον ὄφελος τὸν παγκόσμιον τεκτονισμὸν, ποδοπατοῦτες τὰς εὐγενεῖς τοῦ ἀρχαίου. Καὶ ἐνῶ οὗτος ἐπιδιώκει, ὡς γνωστόν, τὴν ἀδελφωσιν καὶ τὴν ἐξύψωσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐκεῖνοι ἐργάζονται διὰ τὴν ἀποκτήνωσιν καὶ ἀλληλοεξόντωσιν αὐτῶν. Ἡ θεωρία τοῦ ιστορικοῦ ὑλισμοῦ, ἣ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ μαρξισμοῦ, δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο εἰμὴ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐγκαταλείπων πᾶσαν ἰδσο-

ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΣ ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟΣ
Μία μπολσεβικικὴ προδωπικότης, ὁ Μπορντινιὸν ὄδεις ἀπὸ ὑπερβιομηχανίας ἀνηγορεύθη ἀρχηγὸς τοῦ ἱσπικοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ ἀρατοῦ

λογίαν, πᾶσαν ἠθικὴν ἀρχὴν, πρέπει νὰ μεταβληθῆ εἰς ἄψυχον ὄργανον θεραπεύον μόνον τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας του. Ὁ ἐλεύθερος ἔθνος, ἡ δημοκοπικὴ ὑπόσχεσις πρὸς τὰ πλήθη τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν ὅτι θὰ ἀρπάξουν ἐλευθέρως τὰς περιουσίας τῶν πλουσίων, ἡ κατάργησις τῆς θρησκείας ἢ διαλυσις τῆς οἰκογενείας, ἡ κοινοκτημοσύνη δὲν ἀποτελοῦν θεωρίας νέας, τὰς ὁποίας φά ἦτο ἰσως ἀνάγκη νὰ δοκιμάσῃ ἡ ἀνθρωπότης μήπως τῇ ἐξασφαλίσουν μέλλον καλύτερον. Ἡ ἱστορία ὄλων τῶν ἔθνων διδάσκει ὅτι καμμία κοινωνία ἀνθρώπων δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ ἂν οἱ πολῖται τῆς δὲν σέβονται ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἂν δὲν περιορίζουν τὰς ὀρέξεις των, ἂν δὲν εἶνε ἠθικοὶ καὶ δίκαιοι.

Ὁ μπολσεβικισμὸς εἶνε ἄρνησις πῆσης ἠθ-κῆς. Οἱ ἀρχηγοὶ του, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς εἶνε καὶ τέκτονες ἀνωτάτων βαθμῶν πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ ἀποκηρυχθοῦν ἀπὸ τὸν παγκόσμιον τεκτονισμόν, τοῦ ὁποίου σιγματίζουσι τὸ ὄραϊον πρόγραμμα Μιμούμενοι τοὺς ταμπλιέρους τοῦ Θεσαίωκος διατεροῦν σήμερον μυστικὰς στοὰς ἐν Μόσχᾳ, (μουσεῖον Ἀλεξάνδρου τοῦ τρίτου) καὶ εἰς τὰς μεγαλύτερας πόλεις τῆς Ρωσσίας μὲ εἶδωλα τοῦ «Μπαφομετ» τοῦ βδελυροῦ ξοάνου, τὸ ὁποῖον προσεκύνουν οἱ ἀνόσιοι ἑπτόται τοῦ Μεσαίωκος. Ὅπως βλέπει ὁ ἀναγνώστης εἰς τὸ δημοσιευόμενον εἶδωλον, οὐδεμία εἰκὼν δύναται νὰ συμβολίσῃ πιστότερον τὰς κτηνώδεις τάσεις τοῦ μπολσεβικισμοῦ.

Τὸ τέρας τοῦτο τῆς ἀσελγείας κηρύσσει τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν στόμαχον, τὴν κτηνώδη ἠδονὴν καὶ τὸν χρυσὸν διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς προτάσσει τὴν διάλυσιν τοῦ φωτός (τοῦ πολιτισμοῦ) (solvo) διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς τὴν συμπύκνωσιν τοῦ σκότους (τῆς βαρβαρότητος) (coagula). Μή-

πως δὲν ἐπέτυχεν ἤδη ὁ μπολσεβικισμὸς τὴν κατὰ αἰῶνας ὀπισθοδρομίαν τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς τουρκικῆς Ἀνατολῆς; Ὅπως ἔγραφε προσφάτως γάλλος δημοσιογράφος εἰς τὴν παρισινὴν «Ἐξέλιον», αἱ περισσότεραι τὰς ὁποίας διέτρεφεν ἄλλοτε ὁ Δῆμος Πετροπόλεως ἀπέθανον πρὸ μακροῦ ἀντικατασταθεῖσαι δι' ὀρνέων τοῦ βουνοῦ. Ἐπίσης τὰ ὄραϊα ἄνθη τοῦ δημοτικοῦ κήπου πρὸ καιροῦ κατεστράφησαν, ἀντ' αὐτῶν δὲ προβάλλει ἡ φυτεία τοῦ δάσους. Ἡ ἀγρία φύσις, ἐξηκολούθει ὁ γάλλος δημοσιογράφος, εἰς τὴν πολιτισμένην Πετρούπολιν. Κοὶ ὁ πολιτισμὸς ὑπεχώρησε κατὰ αἰῶνας». Ὁ «Μπιφομετ» ἔγινεν ἕδῃ κύριος τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς τουρκικῆς Ἀνατολῆς. Μὲ λύσαν δὲ ἐξόλως χαρακτηριστικὴν οἱ τόσον φιλάργυροι ἔβραιοι δικτάτορες σπαταλοῦν ἑκατομύρια χρυσῶν ρουβλίων εἰς τὸν κόσμον καὶ δὴ εἰς τὰ Βαλκάνια διὰ νὰ ἐπεκτείνουν καὶ εἰς αὐτὸ τὴν βδελυρῶν κυριαρχίαν του. Κανεὶς λογικὸς καὶ τίμιος ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι ἡ Μόσχα δαπανᾷ τόσον ἀφαιδῶς τόσον τεράστια ποσὰ ἀπὸ ἀνιδιοτελεῖν ἀγάπην πρὸς τοὺς ἄλλους λαοὺς καὶ ἐν γένει ἀπὸ εὐγενῆ αἰσθήματα ἀνθρωπισμοῦ. Ἐὰν εἶχε τοιαῦτα θὰ ἠμπόδιζε μόνον μὲ μίαν λέξιν ἀπειλῆς τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἑλληνικῶν καὶ ἀρμενικῶν πληθυσμῶν τῆς Μ. Ἀσίας. Ἐὰν εἶχε τοιαῦτα θὰ ἔδαπανα τὰ ἑκατομύρια τῆς προπαγάνδας πρὸς ἀνακούφωσιν τῶν ἑκατομμυρίων ἀέργων τῆς Ρωσσίας. Ἐὰν εἶχε τοιαῦτα δὲν θὰ προσεκάλει ἔβραϊοὺς ἐξ ὄλων τῶν περάτων τῆς γῆς εἰς τὴν Ρωσσίαν διὰ νὰ τοῖς δίδῃ τὰς καλύτερας θέσεις, καθ' ἣν στιγμήν μάτην ζητοῦν ὑπηρεσίαν οἱ ἀποθνήσκοντες ἐκ πείνης Ρῶσσοι Χριστιανοί.

Δὲν γνωρίζω τί ἐπραξεν ἢ τί προτίθεται νὰ πράξῃ ἀπέναντι τοῦ Μπολσεβικισμοῦ ὁ ἑλληνικὸς τεκτονισμὸς. Γνωρίζω ὅμως πόσον ἀγνώως ἐπεδίωξε πάντοτε ἐν τῷ συνόλω

του να εξυπηρετήση και τὰ γενικώτερα ἰδεώδη τοῦ πολιτισμοῦ και τὰ ἔθνικὰ δίκαια, συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν, τῶν ἔθνοτήτων, εἶμαι βέβαιος ὅτι εἰς πρώτην εὐκαιρίαν θὰ ἀποκηρύξη τὴν ὅλην δρᾶσιν τοῦ ρωσικοῦ μπολσεβικισμοῦ.

Ἐπίσης πιστεύω ὅτι ὁ παγκόσμιος τεκτονισμός, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ δύναμιν ἀκαταμάχητον, δὲν θὰ μείνῃ ἀδιάφορος πρὸς τὰς δυστυχίας και τοὺς σπαραγμοὺς τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ οὔτε πρὸ τῶν λυσσωδῶν ἐνεργειῶν τῶν ἑβραίων, δικτατόρων τῆς Μόσχας, ὅπως ἐπεκτείνουν τὸν κομμουνισμὸν εἰς ὅλην τὴν γῆν. Ἐὰν τυχὸν ἐπετύγχανε ἡ προσπάθεια τῆς Διεθνοῦς νὰ προκαλέσῃ βαλκανικὸν πόλεμον διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Μακεδονίας και τῆς Θράκης, εἶναι πιθανὸν ὅτι ἡ φλόξ αὕτη θὰ ἐπεξετεινέτο πάλιν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην και ἴσως εἰς ὅλας τὰς ἡπείρους. Εἶνε δὲ ἀναμφίβολον ὅτι εἰς νέος παγκόσμιος πόλεμος θὰ προὐκάλει ὄχι μόνον νέαν φρικωδεστέραν δυστυχίαν ὅλων τῶν λαῶν ἀλλὰ θὰ ἀπηύξανε τὴν ἔντασιν τῶν ἐγωιστικῶν ἐνστίκτων τῶν ἀνθρώπων, τὰ ὁποῖα ἀφύπνησεν ἤδη ὁ τελευταῖος παγκόσμιος πόλεμος.

Εἶναι ὀδυνηρὸν ὅτι οἱ ἄνθρωποι και οἱ λαοὶ ἐξηντλημένοι ἀπὸ τὸν μακρὸν ἀγῶνα και προσπαθοῦντες νὰ ἀνακτήσουν τὰ ἀπολεσθέντα κέρδη των, δὲν προσέχουν εἰς τὸν κομμουνιστικὸν κίνδυνον. Τὸ θλιβερώτερον δὲ ὅλων εἶναι ὅτι οἱ δια οούμενοι ὅλων τῶν χωρῶν, οἱ ὁποῖοι κυρίως διευθύνουν τὰς τύχας των, δεικνύουν μίαν ἀδιαφορίαν ἐγκλη-ἐγκληματικὴν. Νομίζει κανεὶς ὅτι ὅλα τὰ κράτη ὑπνωτισμένα, ὑπὸ ἀγνώστου δυνάμεως ἀναμένουν μοιρολατρικῶς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ κομμουνισμοῦ, ἀδιαφοροῦντα ἂν ὁ σύγχρονος πολιτισμός, ἔργων ἰδρώτων και αἱμάτων μοιριά-

δων αἰῶνων, θὰ καταποντισθῇ αὐτάνδρος εἰς τὴν νέαν παγκόσμιον σύρραξιν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐργάζεται ὁ μπολσεβικισμός, ἂν τὸ πένθος και τὸ αἶμα, ἡ δυστυχία και τὰ ἐρείπια καλύψουν ὅλην τὴν γῆν.

Φρονῶ ὅτι ὁ μεγαλειότερος κίνδυνος ὁ ὁποῖος ἀπειλεῖ τοὺς λαοὺς δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸν ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐγωιστικὴν κερδομανίαν και ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ἰδίων. Ἄν ἐξακολουθήσουν μὴ ἀντιτάσσοντες τὴν ἀντίδρασιν παντὸς ὑγιοῦς ὄργανισμοῦ εἰς τὸ μικρόβιον, θὰ ἀποδείξουν ὅτι εἶνε ἀθεραπεύτως ἀσθενεῖς και ὅτι αἱ ἰσχυραὶ ἑβραϊκαὶ ὁργανώσεις δικαιοῦνται νὰ τοὺς ὑποδουλώσουν.

Αἱ τεράστιαι

Καταστροφὰὶ τῆς Ρωσσίας

Νομίζω ὅτι ἐκ τῶν προλεχθέντων σαφῶς ἀπεδείχθη ὅτι ὁ μπολσεβικισμός ὑπὸ τὸ προσωπεῖον μιᾶς ἐπιστημονικῆς σὺτοπίας, οὐδὲν ἄλλο ἐπέτυχε εἰμὴ τὴν ἀνοδὸν εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἑβραίων, τὴν σκοπιμὸν ἐξόντωσιν τῶν Ρώσων χριστιανῶν και τὴν ἔθνικὴν, οἰκογενειακὴν, ἡθικὴν και οἰκονομικὴν ἀποσύνθεσιν αὐτῶν.

Κάθε Ἕλλην ἐργάτης, κάθε Ἕλλην πολίτης και ἐν γένει κάθε πολιτισμένος ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἔχει διαρκῶς πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς κατωτέρω τραγικοὺς ἀριθμοὺς εἰς τοὺς ὁποίους ἀναλύεται ἡ ἐπὶ ὀκταετίαν δρᾶσις τῶν ρωσσοεβραίων τῆς Μόσχας.

Αἱ ἀπώλειαι εἰς ἀνθρώπους

* Δρ. Νάνσεν, ὑπατος ἀρμοστής τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑ-

θνῶν διὰ τὰ προσφυγικὰ ζητήματα, ὁ Μέγας φιλόanthρωπος ὅστις ἐπὶ μακρὸν παρέμεινε εἰς τὴν σοβιετικὴν Ρωσσίαν διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς πεινῶντας πληθυσμούς της, ἀναβιβάζει τοὺς ὑποκύψαντας εἰς τὴν πείναν Ρώσους εἰς 15 ἑκατομμύρια.

Εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν πρέπει νὰ προσθέσωμεν τοὺς ἀθρόως σφαγέντας, τυφεισθέντας ἐξορισθέντας εἰς Σιβηρίαν καὶ ἀποθανόντας ρώσους χριστιανούς, οἱ ὅποιοι ὑπερβαίνουν ἀσφαλῶς τὰ 5 ἑκατομμύρια.

Ἦτοι Σύνολον ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΑΠΩΛΕΙΩΝ ΕΙΚΟΣΙ ΑΙΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ !!!

Καὶ ὅμως ὁ ἔβραϊος Τρότσκι εἰς προκήρυξίν του ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14 Ἀπριλίου 1918 ὑπεσχέθη εἰς τὸν Ἄθῶν καὶ εὐπιστὸν ρωσσικὸν λαὸν ὅτι ὁ μπολσεβικισμὸς θὰ μεταβάλλῃ τὴν Ρωσσίαν εἰς παράδεισον·

Ἴδον τί ἔλεγεν ἐπὶ λέξει ὁ μέγας ἔβραϊος δημαγωγὸς κ. Μπορονστέιν.

« Ἄλλοτε ἐπίστευον εἰς τὴν ὑπαρξίν παραδείσου. Ἄλλ' ὁ παράδεισος αὐτὸς ἦτο ὄνειρον. Ἡμεῖς λέγομεν ὅτι αὐτὸν τὸν παράδεισον θὰ τὸν δημιουργήσωμεν ἐδῶ κάτω ἐπὶ τῆς γῆς, μὲ τὰ χέρια τῶν ἐργατῶν, δι' ὅλους καὶ εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Μήπως δὲν λέγουν τὰ ἴδια κυνικὰ ψεύδη εἰς τοὺς ἀθῶους Ἑλληνας ἐργάτας καὶ χῶμικὸς οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπεφοίτησεν ὡς γνωστὸν τὸ πνεῦμα τοῦ ἐκ Βουλγαρίας ἔβραϊοῦ Ἀβραάμ Μπεναρόγια;

Ἄπώλεια: ὕλκαί

Εἶνε ἀνυπολόγιστοι αἱ ὕλκαί καταστροφῆς, τὰς ὁποίας

Πῶς γελοιοποιοῦν τὴν Ἐκκλησίαν
Μπολσεβικικὴ γελοιογραφία παριστάνουσα τὸν
« ἱερέα εἰς τὸν Παράδεισον ».

προδάλεσαν εἰς τὸν ρωσικὸν λαὸν καὶ εἰς τὴν ἀνθρωπό-
τητα οἱ ἔβραιοι δικτάτορες.

Ἐὰν ὑπολογίση κανεῖς εἰς 9 δισεκατομμύρια χρυσῶν
ρουβλίων τὴν μέσιν ἀξίαν τῆς ρωσικῆς παραγωγῆς, γεωρ-
γικῆς, βιομηχανικῆς κ.τ.λ. καὶ δεδομένου ὅτι ἐξ αἰτίας τοῦ
μπολσεβικισμοῦ ἢ παραγωγῆ αὐτῆ ἠλαττώθη κατὰ μέσον
ὄρον τῶν διαρρυσάντων 7 ἐτῶν εἰς 1)3, ἄρα αἱ **ζημίαι**
τῆς Ρωσσίας ἐπὶ 7 ἔτη ἀνέρχονται εἰς 42 δισεκατομμύ-
ρια χρυσῶν ρούβλια.

Ἐξ ἄλλου ὁ ἰδιωτικὸς πλοῦτος τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ,
ἀνερχόμενος τοῦλάχιστον εἰς 300 δισεκατομμύρια χρυσῶν
ρούβλια ἔχει ὡς θὰ εἶδομεν ἀμέσως περαιτέρω ἀφ' ἐνὸς
ληστευθῆ ἀπὸ τοὺς ἔβραίους δικτάτορας καὶ ἀφ' ἑτέρου
πυρποληθῆ, καταστραφῆ, κτλ. τοῦλάχιστον κατὰ 2)3. Ἄρα
ζημίαι τοῦ ἰδιωτικοῦ πλοῦτου 200 δισεκατομμύρια
χρυσῶν ρούβλια.

Μόνον οἱ ζήσαντες ἐν Ρωσσίᾳ ἐπὶ μακρὸν καὶ οἱ γνω-
ρίσαντες αὐτὴν δύνανται νὰ ἐκτιμήσουν ὅτι ὁ ἀριθμὸς
αὐτὸς δὲν εἶνε ἀνώτερος τῆς πραγματικότητος. Πολλοὶ
ἦσαν οἱ δισεκατομμυριοῦχοι ῥῶσσοι καὶ περισσότεροι οἱ
ἑκατομμυριοῦχοι, διατηροῦντες ὄχι μόνον ἀκίνητον ἀλλὰ καὶ
κινητὸν πλοῦτον ἀμύθητον.

Ἄρκει νὰ σημειώσω ὡς χαρακτηριστικὸν γεγονὸς ὅτι ὁ
Μέγας Πέτρος δημοσίᾳ ἐπανελάμβανεν ὅτι ἐφθόνη τὸν
πλοῦτον τοῦ Στρογόνωφ, τὸν ὁποῖον ὄχι μόνον ἐκληρονό-
μησαν ἀλλὰ καὶ ἐπολλαπλασίασαν οἱ ἀπόγονοί του.

Διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τὸν ρωσικὸν ἰδιωτικὸν πλοῦτον
τονίζω ὅτι ἐκτὸς τῶν περιφήμων καὶ πλουσιωτάτων πινα-
θηκῶν τῶν Μουσείων τοῦ Κράτους ὑπῆρχε ἀπειρία ἰδιωτι-
κῶν πινακοθηκῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἐξήλθει πολλὰ Κράτη.

Διότι πλὴν τῶν μεγάλων Δουκῶν καὶ ὅλης τῆς μεγάλης
τάξεως τῶν εὐγενῶν (Δβοράνι) πλείστοι εἶνε οἱ πλούσιοι
ῥῶσσοι οἱ ὁποῖοι εἶχον ὀλοκλήρους αἰθούσης μὲ τὰ μάλ-
λον σπάνια ἔργα τέχνης ὅλων τῶν ἐποχῶν καὶ δὴ τῶν
πλέων διακεκριμένων ζωγράφων τῆς ὑφιλίου. Οὕτως ὥστε
ἐξεπλήσσετο ὁ ἐπισκεπτόμενος τὰ ἰδιωτικὰ αὐτὰ Μουσεία
τῶν Εὐγενῶν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τῶν ἐμπόρων. Αἱ
δὲ ἰδιωτικαὶ βιβλιοθήκαι ὄχι μόνον τῶν εὐγενῶν ἀλλὰ ὅ-
λων τῶν διανοουμένων κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταε-
τίαν παρουσιάζον φαινόμενον ἐξαιρετικόν.

Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ὀκτωβρίου 1917 ἡ σπεῖρα
τῶν μεγάλων συναμοτιῶν τῆς ἀνθρωπότητος ἐλήστευσε ὅλα
τὰ Μουσεία, ὅλας τὰς πινακοθήκας, ὅλας τὰς βιβλιοθήκας
Κρατικὰς καὶ ἰδιωτικὰς· τοιοῦτος ὁρῶς **τὸ σύνολον τῶν**
ἀμέσων ὑλικῶν ζημιῶν τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ ἀνέρχεται
εἰς 250 περίπου δισεκατομμύρια χρυσῶν ρουβλίων,
δηλαδὴ 600 περίπου δισεκατομμύρια χρυσῶν δρ. ἢ
8 περίπου τρισεκατομμύρια σημερινῶν δραχμῶν.

Ἄν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὴν πολιτικὴν καὶ
δημοσίαν οἰκονομίαν ἕκαστος ἄνθρωπος ἐκπροσωπεῖ κατὰ
μέσον ὄρον κεφάλαιον 25,000 δραχμῶν βλέπουμεν ὅτι ἡ
ἀξία τῶν ἀπολεσθέντων 20 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἀνέρ-
χεται 500 δισεκατομμύρια.

Ἦτοι 8 1)2 τρισεκατομμύρια δραχμῶν ἐστοίχισεν
εἰς τὸν ρωσικὸν λαὸν ἢ ἀφέλειά του νὰ πιστεύῃ εἰς
τὰ ἀπατηλὰ κηρύγματα τῶν κομμουνιστῶν!

Γ' Ἡθικαὶ ἀπώλειαι

Βεβαίως δὲν ἀναλύεται εἰς ἀριθμοὺς ἢ καταστροφῆ

ὄλων τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας ἐπέφερεν ἡ κομμουνιστικὴ δικτατορία.

Ἡ διάλυσις τῆς οἰκογενείας, ἔχουσα ὡς συνέπειαν τὴν ἐλάττωσιν τῶν γεννήσεων, ἡ ἐξίσωσις τῶν ἀνθρώπων, φιλέργων καὶ ὀκνηρῶν συνεπιφέρουσα ἐπέκτασιν τῆς ὀκνηρίας, ἡ ὑπονόμευσις τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, συνεπαγομένη τὴν ἀσωτείαν καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῆς φειδοῦς, θὰ ἠδύναντο καὶ αὐταὶ νὰ ὑπολογισθοῦν. Τὴν φροντίδα αὐτὴν ἐφίνω εἰς τοὺς ἀναγνώστας μου διότι ἐπείγομαι νὰ τονίσω πῶς οἱ δῆθεν ἰδεολόγοι κήρυκες τοῦ κομμουνισμοῦ, οἱ δῆθεν ἀπόστολοι τῆς καταργήσεως τῆς ἰδιοκτησίας εἶνε σήμερον ἐκ τῶν πλουσιωτέρων ἀνθρώπων τῆς γῆς.

Ἀπόδειξις.

1) Ὅταν τῷ 1921 ἐπῆλθε ρήξις μεταξὺ Τρόσκυ καὶ Δερζίνσκυ, τοῦ αἰμοσταγοῦς ἀρχηγοῦ Τσέκα, ὁ τελευταῖος ἀντικατεστάθη, εἰς δὲ τὴν οἰκίαν του ἐνηργήθη ἔρευνα ἀποκαλύψασα δεκάδα κιβωτίων πλήρων ἀπὸ ἀδάμαντας καὶ κοσμήματα ἀμνδήτου ἀξίας. Ὁ Τρόσκυ ἔφερε τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἀνωτάτην Ἐπιτροπὴν τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ἡ ὁποία ἐκάλεσε τὸν Δερζίνσκυ νὰ ἀπολογηθῆ. Ἀντὶ ἀπολογίας ὁ Δερζίνσκυ ἀνέγνωσεν ἐκθέσεις τῶν ὀργανῶν τῆς Τσέκας ἀποκαλυπτούσας παρομοίας ληστείας καὶ διαφόρους ἐμπορικὰς πράξεις τοῦ Τρόσκυ καὶ τῶν ἄλλων κορυφαίων μπολσεβίκων. Ὁ ἔξυπνος πολωνοεβραῖος εἶχε φαίνεται φροντίσῃ νὰ παρακολουθῆ καὶ τοὺς ἐντίμους συναγωνιστὰς του ἰδεολόγους διὰ νὰ τοὺς ἐκβιασῇ ἐνδεχομένως. Καὶ τὸ ἐπέτυχε. Σιγῇ ἐκάλυψε τὰς ληστείας τοῦ Δερζίνσκυ.

Καὶ ὁ Δερζίνσκυ εἶναι σήμερον ὁ πλουσιώτερος ἀνθρώπος τῆς σοβιετικῆς Ρωσσίας!

**Πῶς δατυρίζουν τὴν θρησκείαν
«Ἀκόμη ὑπάρχουν τέτοιοι τυφλοὶ ὥστε νὰ πιστεύουν
τοὺς παπάδες». (Μπολσεβικὴ γελοιογραφία).**

2) Τῇ 28 Δεκεμβρίου 1924 ἐκυκλοφόρησεν συγκεκριμένως μεταξύ τῶν μελῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ κέντρου Χαμοβνίτσεσκοβο ἔντυπον κατηγορητήριον κατὰ τοῦ Ζηνόβιεφ (Ἀπφελμπάουμ) καὶ τοῦ Κάμενεφ (Ρόλενφελδ) τονίζον ὅτι οἱ δύο πανίσχυροι ἑβραῖοι... ἰδεολόγοι κομμουνισταὶ διενήργουν εὐρύτατον ἐμπόριον, διετήρουν χαρτοπαικτικὰς Λέσχας εἰς Μόσχαν καὶ Πετρούπολιν καὶ ὅτι ἰδίως αἱ σύζυγοί των μάλιστα δὲ ἡ κυρία Λιλίνα Ζινόβιεφ διέπραττον μεγάλας ληστείας εἰς βάρος τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ πλοῦτου.

Προστίθετο ὅτι μόνον ἐκ τῶν διαφορῶν του ἐπιχειρήσεων, πλὴν τῶν ἐκτάκτων κερδῶν, ὁ ἀνιδιοτελής σύντροφος Κάμενεφ εἶχε μηνιαῖον εἰσόδημα 60 χιλιάδων χρυσῶν ρουβλίων ἤτοι 2 σερπίπου ἑκατομμύρια σημερινῶν δραχμῶν!

3) Ὁ Τρότσκι, μὴ ὑστερῶν τῶν συντρόφων του εἰς ἀνιδιοτελεῖν κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν ἤρπασεν ἀπεράντους γαίας εἰς τὴν Νότιον Ρωσίαν παρὰ τὴν Κριμαίαν αἱ ὁποῖαι μέχρι πρό τινας ἐκαλλιεργοῦντο ὑπὸ ἐρυθρῶν στρατιωτῶν. Οὕτω ἐγένεν ὁ μέγας ἑβραῖος ὁ μεγαλύτερος ἴσως γαιοκτήμων τῆς μπολσεβικικῆς Ρωσίας.

4) Ὁ Ράδεκ καὶ ὁ Λιντβίνωφ διεμοίρασαν μεταξύ των τὰ κεφάλαια τῆς Ρωσο-Ἀσιατικῆς Τραπεζῆς

5) Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐδημοσιεύθη προσφάτως ἐπιστολὴ τοῦ Ράδεκ πρὸς τὸν Λιντβίνωφ λέγουσα μεταξύ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «*Τὰ κτήματα τοῦ Τρότσκι καλλιεργοῦνται θαναμάσια ἀπὸ τοὺς ἐρυθροὺς στρατιώτας. Διὰ τὴν μὴ γίνωμεν καὶ ἡμεῖς καλλιεργηταί: Γι' μᾶς μένει εἰς τὴν τσέπην μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν μετοχῶν Οὐρμουατ*» Καὶ ὁ Ράδεκ ἔλαλολουμθεῖ.

«*Ὁ Τρότσκι διενθύνει τὸ τράστ τῆς Μόσχας. Διὰ*

καὶ ἡμεῖς νὰ μὴ κάνομεν παρόμοιον συνδιασμόν εἰς Πολτάβαν ἢ εἰς Χαρκώβ; Ὁ Φρόντζε (ἑβραῖος διαδεδυχθεὶς τὸν Τρότσκι ὡς ἐπίτροπος τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν) θὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ ἐργατικὰς χεῖρας».

6) Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀκόλαστος σπατάλη, ἡ ἀφάνταστος χλιδὴ, ἡ ἀπίστευτος πολυτέλεια τῶν μπολσεβικῶν πρεσβετῶν εἰς τὸ ἔξωτερικόν. Ἔχει τοσάκις τονισθῆ εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν καὶ Ἀμερικανικὸν τύπον ὥστε κρίνω περιττον νὰ ἐπανέλθω. Εἶνε περιττὸν νὰ τονισθῆ, ὅτι οἱ 447 ἑβραῖοι κομμισάριοι τῆς μπολσεβικῆς Ρωσίας., περὶ ὧν ἀνέφερα ἤδη, ἔσπευσαν νὰ μιμηθοῦν τοὺς ἀρχηγούς των καὶ ὅτι δὲν κυβερνοῦν τὴν Ρωσίαν ἐξ ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἐργάτας καὶ χωρικοὺς αὐτῆς.

Φρονῶ ὅτι πάντα ταῦτα ἐνισχύουν ἀκλονίτως τὸν ἰσχυρισμὸν μου ὅτι ὁ κομμουνισμὸς εἶναι ἑβραϊκὴ ἔμπνευσις. ὑποστηριζομένη ὑπὸ ἑβραίων κεφαλαιούχων, διδιπλώντων ἀναστατώσεις διὰ νὰ ἀυξήσουν τὰ κεφάλαιά των.

Ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς Ῥωσίας

Ποία εἶναι σήμερον ἡ κατάστασις τῆς Ρωσίας; Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἀπαντοῦν εὐγλώττως αἱ κάτωθι ἀπολύτως ἀθνητικαὶ καὶ νοπαὶ μαρτυρίαι:

1) Ὁ νέος πρεσκευτὴς τῆς Γαλλίας εἰς Μόσχαν κ, Ἐρμπέττ, ἀφίχθεις πρὸ μηνὸς εἰς τὴν σοβιετικὴν πρωτεύουσαν, ἐζήτησε παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του νὰ τῷ ἀποστείλῃ ἐκ Γαλλίας τροφίμα διὰ τὴν οἰκογένειάν του καὶ διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν ὑπολλήλων τῆς πρεσβείας («*Ματὲν*» τῆς 19 Φεβρουαρίου ἐ. ἐ.).

2) Ἡ ἐκθεσις τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀγγλικοῦ ἐργατικοῦ κόμματος, ἡ ὁποία μετέβη εἰς Ρωσσίαν διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν κατάστασιν, τονίζει τὴν ἀπόλυτον ἐκλυσιν τῶν ἡθῶν. Κυβερνητικὰ νοσοκομεία ἐνεργοῦν ἐκτρώσεις διότι δῆθεν τὰ καθήκοντα τῆς μητρότητος δὲν πρέπει νὰ ἀπασχολοῦν τὰς Ρωσίδας. Αὐτὰ τὰ κρατικὰ ξενοδοχεῖα εἶνε ἐστία ὄχι μόνον κοινωνικῆς διαφθορᾶς, ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν ἀφροδισίων νόσων («Μόρνιγκ Ποστ» τῆς 22 Φεβρ. ἐ. ἐ.).

3) Καθ' ἐκάστην σχεδὸν ἀγγέλλονται δολοφονίαι ἀντιπροσώπων τῶν Σοβιὲτ εἰς διάφορα χωρία τῆς Ρωσσίας. Ἐκτακτὰ μέτρα ἐλήφθησαν διὰ τὴν προστασίαν τῶν κομμουνιστῶν πρακτόρων. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου θὰ θεωροῦνται τοῦ λοιποῦ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι (Πράβδα τῆς 30 Ἰανουαρ. ἐ. ἐ.).

4) Κατὰ τὴν ἐν Τυφλίδι σύνοδον τοῦ Κεντρικοῦ Ἐκτελεστικοῦ Κόμματος (4 Μαρτίου ἐ. ἐ.) ὁ σύτροφος Καλινὶν ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ γεωργικὸς φόρος θὰ ἐλαττωθῇ κατὰ 25 ο). Εἶνε προφανὲς ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνεται πρὸς κατεύνασιν τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ. ἐκδηλουμένης διὰ τῶν ἀθρόων δολοφονιών.

5). Κατὰ τὴν αὐτὴν σύνοδον ὁ σύτροφος Ρύκωφ ἐδήλωσεν ὅτι αἱ σπαρεῖσαι γαῖαι κατὰ τὸ 1924 εἶνε κατ' ἕκτασιν τὰ 80ο)ο τῶν προπολεμικῶν. Ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ ἐφθασε τὰ 60ο)ο τῆς προπολεμικῆς. Ἡ τῆς ἐλαφρᾶς βιομηχανίας, εἶνε ἀνωτέρα, ἀλλ' ἢ τῆς βαρείας ἐφθασε μόνον τῆς 32ο)ο προπολεμικῆς. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δίδουν εἰκόνα τῆς ἀνεργείας καὶ τῆς δυστυχίας ἣ ὁποία μαστίζει τοὺς Ρώσους ἐργάτας.

6). Αἱ ἀνακινώσεις τοῦ συντρόφου Ρύκωφ ἤλθον νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὰς δηλώσεις τοῦ ἐδῶ πρεσβευτοῦ τῆς μολ-

σεβικικῆς Ρωσσίας ἐπιφανοῦς Ἰσραηλίτου κ. Ζαρμπίνοβιτς (Οὐστίνωφ) ἀνακινώσαντος εἰς τὸν «Ἐλευθερον Λόγον» τῆς 16 Φεβρουαρίου ἐ. ἐ. τοὺς ἐξῆς ἀποκαλυπτικοὺς ἀριθμοὺς :

Γαϊάνθραξ: 1913 1.700 ἑκατομμύρια ποῦτια 1920 466 ἑκατομ. 1921 487 ἑκατομ. 1922 523 ἑκατομ. 1923 741 ἑκατομ. 1924 833 ἑκατομ. διὰ δὲ τὸ 1925 ὑπολογίζεται εἰς 921 ἑκατομ. ποῦτια.

Εἶνε περιττὸν νὰ ἀναπτύξω ὅτι ἡ λέξις «ἐλευθερία» εἶνε κἄτι ἄγνωστον ὑπὸ τὸν μολσεβικισμὸν συμβολίζοντα τὴν πλέον αἰμοσταγῆ τυραννίαν. Ἐπειδὴ ὁμως ὁ δικεκριμένος ἐβραῖος διπλωμάτης ὠμίλησε περὶ ἐλευθέρων ἐκλογῶν εἰς ἃς λαμβάνουσιν μέρος καὶ οἱ ἔμποροι» σῆμειῶ ὅτι ἔλαβον ἐπιστολὴν δύο Ἑλλήνων ἐκ Ρωσσίας, πρώην δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν Σοβιὲτ, προσφάτως ἀφιχθέντων ἐνταῦθα, τοῦ κ. Μ. Ν. Δελογραμμάτη (τέως μέλους τοῦ ἐργατικοῦ σωματείου «Ραμποτπρός» εκπαιδευτικῶν ὑπαλλήλῶν ὑπ' ἀριθ. 2369) καὶ τοῦ κ. Δ. Τσεβελάκου (τέως μέλους τοῦ ἐργατικοῦ σωματείου «Σοβραμποντικῶφ» δημοσίων ὑπαλλήλων) οἱ ὁποῖοι μοὶ γράφουν:

«Τὸ 65 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος τῶν σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν λέγει :

«Δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι :

α) πρόσωπα καταφεύγοντα εἰς τὴν μισθωτὴν ἐργασίαν διὰ νὰ καρπωθῶσι ὄφελος, β) πρόσωπα ζῶντα ἐξ εἰσοδημάτων μὴ προερχομένων ἐκ φυσικῆς ἐργασίας ἢ ἐκ τόκων τοῦ κεφαλαίου τῶν ἐξ οἰουδήποτε εἰσοδήματος ἢ ἐπιχειρήσεως καὶ γ) οἱ μοναχοὶ καὶ θρησκευτικοὶ λειτουργοὶ κλπ. κλπ.

Πῶς ὁ κ. Οὐστίνωφ συμβιβάζει τὸν ἰσχυρισμὸν του μὲ

τὴν παράγραφον 2 τοῦ συντάγματος ἀφορῶσαν τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς μικροεπαγγελματίας;»

Τὸ καίμενον εἶναι σαφές. Ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι δὲν ὑπάρχουν πλέον ἐν Ρωσίᾳ ὅπως ἐτόνιζε καὶ ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Χιούς εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐπιστολὴν του.

Αὕτῃ εἶνε ἐν συντόμῳ ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς Ρωσίας ὑπὸ τὸν μπολσεβικισμόν.

Ἀποσύνθεσις οἰκονομικῆ. Ἀποσύνθεσις ἠθικῆ. Τυραννία ἀφόρητος.

Ἀφόρητος δυστυχία τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν ἐν ὄνοματι τῶν ὁποίων διαρκῶς ὀμιλοῦν οἱ Ἑβραῖοι δικτάτορες τῆς Μόσχας ὧν τὸ 990) εἶνε ἐπὶ πλέον ἄνθρωποι τῶν ἔργαμάτων ἐκτελοῦντες διαταγὰς τῶν ἐβραϊκῶν οργανώσεων, οὐδέποτε δὲ ἠπῆρξαν ἐργάται ἢ χωρικοί. Αὐτὸ εἶνε τὸ τραγικὸν ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον ὠδήγησεν ἡ θυσία 20 ἑκατομμυρίων Ρώσων καὶ 8 1)2 τρισεκατομμυρίων δραχμῶν. Οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς λογικὸν καὶ δίκαιον κριτὴν νὰ κρίνῃ ἐπιεικῶς τὸ πείραμα τῶν ἐρυθρῶν τυράννων, ἰσχυριζόμενος ὅτι εἶχον μὲν οὗτοι τὴν καλὴν θέλησιν νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ καὶ διὰ τοῦτο προῦκάλεσαν τὰς θυσίας ταύτας, ἀλλ' ἀπέτυχον. Ἡ ληστρικὴ ἰδιότητα τῶν Ἑβραίων δικτατόρων, τὴν ὁποίαν τόσον αὐστηρῶς ἐπιτιμῆσεν ἡ μαρτυρικὴ καὶ ἡ ἠρωϊκὴ γραῖα Μπρεσκόβσκαγια, ἀποδεικνύει πασιφανῶς ὅτι δὲν εἶχον οὔτε ἔχουν τὴν ἐλαχίστην διάθεσιν νὰ ἐργασθοῦν ὑπὲρ τῆς Ρωσίας. Ἀπλῶς ἐκτελοῦντες διαταγὰς τῆς «ἀοράτου ἐβραϊκῆς δικτατορίας τοῦ κεφαλαίου» περὶ ἧς ὠμίλησα ἠθέλησαν καὶ ἐπέτυχον νὰ διαλύσουν καὶ νὰ ληστεύουν ἓνα μέγαν χριστιανικὸν λαόν. Ἄλλως τε οἱ ζήσαντες ἐν Ρωσίᾳ καὶ μελετή-

σαντες ἐκ τοῦ σύγγυς τὰ δραματικά γεγονότα τῶν τελευταίων 25 ἐτῶν, γνωρίζουν ὅτι καὶ ἡ ἥττα τῆς Ρωσίας κατὰ τὸν Ρωσοῖαπωνικὸν πόλεμον εἶνε κυρίως ἔργον Ἑβραίων κεφαλαιούχων καὶ μάλιστα τοῦ περιφήμου δισεκατομμυριοδχοῦ βαρῶνου Γκίνσβουργ, ὅστις εἶχεν ὁργανώσῃ θαυμασίαν κατασκοπείαν ὑπὲρ τῶν Ἰαπώνων, διακρινθέντων ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀνδρείαν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν θαυμασίαν τὸν ὁργάνωσιν.

Ἰδίᾳ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν Σαβιέτ, φιλογερμανικῆ, φιλοκεμαλικῆ καὶ φιλοβουγαρικῆ παρὰ τὴν ἀρχὴν τῶν Ἑθνοτήτων, λυσσῶδῶς δὲ μεσιλληρικῆ, ἐνισχύει ὅλα τὰ λοιπὰ δεδομένα, τὰ ὁποῖα πείθουν ἀκραδάντως ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἐφεύρεσις ἐβραϊκῆ ἐνισχύεται ὑπὸ τῶν Ἑβραίων κεφαλαιούχων διὰ νὰ προκαλεῖ ἀναστατώσεις, ἐκ τῶν ὁποίων οὗτοι θὰ ἀποκομίζουσιν ἐκάστοτε κέρδη τεράστια. Αἱ ἠλιθιότητες, αἱ ἀνηθικότητες, αἱ ἀδικίαι τὰς ὁποίας διαπράττει ἡ περίφημος εὐρωπαϊκὴ δηλωματία ἀποτελοῦν αἶνιγμα, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξήγησις εὐρίσκεται μόνον εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλα αἱ Κυβερνήσεις τῆς γῆς ἐνεργοῦν ὀλιγώτερον κατ' ὑπόδειξιν τῶν συμφερόντων τῶν λαῶν αὐτῶν καὶ περισσότερον κατ' ἐπιταγὴν τῶν ἀοράτων Ἑβραίων κεφαλαιούχων.

Ἐἰς τοὺς ἀμφιβάλλοντας περὶ αὐτοῦ ὑπενθυμίζω ὅτι ἤδη κατὰ τὸ 1846 ὁ λόρδος Μπῆκονσφηλδ ἔγραψεν ὅτι ὁ κόσμος διοικῆται οὐχὶ ὑπὸ τῶν προσώπων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα οἱ ἄνθρωποι νομίζουν, ἀλλὰ παρ' ἄλλων τὰ ὁποῖα μένουν εἰς τὰ παρασκῆνια».

Αὐτὸς δὲ ὁ Βίσμαρ ἐπανειλημμένως ἐτόνισεν ὅτι ὑπάρχουν «ἀόρατοι καὶ ἀκαθόριστοι δυνάμεις πρὸς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ συμβαδίζει ἐὰν θέλῃ νὰ ἐπιτύχῃ». Πολλάκις δὲ ἀστειευόμενος ἔλεγεν ὅτι ἐπωλήθη εἰς τὸν Σατανᾶν (ὑπο-

νοῶν τὸν ἔβραϊὸν δισεκατομυριοῦχον Ρότσχιλδ) ἀλλὰ προσέθεσεν ὅτι οὗτος ἦτο ἐκ Φραγκφούρτης... ἄρα γερμανός).

Προσφάτως ἀκόμη ὁ Ράτεναου (1921) ὠμολόγει ὅτι «τὸν κόσμον διευθύνουν 300 ἄνθρωποι ἄγνωστοι εἰς τοὺς λαούς, ἀλλὰ γνωρίζομενοι καλῶς ἀναμεταξύ των».

Δυστυχεῖς οἱ λαοὶ, τῶν ὁποίων οἱ διανοούμενοι εἴτε ἐξ ἁμαθείας εἴτε ἐξ ἰδιοτελείας, προσδένονται εἰς τὸ ἄρμα ὀλεθρίων οὐτοπιῶν, ὅπως ὁ κομμουνισμὸς, παρασύρονται ἄλλυσσόμενοι παρ' αὐτῶν εἰς τὸν φρενήρην δρόμον του.

Εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐργάτας, εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἐν γένει εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα δὲν θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ εὐχηθῆ τίποτε καλύτερον εἰμὴ νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τὰ πραγματικὰ αἴτια τῆς φορικτῆς τραγωδίας τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, τῆς ὁποίας δὲν ἐγνώρισεν ἀνατροχιαστικωτέραν ἢ ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ. Κατόπιν δὲ τῆς μελέτης ταύτης νὰ ἀντιτάξουν τὴν ἰσχυρὰν, τὴν ρωμαλέαν, τὴν νικηφόρον ἀντίδρασιν, τὴν ὁποίαν ὑγιεῖς ὄργανισμοὶ ἀντιτάσσουν εἰς τὰ μικρόβια. Διότι ἄνευ τῆς ἀντιδράσεως ταύτης οἱ λαοὶ θὰ ἀποδείξουν ὅτι στεροῦνται ζωτικότητος, καὶ ἀντιλήψεως, ὅτι εἶνε ποίμνια, ὅτι ἔχουν τόσον διαφθορῆν, τόσον ἀποσυντεθῆν, ὥστε δικαίως νὰ ζητῆ τὸ ἔβραϊκὸν κεφάλαιον νὰ τοὺς ὑποτάξῃ εἰς τὸ ἰδεῶδες τῆς κοσμοκρατορίας του.

Ἡ μεγάλη Ρωσὶς διανοουμένη Αἰκατερίνη Μπρεσκόβσκαγια εἶνε γνωστὴ διὰ τοὺς μακροὺς ἀγῶνάς της κατὰ τῆς τσαρικῆς ἀπολυταρχίας καὶ ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ. Πεντήκοντα ὀλόκληρα ἔτη τῆς ζωῆς της διῆλθε διὰ τοῦτο εἰς τὰς φυλακάς, εἰς τὴν Σιβηρίαν, εἰς τὴν ἔξορίαν.

Περιβεβλημένη μὲ τὸν φωτιστὴν τοῦ ἤρωος καὶ τοῦ μάρτυρος ἢ ὑπερογδοηκοντοῦτας ρωσὶς δέσποινα, ἢ

ὁποία τῶρα ζῆ εἰς τὴν Πράγαν δικαιοῦται περισσότερον παντὸς ἄλλου νὰ ὀμιλήσῃ περὶ τῆς πραγματικῆς σημασίας τοῦ μπολσεβικισμοῦ. Ἴδου τι ἔλεγεν ἐπὶ λέξει τῆ 28 Ἰανουαρίου ἐ.ξ. εἰς τὸν ἐν Πράγᾳ ἀνταποκριτὴν τῆς παρισινής «Ματέν».

— «Ὅσοι ἐκ τῶν σοσιαλιστῶν ἢ τῶν δημοκρατῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἀποδίδουν ἀκόμη εἰς τοὺς κομμουνιστὰς πολλοστημόριον ἰδεῶδους, ὅσοι τοὺς ἐκλαμβάνουν ἀκόμη ὡς ἀποστόλους τῆς παγκοσμίου ἐπαναστάσεως διὰ τὴν δημιουργίαν καλλιτέρου βίου ὑπὲρ τοῦ προλεταριάτου ὅλης τῆς γῆς, ἐξακολουθοῦν νὰ διαπράττουν βαρύτερον σφάλμα.

Ἡ ζωὴ τῶν Ρώσων ἐργατῶν καὶ χωρικῶν εἶνε ἕνα μαρτύριον. Οὐδέποτε οἱ Ρῶσοι ὑπέστησαν ὅ,τι ὑποφέρουν σήμερον οὔτε εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν πλέων αἰμοβόρων τσάρων οὔτε ἐπὶ τῆς πλέον βδελυρᾶς κυβερνήσεως.

Οἱ κομμισάριοι τοῦ λαοῦ δὲν ἔχουν παρὰ ἕνα πόθον: νὰ μείνουν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ ἐκμεταλλευθῶν προσωπικῶς αὐτὴν ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερον.

Ἐνθυμηθεῖτε τὴν πεῖναν 1921. Κατὰ τὴν τραγικὴν ἐκείνην ἐποχὴν εἶχε διαδοθῆ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν ἐπιτρόπων τοῦ λαοῦ, μὴ δυναμένη νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσχερείας, θὰ παρητεῖτο. Εἰς ὅμως ἐκ τῶν ἐπιτρόπων τούτων ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου ἀπήντησεν ὅτι «θὰ ἔμεινεν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐφόσον θὰ παρέμενεν ἀκόμη εἰς τὴν ζωὴν εἰς μόνον Ρῶσος, εἰς μόνον μπολσεβίκος

Καὶ ἡ γηραιὰ «μάμμη» τῆς Ρωσικῆς Ἐπαναστάσεως ἐξηκολούθησε:

— Οἱ μπολσεβῖκοι ζητοῦν διαρκῶς δάνειον ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ. Ἄλλὰ δὲν τὸ προορίζουν δια τὴν Ρωσίαν. Τὸ θέ-

λουν διὰ τὴν ἐξωτερικὴν προπαγάνδαν των. Κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου 1924 ἔγραψα εἰς τοὺς κ. κ. Ἑρριώ και Μὰκ Δόναλδ, τότε προθυπουργὸς Γαλλίας και Ἀγγλίας διὰ νὰ διὰ νὰ τοὺς ἱκετεύσω νὰ σκευθοῦν καλὰ πρὶν νὰ δανείσουν ἔστω και ἕνα ὀβολὸν εἰς τὴν ὁσοβιετικὴν κυβέρνησιν.

Τι θὰ συνέβαιναν ἂν δὲν ἔχορηγεῖτο δάνειον εἰς αὐτὴν; Ὁ πόλεμος. Οἱ μπολσεβίκοι τὸ λέγουν καθαρά: «Ἐὰν δὲν μᾶς δώσετε χρήματα θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐπιτεθῶμεν κατὰ τῆς Πολωνίας ἢ τῆς Ρουμανίας και θὰ προκαλέσωμεν τὸν πόλεμον εἰς ὅλην τὴν γῆν».

Μεταξὺ τῶν δύο καταστροφῶν, τοῦ πολέμου και τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ μπολσεβικισμοῦ πρέπει νὰ προτιμηθῇ τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον θὰ βλάβῃ ὀλιγότερον τὸν πολιτισμὸν και τοῦτο εἶνε ὁ πόλεμος.

Ὅλα τὰ τεχνάστατα τῶν μπολσεβίκων, αἱ ἐνέργειαι των ἐν Ἀσίᾳ ἢ συνθήκη τὴν ὁποῖαν συνῆψαν με τοὺς Ἰάπωνας, ὅλα ταῦτα ἀποτελοῦν μέρος τεραστίου ἐκβιασμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐξασκοῦν κατὰ τῆς Εὐρώπης διὰ νὰ παραμείνουν εἰς τὴν ἀρχήν.

Σήμερον ὁ Τρότσκι και ὁ Ζηνόβιεφ διεκδικοῦν τὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς Ρωσσίας. Ὁ Τρότσκι ἔχει ἰδιοσυγκρασίαν δικτάτορος. Εἶνε εἰς μεγαλομανῆς νομίζων ὅτι προορίζεται νὰ βασιλεύσῃ ἐφ' ὀλοκλήρου τῆς Ἀνθρωπότητος.

Ὁ Ζηνόβιεφ εἶνε ἄνθρωπος τῶν διασκεδάσεων, θαυμαστής τῶν καλῶν οἴνων και τῆς σαμπάνιας. Ἐγνώρισεν εἰς τὸν βίον του ὅλα τὰ εἶδη τῶν στερησεων, και τώρα παρεδόθη παραφρόνας εἰς τὴν διασκέδασιν. Αἱ χορεύτριαι τοῦ παλαιοῦ αὐτοκρατορικοῦ μπαλέτου, αἱ ὠραῖαι γυναῖκες τῆς Πετροπόλεως κολακεύονται σήμερον διότι εἶναι φίλαι τοῦ Ζηνόβιεφ. Καὶ εἶνε οὗτος πολὺ γεναιόφρων. Ἡ Δη-

μοκρατία δὲν ἔχει τίποτε ἀρκετὰ ἀκριβὸν διὰ τὰς φιλίας του. Τὰ κολλιὰ τῶν μαργαριτῶν, τὰ κοσμήματα τῆς αὐτοκρατορικής οἰκογενείας, τῶν εὐγενῶν και τῶν πλουσίων τοῦ τέως καθεστῶτος εὐρίσκονται σήμερον κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς χεῖρας τῶν γυναικῶν τούτων, αἱ ὁποῖαι συνεδέθησαν ἢ συνδέονται με τὸν διάσημον δικτάτορα τῆς Μόσχης...»

Και ἡ γηραιὰ σημαιοφόρος τῶν ρωσικῶν ἐλευθεριῶν ἐπέκρανεν ὡς ἐξῆς:

«Εἶμαι 82 ἐτῶν. Ἐπερίμενα 58 ἔτη τῆς ζωῆς μου διὰ νὰ φύγῃ ὁ τσάρος και ἐπερίμενα τὸν ἡμισὴ αἰῶνα εἰς τὰς φυλακάς, εἰς τὴν Σιβηρίαν, εἰς τὴν ἐξορίαν.

Ἦδη περιμένω ἀπὸ ἕξ ἐτῶν τὴν πτώσιν τοῦ μπολσεβικισμοῦ τῆς μεγάλης αὐτῆς μάστιγος τῆς Ρωσσίας και τοῦ πολιτισμοῦ.

—Ἐξω ἐχιόνιξε, ἐξακολουθεῖ ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ματὲν». Μεγάλαι νιφάδες περιεπλανῶντο εἰς τὸν ἀέρα ὡς μικρὰ τεμάχια χάρτου ἐνὸς βιβλίου, τὸ ὁποῖον εἶχε σχίσει κανεὶς. Καὶ πράγματι ἡ μάμμη τῆς ρωσικῆς ἐπαναστάσεως εἶχε κουρελιάσῃ τὴν ψευδὴ ἱστορίαν τοῦ Μπολσεβικισμοῦ.

Ἴδου και μία δραματικὴ ἀφήγησις τῶν μπολσεβικικῶν θηριοδιῶν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Πολωνοῦ συγγραφέως κ. Ὁσσενδόφσκυ, ἐνὸς ἄλλου ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς πραγματικῆς φιλελευθέρως κινήσεως τῆς Ρωσσίας πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου.

Ὁ Φερδινάνδος Ὁσσενδόφσκυ εἰς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων σοφῶν και συγγραφέων τῆς συγχρόνου Πολωνίας. Ρῶσος πολίτης πρὸ τῆς ἀνασυστάσεως τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας μετέσχεν ἐνεργῶς ὅλων τῶν φιλελευθέρων κινήματων τὰ ὁποῖα ὀργανώθησαν ἐν Ρωσίᾳ κατὰ τῆς τσαρικῆς ἀπολυταρχίας πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Ἴδια κατὰ τὰ

τέλη τοῦ 1905 διετέλεσε προθυπουργὸς τῆς ρωσικῆς ἐπαναστατικῆς κυβερνήσεως τῆς ἀπὸ ἀνατολῆς, ἡ ὁποία ἠδρευεν εἰς Χαρπίν. Συλληφθεὶς τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1906 ὑπὸ ὀργάνων τοῦ Τσάρου κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ἡ δὲ ποινή του ὅμως δὲν ἐξετελέσθη τῇ ἐπεμβάσει τοῦ κόμητος Βίττε. Φυλακισθεὶς εἰς Χαρπίν, Χαμπαρόβσκ, Νικολάεβσκ καὶ Βλαβιδοστόκ, ὠδηγήθη τέλος εἰς τὸ φρούριον Πέτρον καὶ Παύλου ἐν Πετροπόλει.

Οἱ Ἑβραῖοι δικτάτορες τῆς Μόσχας δὲν ἐφείσθησαν οὔτε τοῦ Ὄσσενδόφσκυ, ἀληθοῦς πρωτεργάτου τῆς φιλελευθέρως κινήσεως. Καταδικωκόμενος ὁ Πολωνὸς συγγραφεὺς κατώρθωσε διὰ τῆς Σιβηρίας, Μογκολίας, Μαντζουρίας νὰ διασωθῇ.

Ἴδου πῶς περιέγραψε προσφάτως τὰς ἐντυπώσεις του περὶ μπολσεβικισμοῦ:

—Οἱ ἄνθρωποι ἐν Ρωσίᾳ ζοῦν διὰ μίαν μόνον ἡμέραν διότι ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν οἰκιῶν των ἀγνοοῦν ἂν θὰ ἐπιστρέψουν ἢ ἂν δὲν θὰ συλληφθοῦν καθ' ὁδὸν διὰ νὰ ριφθοῦν εἰς τὰ δεσμοτήρια τῶν μπολσεβίκων, πλέον αἰμοβόρων, πλέον τρομερῶν τῶν ὀργάνων τῆς Ἱερᾶς ἐξετάσεως.

Μίαν πρωτῆν μεταβὰς εἰς ἐπίσκεψιν ἑνὸς φίλου, ἐπληροφορήθην αἰφνιδίως ὅτι εἴκοσι ἐρυθροὶ στρατιῶται εἶχον κυκλώσῃ τὴν οἰκίαν μου διὰ νὰ μὲ συλλάβουν. Δὲν ἐπέστρεψα πλέον εἰς αὐτήν. Ἐδανείσθην ἀπὸ τὸν φίλον μου μίαν ἐνδυμασίαν κυνηγίου καὶ ὀλίγα χρήματα καὶ ἔφυγα ἀμέσως συνινδευόμενος ὑπὸ ἑνὸς χωρικοῦ ὅστις μὲ ὠδήγησεν εἰς πυκνὸν δάσος ἔξω τῆς πόλεως. Εἶδον ἐκεῖ τὰ σώματα εἴκοσι ὀκτῶ ἀξιωματικῶν ἀπηγχοτισμένων εἰς τὰ δένδρα. Τὸ πρόσωπον καὶ τὸ σῶμά των. ἦσαν ἠκρωτηρισμένα.

Καθ' ὁδὸν ἀπεφεύγαμεν νὰ εἰσερχώμεθα εἰς τὰ χωρία,

τὰ ὁποῖα συνητῶμεν. Ὅταν δὲ ἐξ ἀνάγκης, εἰσερχόμεθα εἰς αὐτὰ πρὸς ἐνέργειαν προμηθειῶν, οἱ χωρικοὶ μᾶς ὑπεδέχον ἐνθουσιωδῶς. Ὅλοι ἐμίσουν τοὺς μπολσεβίκους, οἱ ὁποῖοι μετέβαλον εἰς σωρὸν ἐρειπίων πλεῖστα χωρία.

Διερχόμενοι μίαν ἡμέραν ἕνα παραπόταμον τοῦ Ἰενισέη ἐν Σιβηρίᾳ, εἶδομεν στενὴν καὶ ἐλώδη διάβασιν, τῆς ὁποίας ἡ εἴσοδος ἦτο κεκαλυμμένη ὑπὸ πτωμάτων ἀνθρώπων καὶ ἵππων. Ὀλίγον ἀπωτέρω εὐρίσκομεν ἐν ἔλκυθρον τεμαχισμένον, κιβώτια διερηγμένα καὶ ἔγγραφα σκορπισμένα. Πλησίον αὐτῶν ἐνδύματα σχισμένα καὶ πτώματα. Ποιοὶ ἦσαν οἱ δυστυχεῖς οὗτοι; Ποία τραγωδία εἶχε διαδραματισθῆ; Προσπαθήσαμεν νὰ διαλευκάνωμεν τὸ μυστήριόν τῆ βοήθειά τῶν ἐγγράφων τὰ ὁποῖα εὗρομεν. Ἐπρόκειτο περ ἐπισήμων ἐγγράφων ἀπευθυνομένων εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ στρατηγοῦ Τοπελάγεφφ. Εἶνε πιθανὸν ὅτι τμήμα τοῦ ἐπιτελείου διήλθεν διὰ τῶν δασῶν τούτων κατὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ στρατοῦ τοῦ Κολτσᾶκ προσπαθοῦν νὰ ἀποφύγῃ τὸν ἐχθρὸν, ὅστις προσήγγιζεν ἐκ διαφόρων σημείων. Συνελήφθησαν ὅμως ὅλοι ὑπὸ τῶν μπολσεβίκων καὶ ἐσφάγισαν.

Ὀλίγον περαιτέρω ἀπεκαλύψαμεν τὸ πτώμα δυστυχοῦς γυναικὸς, ὑπὸ συνθήκας σαφῶς μαρτυρούσας τί εἶχε προηγηθῆ προτοῦ ἐλευθερώτρια σφαῖρα τερατίσῃ τὴν ζωὴν της. Τὸ σῶμα ἦτο ἐξηπλωμένον παραπλεύρως καλύβης ἐκ φυλλωμάτων, εἰς αὐτὴν ὁποῖαν ἦσαν ἐσκορπισμένα κεναὶ φάλακται καὶ κυτία κονσερβῶν, μάρτυρες τῶν ὀργίων, τὰ ὁποῖα προηγήθησαν τοῦ ἐγκλήματος.

Τὰ πλεῖστα τῶν χωρίων τῆς Σιβηρίας, ἐξ ὧν διήλθαμεν κυβερνοῦνται ὑπὸ τῶν ἀχθοφόρων τῆς χθῆς, ἀγνοοῦνται γραφῆν καὶ ἀνάγνωσιν. Ἴδου διατί οἱ ἐκεῖ μπολσεβίκοι ἐξετάζοντες τὰ δῆθεν ἔγγραφα τῆς ταυτότητός μας τὰ ὁποῖα

Ὁ ζῆλος τῶν μπολσεβίκων ζωγράφων.
Πίναξ παριστῶν τὴν . . . «ἀποθέωσιν τοῦ Λενίν».

ἐδαικνύμεν οὐδὲν ἡγνύουν ἐξ αὐτῶν. Κατὰ τοῦτο ἠδὲ
γῆσαμεν τὸ κομμουνιστικὸν καθεστῶς, τὸ ὅποιον τοὺς μὲν
σοφοὺς καταδικάζει νὰ σαρώουν τοὺς δρόμους, ἀναβιβάζει
δὲ τοὺς ἀνικάνους καὶ τοὺς ἀμαθεῖς εἰς τὰ ὑψηλότερα
ἀξιώματα.

Ἐξ ἄλλου ἐφροντίζαμεν νὰ ἀναπτύσσωμεν εἰς τὰ τοπι-
κὰ Σοβιὲτ σχέδια ἀναδιοργανώσεως τῆς περιφερείας των,
προκαλοῦντες οὕτω τὸ θαυμασμὸν των διὰ τὴν . . . σοφίαν
μας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην των διὰ τὰς . . . φιλικὰς ὑπο-
δείξεις μας.

Φοβούμενοι ὅμως μήπως ἀναγνωρισθῶμεν κατηυθύν-
θημεν πρὸς τὴν Μογγολίαν διὰ νὰ παύσωμεν εὐρισκόμενοι
ἐπὶ ρωσικοῦ ἐδάφους.

Ἡ μαρτυρία τοῦ Ὅσσενδόφσκυ περὶ μπολσεβικισμοῦ
πρέπει νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν ὄχι μόνον τῶν Ἑλλήνων
ἐργατῶν ἀλλὰ καὶ τῶν φιλελευθέρων διανοουμένων ὅλης
τῆς γῆς. Συμφωνεῖ ἄλλως τε πλήρως πρὸς τὰς ἐπισήμους
πληροφορίας ὅλων τῶν ξένων κυβερνήσεων. Ἴδου τί ἔγραφε
περὶ τῶν ἑβραίων δικατόρων τῆς Μόσχας πρὸ τῆς παραι-
τήσεώς του ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμε-
ρικῆς κ. Χιούζ πρὸς τὸν προσφάτως ἀποθανόντα μέγαν
ἑβραῖον Σαμουήλ Γκόμπερς, πρόεδρον τῆς Ἀμερικανικῆς
Συνομοσπονδίας ἐργατῶν, ὅστις τὸν ἐπίειξε νὰ ἀναγνωρίσῃ
τὴν σοβιετικὴν κυβέρνησιν:

«Ἡ κατάληψις τῆς ἀρχῆς ἐν Ρωσίῃ ὑπὸ μίᾳ μειονο-
ψηφίας ὑπῆρξε διὰ τὸν ρωσικὸν λαὸν μία μεγάλη ἀπογοή-
τευσις, ἕκτοτε διαρκῶς ὀγκουμένης. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευ-
θέρας συζητήσεως καὶ αἱ πλεῖστα τῶν ἀτομικῶν ἐλευθε-
ριῶν κατηργήθησαν. Πᾶσα διεκδίκησις τῶν ἐλευθεριῶν
τούτων χαρακτηρίζεται ὡς ἀντεπανάστασις καὶ τιμωρεῖται

διὰ θανάτου. Πᾶν εἶδος ἀντιπολιτεύσεως κατεπνίγη σκληρότατα. Σκοπίμως κατεστράφη ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς χώρας.

Ὅταν οἱ ἐργάται ἀντιτάσουν παθητικὴν ἀντίστασιν ἐπιστρατεύονται. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι ἡ Ρωσσία ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ μεσαίου αἰῶνος. Πολιτικῶς κατέληξεν εἰς τὸν δεσποτισμὸν. Οἰκονομικῶς εἰς τὴν καταστροφὴν. Ἐξεδόθη νέον Σύνταγμα τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν περιλαμβάνει καμμίαν διάταξιν περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

«Οἱ διευθύνοντες τὴν Ρωσσίαν ἀκόμη δὲν ἐγκατέλειψαν τὸ ἀρχικόν των σχέδιον νὰ καταστρέψουν τὰ Κράτη ὅλου τοῦ Κόσμου. Πρὸ τινος ὁ Τρότσκι προσφωνῶν τὴν ρωσικὴν κομμουνιστικὴν νεολαίαν ἔλεγεν ὅτι ἡ ἐπανάστασις ὀγκοῦται ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ καὶ ὅτι ἡ ἀρχίστη ἀγὼν μακρὸς, λυσσώδης, σκληρὸς καὶ αἱματηρὸς. Ἐφόσον λοιπὸν οἱ ἰθύνοντες τῆς Μόσχας θὰ διατηροῦν τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς καταστροφῆς εἰς τὸ ἔσωτερικόν, δὲν θὰ δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις μας νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς ἀρχὰς τῆς Μόσχας, ἔστω καὶ ἂν τῇ προβληθῶν λόγῳ οἰκονομικοί.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ὁ κίνδυνος τῆς Ρωσσίας

Ὅχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας χώρας πολλοὶ εἶνε οἱ νομίζοντες ὅτι ὁ κομμουνιστικὸς κίνδυνος δὲν εἶνε σοβαρὸς καὶ εἶνε ὑπερβολικοὶ οἱ ὁμιλοῦντες περὶ αὐτοῦ.

Αἱ κατωτέρω πληροφορίες θὰ ἀποδείξουν ὅτι ὁ κομμουνιστικὸς κίνδυνος εἶνε σοβαρώτατος καὶ ὅτι οἱ βεβαιοῦντες τὸ ἀντίθετον ἢ εἶνε ἐγκληματικῶς ἐπιτόλαιοι ἢ εἶνε κεκρυμμένοι πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ ἐπιδιώκοντες νὰ ἀποκοιμίζουν τὰ Κράτη καὶ τοὺς λαοὺς.

Ὁ κίνδυνος εἶνε σοβαρώτερος παρ' ὅσον φαίνεται διὰ τοὺς ἑξῆς τέσσαρας κυρίους λόγους.

α) Διότι εἶνε ἀπαστεύτως τελεία ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ πειθαρχία τῶν κατὰ τόπους κομμουνιστικῶν κομμάτων, συντεταγμένων στρατιωτικῶς, ἂν καὶ ὁ κομμουνισμὸς λέγει ὅτι μισεῖ τοὺς στρατοὺς.

β) διότι μόνη ἡ σοβιετικὴ Ρωσσία διαθέτει διακόσια ἑκατομμύρια χρυσῶν ρουβλίων (δηλαδή 7 περίπου δισεκατομμύρια δραχμῶν) διὰ τὴν προπαγάνδαν τοῦ διεθνoῦς κομμουνισμοῦ, πλὴν ἄλλων ἀδήλων πόρων προερχομένων εἴτε ἐκ κεφαλαιοκρατῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συμφέρον εἰς τὰς ἀναστατώσεις ἐκ τῶν ἐράνων (μὲτρ) τοὺς ὁποίους κατ' ἐπίφασιν ἐνεργοῦν μεταξύ των οἱ κομμουνισταὶ ὅλων τῶν χωρῶν.

γ) διότι οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ κομμουνισμοῦ ὅλων τῶν Κρατῶν, παχύτατα ἀμειβόμενοι ὑπὸ τῆς Μόσχας, ἐμφανίζονται οὐχὶ ὡς ἰδεολόγοι κήρυκες μᾶς ἐπιστημονικῆς θεωρίας, ἀλλὰ ὡς ἀπατεῶνες δημαγωγοὶ, οἱ ὁποῖοι ἀφ' ἑνὸς ἀποκρύπτουν τὴν πραγματικὴν ἔννοιαν τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ ἀφ' ἑτέρου δὲ φωπεύουν τὰ κτηνωδέστερα ἔνστικτα τοῦ πλήθους. Ἐπειδὴ δὲ εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς γῆς, εἰς ὅλας τὰς ἡπείρους, ὑπάρχουν ἐργάται καὶ χωρικοὶ ἀθῶοι ἀλλ' ἀμαθεῖς κολακευόμενοι ἀπὸ τόσο ἐγκυστικὰς ὑποσχέσεις εἶνε φυσικὸν νὰ βλέπει κανεὶς νὰ φυτρώνουν, ὅπως οἱ δηλητηριώδεις μύκητες, εἰς ὅλα τὰ Κράτη τοῦ κόσμου κομμουνιστικὰ κόμματα.

δ) διότι πανταχοῦ οἱ κομμουνισταὶ ἐξευρίσκουν τρόπους νὰ ἐξοπλίζωνται συστηματικῶς ἐνῶ ταῦτοχρόνως διὰ τῶν πλέον ὑποῦλων μεθόδων ἐπιδιώκουν τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν ἀστῶν. Οἱ ἴδιοι εἶνε ἀπολύτως βέβαιοι περὶ τῆς τελικῆς ἐπικρατήσεως τῶν διότι, ὅπως λέγουν εὐρίσκονται ἀντιμέτωποι δύο κόσμοι, δηλαδή τὸ πλῆθος καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ ὀλίγοι, δηλ. οἱ ἔμποροι καὶ βιομήχανοι, οἱ ἐκμεταλεῦται τῶν πολλῶν κατὰ τὴν φράσιν των. Καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἔχουν ὑπὲρ αὐτῶν πλὴν τῆς ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς τὴν ὀργάνωσιν, τὴν πειθαρχίαν καὶ τὸ ἠθικὸν· δηλαδή τὴν ἀνυπόμονον μαγίαν νὰ ἀρπάσουν τὰς περιουσίας τῶν πλουσίων. Ἐνῶ οἱ ὀλίγοι, χορτασμένοι ἐκ τῆς μακρᾶς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πολλῶν, οὔτε ὀργανοῦνται, οὔτε πειθαρχοῦν, οὔτε διαθέτουν ὁ βολὸν δι' ἀντικομμουνιστικὴν ὀργάνωσιν οὔτε ἔχουν τὸ πολεμοχαρὲς ἠθικὸν τοῦ πεινῶντος πλήθους.

Ἴδοῦ μία πιστὴ εἰκὼν τῆς τεραστίας ὀργανώσεως τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς ὅλας τὰς ἡπείρους:

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Τρίτης Διεθνoῦς ἐδρεύουσα εἰς Μόσχαν διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα.

α) «Τμήμα διεθνῶν σχέσεων», εἰς τὸ ὁποῖον υποτάσσονται ὅλα τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα ὄλων τῶν χωρῶν. Ὑπάρχουν δὲ τοιαῦτα ὄχι μόνον εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ Β. Ἀμερικὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ εἰς τὴν Ν. Ἀμερικὴν καὶ ἐν γένει πανταχοῦ ὅπου ὑπάρχουν ἐργάται.

β) «Τμήμα ταραχῶν, προπαγάνδας καὶ δράσεως». Τὸ τμήμα τοῦτο, τὸ καὶ σπουδαιότερον, ὑποδιαιρεῖται εἰς τρεῖς Γραμματείας:

- 1) Ἀνατολικὴ Γραμματεία προπαγάνδας.
- 2) Δυτικὴ Γραμματεία προπαγάνδας.

3) Γραμματεία εἰδικῶν ὁμάδων.

Τὸ τμήμα τοῦτο εὐρίσκεται εἰς ἀμεσον συνηγορίαν μετὰ τὴν ἐν Ρωσσίᾳ τρομοκρατικὴν ὀργάνωσιν Γκέ-πέ-οῦ (πρώην Τσέκα), ἡ ὁποία συχνὰ ἀποστέλλει ὀργανάτης εἰς ξένους χώρας πρὸς διενέργειαν προπαγάνδας ἢ ἐκτέλεσιν δολοφονιῶν ἢ ὀργάνωσιν ταραχῶν.

Καὶ οἱ μὴ εἰδικοὶ περὶ τὰ στρατιωτικὰ πράγματα ἀντιλαμβάνονται ὅτι μικραὶ ὁμάδες συντεταγμένα εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐπιβάλουν τὰς θελήσεις των εἰς πολὺ μεγαλυτέρας μάζας μὴ ὀργανωμένας, ἀναρχοῦμένας καὶ μάλιστα σπαρασσομένας ἀπὸ ἐμφυλίου διενέξεως ἐπιτηδείως ὑποθαλαπομένας ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν. Ἡ ἀναμφισβήτητος αὕτη ἀλήθεια ἐρμηνεύη τὸ ἄλλως ἀνεξήγητον φαινόμενον καθ' ὃ ἑξακόσιοι χιλιάδες ρωσσο-ἑβραίων μπολσεβίκων θαυμασιῶς ὀργανωμένων τρομοκρατοῦν τὸν ρωσικὸν λαὸν ἐξ ἑκατὸν εἴκοσι ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην πρέπει νὰ προσέξουν πολὺ ὅσοι ἐξ ἐπιπολαιότητος βεβαιοῦν ὅτι ὁ κομμουνιστικὸς κίνδυνος εἶναι ἀνύπαρκτος.

Σημειωτέον ὅτι οἱ ἑβραῖοι δικτίτορες τῆς Μόσχας ἀνυπέβλητοι εἰς εὐφυᾶ σχέδια, δὲν ἐπιδιώκουν μόνον τὴν δηλητηρίασιν τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν. Διὰ νὰ ἀποσυνθέσουν τὰς κοινωνίας, διὰ νὰ παραλύσουν πᾶσαν ἀντίδρασιν ἐπεζητήσαν τὴν προσέλευσιν τῶν γυναικῶν, τῶν νέων, τῶν ἀθλητῶν καὶ τῶν φιλανθρωπῶν οὕτως ὥστε ἔχομεν σήμερον ἕξ ἐν ὄλω διεθνεῖς ὀργανώσεις πανισχύρους: 1) Διεθνῆς ἐργατικὴ ἢ ἐπαγγελματικὴ. 2) Διεθνῆς χωρική. 3) Διεθνῆς γυναικῶν. 4) Διεθνῆς νεολαῶν. 5) Διεθνῆς βοήθειας. 6) Διεθνῆς ἀθλητικῆς.

Ἡ ἀριθμητικὴ δύναμις, τὴν ὁποίαν ἐκπροσωποῦν σήμερον αἱ Διεθνεῖς αὗται εἰς τὸν κόσμον, εἶνε κατ' ἐλάχιστον

Ὁ Ἀρμένιος Καραχάν, Πρόεδρος τῶν Σοβιετ εἰς τὸ Πεκίνον καὶ ἄρχηγός τῆς Σοβιετικῆς προπαγάνδας εἰς τὴν Ἀπωτάτην Ἀνατολίαν. (Διὰ τὴν κολακείαν τοῦς Κινέζους φέρει τὸ ἔθνικόν των ἔνδυμα).

ὄριον 10 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Δέκα δλόκληρα ἑκατομμύρια πράκτορων, διαθετόντων κατ' ἔτος δισεκατομμύρια δραχμῶν, ἐργαζομένων λυσσασδῶς ἐπὶ τῇ βάσει σατανικῶς εὐφυοῦς προγράμματος, κινουμένων συμφώνως πρὸς τὸ τελειότερον ἐπιτελικὸν σχέδιον μὲ πειθαρχίαν καὶ ὁργάνωσιν, μετερχομένων τὰ πλέον ἀθέμιτα ἐγκλήματικά μέσα, δολοφονίας δωροδοκίας, σωματεμπορείαν γυναικῶν κτλ. Ἴδου ἡ δύναμις τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, τὴν ὁποίαν εὐφίσκουν περιφρονητέαν ἐπιπόλαιοι διανοούμενοι ἢ ἀνάξιοι πολιτικοὶ ἡγέται διαφόρων χωρῶν.

Ἡ θλιβερὰ αὕτη κατάστασις ἐπέτρεπεν εἰς τὸν ἕβραϊον πρόεδρον τῆς τρίτης Διεθνους Ζηνόβιεφ (Ρόζεν φελδ) νὰ διαπιστώσῃ μὲ ὑπερήφανον χαρὰν κατὰ τὸ πέμπτον Παγκόσμιον Κομμουνιστικὸν Συνέδριον (Ἰούλιος 1924 Μόσχα) ὅτι τὸ ἐν ἕκτον τῆς ὑδρογείου ἔχει κατακτηθῆ ἤδη ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν, καὶ νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ παγκόσμιος ἐπανάστασις δὲν εἶνε μακράν.

Ὁ Ἑλληνικὸς μπολσεβικισμὸς

Ὅτι ὁ κομμουνισμὸς εἶνε ἕβραϊκὴ ἔμπνευσις καὶ ἐκτέλεσις ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ πρωτεύοντος ρόλου, τὸν ὁποῖον ὠρισμένοι Ἰσραηλίται παίζουν καὶ εἰς τὸν ἑλληνικὸν κομμουνισμὸν καὶ ὁ ὁποῖος πολλάκις ἀπεγυμνώθη παρὰ τὰς λαμβανομένας ὑπ' αὐτοῦ ἑξαιρετικὰς προφυλάξεις.

Ἴδου μερικαὶ ἀποδείξεις.

1) Δὲν εἶνε ὀλίγοι οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν ὅτι ὁ εὐφυέστατος Ἰσραηλίτης Ἀβραὰμ Μπεναρδόγιας, δαιμόνιος εἰς ἀντίληψιν καὶ δραστηριότητα, εἶνε ὁ πατὴρ τοῦ ἑλληνικοῦ κομ-

μουνισμῷ. Οὗτος γενηθεὶς ἐν Βουλγαρία μετόφησεν εἰς Θεσσαλονίκην ὅπου συνεστήθη ὁ πρῶτος πυρὴν τοῦ μπολσεβικισμοῦ, μεταθυτευθεὶς βραδύτερον εἰς Ἀθήνας.

Ἡ βουλγαρική καταγωγή του ἴσως δὲν εἶνε ξένη πρὸς ὅλας τὰς ἀνελληνικὰς ραδιουργίας του εἰς τὸ μακεδονικὸν ζήτημα.

Οἱ Ἕλληνες ἐργάται, ὅλοι οἱ τίμοι καὶ ἀθῶοι Ἕλληνες ἐργάται πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι ὁ κύριος ἰδρυτὴς τοῦ ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ εἶνε Ἰσραηλίτης ἐκ βουλγαρίας.

2) Ὁ ἀντιστράτηγος κ. Ὁθωναῖος τοῦ ὁποίου εἶνε γνωστὴ ἡ θεικὴ ἀντίληψις καὶ ὁ ἀκαμπτος χαρακτήρ, ἐβεβαίωσεν ὅτι οἱ κομμουνισταὶ Θεσσαλονίκης ἐνισχύονται πολὺ ὑπὸ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ στοιχείου τὸ ὁποῖον πλειονοψηφεῖ μεταξὺ αὐτῶν εἰς τὰς συγκεντρώσεις των οἱ Ἰσραηλίται εἶνε πάντοτε τὰ τρία τέταρτα».

(«Ἔθνος τῆς 22αξ Ἰανουαρίου 1925).

3) Ὁ βιευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης κ. Καλοχριστιεάκης ἐβεβαίωσεν ἐπίσης ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἔχει εἰς τὴν Θεσσαλονίκην σπουδαῖον κέντρον, συνδεόμενον μὲ τὰ ἄλλα κομμουνιστικὰ κέντρα τῆς Βαλκανικῆς καὶ τῆς εὐρώπης ἰδίως δὲ μὲ τὴν Μόσχαν *ἐδῶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν μελῶν του εἶνε Ἰσραηλίται*. (Ἔθνος 23 Ἰανουαρίου).

4) Ἐπίσης εἶνε ἄξιον πολλῆς προσοχῆς τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὰς τελευταίας κομμουνιστικὰς τοραχὰς τῶν Τρικάλων μετέσχον τέσσαρες γηναίκες ἑβραῖαι. Τὶ ἐζήτουν αὐταὶ εἰς τὰς διαδηλώσεις;

5) Τὴν 2 Φεβρουαρίου ὁ ἀσύρματος Μόσχας ἀνήγγειλεν τὴν ἐπάνωδον εἰς Ρωσσίαν πολυαριθμῶν ὁμάδων ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐγκατασταθῆ εἰς Παλαιστίνην.

Νομίζω ὅτι ἡ παρένθεσις αὕτη περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ ἦτο ἀπαραίτητον διὰ τὰς τοις ἀκόμη περισσότερον, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη μετὰ τὰς ἀποδείξεις τὰς ὁποίας παρέταξα εἰς τὰ πρῶτα ἄρθρα μου, ἢ καθαρῶς ἑβραϊκὴ ἔμπνευσις εἰς τὴν κομμουνιστικὴν κίνησιν.

Ἐὰν ὑπάρχουν ἀκόμη Ἕλληνες ἢ ξένοὶ ἀμφιβάλλοντες ὅτι διοικοῦντες σήμερον τὴν Ρωσσίαν εἶνε ἑβραῖοι δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ἀναγνώσουν μὲ προσοχὴν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πέμπτου Παγκοσμίου Κομμουνιστικοῦ συνεδρίου, τὸ ὁποῖον συνήλθε πέρυσι κατ' Ἰούλιον εἰς τὴν Μόσχαν.

Θὰ εἶπουν ὅτι τὸ συνέδριον τοῦτο, ἐνῶ ἔπρεπε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνισμοῦ, νὰ μὴ μεροληπτῆσθαι διὰ καμμίαν ἐθνότητα, ἔλαβεν εἰδικὴν ἀπίφασιν περὶ προστασίας τῆς ἑβραϊκῆς φυλῆς εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ἴδου κατὰ τάξιν ἡ ἀπόφασις.

«Τὸ Συνέδριον διαπιστοῦν τὴν ταχεϊανὰν ἀπτύξιν τοῦ ἀντισημιτισμοῦ εἰς τὰ ἀρτισύστατα ἱμπεριαλιστικὰ κράτη, ἰδίως εἰς Πολωνίαν, Ρουμανίαν καὶ Οὐγγαρίαν ὡς καὶ τὴν τάξιν τῶν ἰθύνουσῶν τάξεων ὅπως ἐπωφεληθῶν αὐτοῦ διὰ νὰ ἀποσπάσουν τὴν προσοχὴν τῶν ἐργατῶν ἐκ τῶν ἀληθῶν ἐνόχων τῆς δυστηχίας των καὶ ἐκ τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγῶνος ὑποχρεῶναι ὅλα τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα νὰ διεξαγάγουν κατὰ τοῦ ἀντισημιτισμοῦ ἀγῶνα ἀποφασιστικὸν καὶ ἔντονον ὑποστηρίζοντα τὸ σύνθημα: *κατάργησις παντὸς εἶδους περιορισμοῦ ἐξ οὗ ὑποφέρεῖ ὁ ἑβραϊκὸς πληθυσμὸς καὶ πλήρης ἐλευθερία διανοητικῆς ἀναπτύξεως εἰς αὐτόν*».

Θὰ παρακαλέσω τοὺς ἀναγνώστας μου νὰ ἀναγνώσουν τὸ τελευταῖον συγγραμμά τὸ ὁποῖον ὁ «Ριζοσπάστης» ἀναδημοσίευσεν ἀπασπάσματά τινα. Ὁ ἑβραῖος καθηγητὴς τοῦ βραίου καθηγητοῦ τῆς Μόσχας Μπρόνινο θέλων νὰ ὑπε-

ρασπίση τὴν ἑβραϊκὴν φυλὴν ἀποδίδει τὰς καθ' αὐτῆς βαρβάρους πράγματι διώξεις εἰς τὸν φθόνον διότι συνεκέντρωσε ἐμπορικὰς ἱκανότητας. Περαιτέρω ὁμολογεῖ ὅτι «στὴ γενικὴ κατάστασι τῆς ἐργατικῆς τάξεως στὴν τσαρική Ρωσσία ἀναπτύχθηκε νωρίτερα ἢ ταξεωτικὴ ἀντίληψι τῶν ἑβραίων ἐργατῶν καὶ ὅτι τὸ ἑβραϊκὸ κίνημα ἦταν ὁ πρόσοκος τῆς ταξεωτικῆς πάλης τοῦ ρωσικοῦ προλεταριάτου».

Τὶ ἄλλο ἀποτελοῦν αἱ ἐξηγήσεις αὗται εἰμὴ ἐπεβεβαίωσιν τῶν πληροφοριῶν μου καθ' ἃς ὁ μπολσεβικισμὸς εἶνε ἔργον κυρίως ἑβραϊκόν, ὑποθαλλόμενον ὑπὸ ἑβραίων κεφαλαιούχων οὐχὶ βεβαίως διότι θέλουν οὗτοι νὰ μοιράσουν εἰς τὸν κοσμον τὰ κεφαλαία των ἀλλὰ διὰ νῆ ἐκμεταλλευθῶν τὰς ἀναστατώσεις τῶν Κρατῶν: Καὶ διατὶ τὸ ὄργανον τοῦ «ἑλληνικοῦ» κομμουνισμοῦ ἐνῶ μὲ ὑβρίζει καθ' ἑκάστην μὲ ἀπρεπῆ χυδαίότητα, ἀναδιμοσίευσεν τὸ ἄνω ἀπόσπασμα, τὸ ὁποῖον τόσον πεισιγῶς ἐπιβεβαιοῖ τὰς ἀνακινώσεις μου;

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Λέων Γκατένιο, πρόεδρος τῆς Ἰσραηλικῆς Κοινότητος Θεσσαλονίκης, ἐδημοσίευσεν εἰς μίαν ἐφημερίδα «διαμαρτυρίαν» κατὰ τῶν ἐν τῷ «Ἐλευθέρῳ Τύπῳ» ἄρθρων μου μὲ ὕφος ἀπρεπῶς προκλητικόν. Ἐντὶ διαμαρτυρίας θὰ ἤθελον νὰ ἴδω διάψευσιν τῶν τραγικῶν γεγονότων, τῶν ὁποίων ὑπῆρξα αὐτόπτης μάρτυς. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι οὐδέποτε ἰσχυρίσθην ὅτι οἱ Ἰσραηλίται τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων ἐκτιμῶ τὴν εὐφυῆ οἰκονομικὴν δραστηριότητα, εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ἐνεργείας τῶν ἑβραίων τυράννων τῆς Μόσχας, οὔτε εἶπον ποτὲ ὅτι ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται τῆς Ἑλλάδος εἶνε κομμουνισταί. Ὁ κ. Γκατένιο δύναται νὰ εἶνε βέβαιος, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς οὐδέποτε θὰ προβῆ εἰς ἀντισημιτικὰς διώξεις, ὅπως δὲν ἔθιξεν οὔτε ἓνα τοῦρκον, ὅταν οἱ νεότουρκοι ἔσφαζαν ὡς πρόβατα τοὺς ἄλλο

πρώτους ἀδελφούς του. Δὲ ἐπεθύμουν μόνον νὰ ἀναγνώσω ἐν ἀνακινώσῃ τοῦ κ. Γκατένιο, στιγματίζον τὴν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν διὰ τὴν αὐτονόμησιν τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, ὡς καὶ τὴν προκλητικὴν στάσιν τοῦ Κεμάλ, συμμάχου τῶν ἑβραίων τῆς Μόσχας κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐφόσον ὁ ἴδιος προβάλλει πίστιν καὶ νομιμοφροσύνην τῶν Ἑλλήνων Ἰσραηλιτῶν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα των.

Τοιοῦτο ὅμως ἀνακινώθῃ δὲν ἐδημοσιεύθη μέχρι τῶν στιγμῶν, καθ' ἣν ἐκτιποῦτε τὸ βιβλίον τοῦτο.

Ἐπίσης εὐχαρίστως δέχομαι τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης Ἰσραηλίτου Ἑλληνο κ. Ἰσαὰκ Καμπελὶ ὅπως ἀπαντήσω εἰς ὠρισμένα σημεῖα ἐπιστολῶν του δημοσιεύσεως ἐν τῷ «Ἐλευθέρῳ Τύπῳ».

1) Ὁχι ἐγὼ ἀλλ' ὁ ἀντιστράτογος κ. Ὁθωναῖος καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἐδήλωσαν δημοσίως ὅτι **τὰ τρία τέταρτα τῶν κομμουνιστῶν Θεσσαλονίκης εἶνε Ἰσραηλίται**, οὐχὶ δὲ ὅτι τὰ τρία τέταρτα τῶν Ἰσραηλιτῶν εἶνε κομμουνισταί.

2). Δὲν δυσκολεύομαι διόλου νὰ δεχθῶ ὡς εἰλικρινεῖς τὰς περὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δημοκρατίας διαθέσεις τοῦ κ. Καμπέλη. Τὸν παρακαλῶ ὅμως νὰ μὴ λησμονῆ ὅτι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν Ἰσραηλιτῶν Θεσσαλονίκης ἐψήφησεν ὑπὲρ τοῦ βασιλισμοῦ:

- α) εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1925
 - β) εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1920
 - γ) ἀπέσχε τῶν ἐκλογῶν τῆς σημερινῆς Συνελεύσεως ὅπως ὁ βασιλισμὸς.
 - δ) ἐψήφισε κατὰ τῆς Δημοκρατίας.
- Ὁλοι αὗται αἱ δηλώσεις προὐκάλεσαν τὴν θλιβερὰν

Ἡ ἀντικομμουνιστικὴ προπαγάνδα εἰς τὴν Σεργίαν, διανέμει τὰς ἀνω εἰκόνας. Παριστάνουν Ρώσους χωρικὸν Ἐσταυρωμένον, ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν ποῦ τοῦ ὑπεδχέθησαν οἱ ἰθύνοντες τὰ τῆς πατρίδος του.

ἐκπληξιν ἀκριβῶς τῶν ἐκτιμώντων ὅπως ἐγὼ τὴν Ἰσραηλιτικὴν φυλὴν, ἣ ὁποία εἶνε τόσοσ μορφωμένη, τόσοσ εἰς τῆς, ὥστε νὰ μὴ ἀκολουθῇ ἐξ ἀπτῆς ἀπισθοδρομικότητος τὸν βασιλισμὸν (διότι καὶ ἄλλοι Ἕλληνας εἶνε βασιλόφορονσ οὐδεὶς τοὺς ἐνοχλεῖ) ἀλλ' ἐξ ἔσπεροβουλίας ἐξόχως χωρικησ τηριστικῆς.

3) Ἐκτιμῶ περισσότερον τοῦ κ. Καμπελῆ τὴν κολοσσιαίαν διεθνή δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἀποτελοῦν οἱ Ἰσραηλιταὶ τῆς γῆς. Καὶ διερωτῶμαι πολλὰς διατὶ αὐτῆ ἡ τεραστίς δύναμις εὐφυῶν καὶ μορφωμένων ἀνθρώπων οὐδὲν ἐπραξεν ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν ἐκρίξωσιν τοῦ Χριστιανικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς, διατὶ δὲν ἐπραξε τίποτε δια νὰ ματαιώσῃ ἅμα τῇ ἐκρήξει τῆς τὴν μπολοσεβικὴν ἐπανάστασιν καὶ νὰ σώσῃ τὸν ἀτυχῆ ρωσσικὸν λαὸν ἐκ τῆς πείνης, ἐκ τῆς σφαγῆς, ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως, καὶ ἐκ ἐρημώσεως ;

Οὐδεὶς Ἕλλην, οὐδεὶς πολιτισμένος ἀνθρωπος θὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἀν ἡ Μόσχα ἐδέχετο νὰ ἀπευθύνῃ μίαν μόνην ἀπειλητικὴν λέξιν εἰς τὸν Κεμάλ - ὅπως ἔκαμινεν ἐπὶ αἰῶνας ἡ τσαρική μὲν ἀλλὰ *χρηστικανική* Ρωσσία - οὗτος θὰ ἀνεγνώριξε τὴν ἑλληνικότητα τῆς πολυκλαύστου Ἰονίας μας, ὅπως ὁ σουλτάνος Μιχμοῦνι πολὺ ἰσχυρότερος τοῦ Κεμάλ, εἶχεν ὑπογράψῃ τῷ 1829 εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος. Οἱ ἐβραῖοι τύραννοι τῆς Ρωσσίας ὄχι πόνον δὲν ἠπέλιψαν τὴν κεμαλικὴν Τουρκίαν ὄχι μόνον δὲν ἐτήρησαν οὐδετερότητα εἰς τὴν ἑλληνοτουρκικὴν σύρραξιν, ἀλλὰ καὶ *συνῆψαν συμμαχίαν μετὰ τοῦ Κεμάλ τῇ 8 Μαρτίου 1921* καὶ τὸν ἐβοήθησαν ὕλκως καὶ ἠθικῶς δια νὰ μεταβάλῃ τὴν αἱματοποτισμένην Ἀνατολὴν εἰς ἀπέραντον νεκροταφεῖον. Ὅλαι αἱ ἐκδηλώσεὶς αὐταὶ

τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν μπολσεβίκων πείθουν ἀκραδάντως ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐπιστημονικῆς αὐτοπίας ἐξόχως δημοκοπικῆς, *ὀλίγοι κακοὶ Ἑβραῖοι* ἐπέτυχον νὰ ἐπεκτείνουν καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν τὸ πένθος καὶ τὰ δάκρυα τὸ αἷμα καὶ τὰ ἐρείπια, τὰ ὅποια ὡς μαῦροι δαίμονες συνεσώρευσαν εἰς τὴν ἀτυχῆ Ρωσίαν.

Μὴ μίαν λέξιν ὁ ρωσσοικὸς μπολσεβικισμὸς ἐτήρησεν *ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλων τῶν δημοκρατικῶν λαῶν τῆς Ἀύσεως πολιτικὴν ἀπροκαλύπτως καὶ συστηματικῶς ἐχθρικὴν, πρὸς τὴν σύμμαχον αὐτῆς αἰμοσταγὴ Τουρκίαν.*

Ἡ μικρασιατικὴ καταστροφὴ καὶ ἡ ἐκρίζωσις τοῦ χριστιανικοῦ καὶ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐκ τῆς Ἀνατολῆς εἶνε ΚΥΡΙΩΣ ἔργον τῶν ἑβραίων δικτατόρων τῆς Μόσχας καὶ τοῦ Κεμάλ, καὶ οἵτινες ἐχρησιμοποίησαν τὸν Κεμάλ ὡς ὄργανόν των.

